

Úřední věstník

Evropské unie

L 225

České vydání

Právní předpisy

Svazek 57

30. července 2014

Obsah

I *Legislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 1

Opravy

- ★ Oprava nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 610/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex), Úmluva k provedení Schengenské dohody, nařízení Rady (ES) č. 1683/95 a (ES) č. 539/2001 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 a (ES) č. 810/2009 (Úř. věst. L 182, 29.6.2013) 91

CS

Akty, jejichž název není vtištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vtištěny tučně a předchází jim hvězdička.

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 806/2014

ze dne 15. července 2014,

kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V minulých desetiletích učinila Unie pokrok ve vytváření vnitřního trhu bankovních služeb. Lepší integrace vnitřního trhu bankovních služeb je zásadní pro podporu hospodářského růstu v Unii a přiměřeného financování reálné ekonomiky. Nicméně finanční a hospodářská krize ukázala, že fungování vnitřního trhu v této oblasti je ohroženo a že se zvyšuje nebezpečí roztržičnosti finančnictví. To je skutečným zdrojem obav na vnitřním trhu, kde by banky měly mít možnost provádět významné přeshraniční činnosti. Mezibankovní trhy zaznamenaly pokles likvidity a přeshraniční bankovní činnosti mají klesající tendenci v důsledku strachu z šíření problémů a nedostatku důvěry v bankovní systémy jiných členských států a ve schopnost členských států banky podpořit.
- (2) Rozdíly v pravidlech řešení krize bank v jednotlivých členských státech a související správní praxi a neexistence jednotného rozhodovacího procesu pro řešení krize v bankovní unii přispívají k této nedostatečné důvěře a k tržní nestabilitě, jelikož nezajišťují předvídatelnost ohledně možného řešení selhání banky.
- (3) Zejména odlišné pobídky a odlišná praxe členských států v zacházení s věřiteli bank v režimu řešení krize a při rekapitalizaci bank v selhání z vnějších zdrojů s použitím peněz daňových poplatníků mají dopad na vnímání úvěrového rizika, finančního zdraví a platební schopnosti jejich bank, a tím se vytvářejí nerovné podmínky. To oslabuje důvěru veřejnosti v bankovní sektor a omezuje využívání svobody usazování a volného poskytování služeb v rámci vnitřního trhu, jelikož náklady na financování by byly bez takto rozdílné praxe členských států nižší.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 109, 11.4.2012, s. 2.⁽²⁾ Úř. věst. C 67, 6.3.2014, s. 58.⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 15. dubna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 14. července 2014.

- (4) Rozdíly v pravidlech řešení krize v jednotlivých členských státech a v související správní praxi mohou vést k tomu, že banky i jejich klienti mají vyšší výpůjční náklady pouze kvůli tomu, kde jsou usazeni, bez ohledu na svou skutečnou úvěruschopnost. Vedle toho se klienti bank v některých členských státech potýkají s vyššími výpůjčními sazbami než klienti bank v jiných členských státech, a to nezávisle na své vlastní úvěruschopnosti.
- (5) Evropská rada dne 18. října 2012 došla k závěru, že „s ohledem na fundamentální výzvy, jimž hospodářská a měnová unie čelí, a s cílem zajistit hospodářský a sociální blahobyt, jakož i stabilitu a trvalou prosperitu je nezbytné hospodářskou a měnovou unii posílit“ a že „tento proces směřující k hlubší hospodářské a měnové unii by měl vycházet z institucionálního a právního rámce Unie a měl by se vyznačovat otevřeností a transparentností ve vztahu k členským státům, jejichž měnou není euro, a respektováním integrity vnitřního trhu“. Za tím účelem se zřizuje bankovní unie, která se opírá o komplexní a podrobný jednotný soubor pravidel pro finanční služby na vnitřním trhu jako celku. Proces vytváření bankovní unie se vyznačuje otevřeností a transparentností vůči nezúčastněným členským státům a respektováním integrity vnitřního trhu.
- (6) Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 7. července 2010 obsahujícím doporučení Komisi o řízení přeshraničních krizí v bankovním sektoru vyzval Komisi, aby předložila „na základě článků 50 a 114 Smlouvy o fungování Evropské unie jeden či více legislativních návrhů týkajících se rámce EU pro řízení krizí, fondu EU pro finanční stabilitu ... a útvaru pro řešení krizí“, a ve svém usnesení ze dne 20. listopadu 2012 obsahujícím doporučení Komisi ke zprávě předsedů Evropské rady, Evropské komise a Euroskupiny a prezidenta Evropské centrální banky s názvem „Směrem ke skutečné hospodářské a měnové unii“ uvedl, že „pro hladké fungování hospodářské a měnové unie je zcela klíčové přerušit negativní cyklickou zpětnou vazbu mezi státy, bankami a reálnou ekonomikou“, a zdůraznil, „že je naléhavě nutné přijmout dodatečná dalekosáhlá opatření k řešení krize v bankovním sektoru“ a k „vytvoření plně funkční evropské bankovní unie“ a zároveň zajistit další řádné fungování vnitřního trhu v oblasti finančních služeb a volný pohyb kapitálu.
- (7) Jednotný mechanismus dohledu zřízený nařízením Rady (EU) č. 1024/2013 ⁽¹⁾ je prvním krokem k vytvoření bankovní unie a má zajistit, aby politika Unie týkající se obezřetnostního dohledu nad úvěrovými institucemi byla prováděna soudržně a efektivně, aby jednotný soubor pravidel pro finanční služby byl uplatňován stejným způsobem na úvěrové instituce v členských státech eurozóny a v těch členských státech mimo eurozónu, které se rozhodnou jednotného mechanismu dohledu účastnit, (dále jen „zúčastněné členské státy“) a aby tyto úvěrové instituce podléhaly dohledu nejvyšší kvality.
- (8) Účinnější mechanismy řešení krize bank jsou základním nástrojem k tomu, aby se zabránilo škodám, jež vypluly ze selhání bank v minulosti.
- (9) Dokud budou pravidla řešení krize, praxe a přístupy při sdílení zátěže určovány vnitrostátně a finanční zdroje potřebné pro financování řešení krize získávány a vynakládány na vnitrostátní úrovni, zůstane vnitřní trh roztržitý. Navíc vnitrostátní orgány dohledu mají pádné důvody minimalizovat případný dopad bankovní krize na hospodářství dotčeného státu přijímáním jednostranných kroků k omezení bankovních operací, například omezením vnitroskupinových převodů a půjček, nebo uplatněním přísnějších požadavků na likviditu a výši kapitálu dceřiných podniků, které se nacházejí v jejich územní působnosti a které jsou dceřinými podniky potenciálně selhávajících mateřských podniků. To omezuje přeshraniční činnosti bank, a vytváří tak překážky výkonu základních svobod a narušuje hospodářskou soutěž na vnitřním trhu. Spory mezi domovskými a hostitelskými orgány, ačkoli jsou řešeny v rámci jednotného mechanismu dohledu a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ⁽²⁾, mohou stále ještě snižovat účinnost přeshraničních procesů řešení krize.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

- (10) K řešení uvedených problémů bylo nutné zintenzivnit integraci rámce pro řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků (dále jen „instituce“) s cílem podpořit Unii, obnovit finanční stabilitu a položit základ pro ekonomické oživení. Směrnice 2014/59/EU představuje významný krok směrem k harmonizaci pravidel pro řešení krize bank v celé Unii a upravuje spolupráci orgánů příslušných k řešení krize v případě selhání přeshraničních bank. Uvedená směrnice nicméně stanoví minimální harmonizační pravidla a nevede k centralizaci rozhodování v oblasti řešení krize. Poskytuje především společné nástroje a pravomoci k řešení krize vnitrostátním orgánům všech členských států, ale použití těchto nástrojů a využití vnitrostátních mechanismů financování při řešení krize ponechává na uvážení vnitrostátních orgánů. Tím je zajištěno, že orgány mají k dispozici nástroje k dostatečně včasnému a rychlému zásahu do nezdravé instituce či instituce v selhání, aby bylo zajištěno pokračování jejich zásadních finančních a ekonomických funkcí a zároveň se minimalizovaly dopady selhání instituce na hospodářství a finanční systém.

Ačkoli je Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) (dále jen „EBA“ nebo „orgán EBA“), zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010⁽¹⁾, pověřen úkoly v oblasti regulace a zprostředkování, směrnice 2014/59/EU úplně nebrání tomu, aby členské státy přijaly samostatná a potenciálně nekonzistentní rozhodnutí týkající se řešení krize přeshraničních skupin, která mohou ovlivnit celkové náklady řešení krize. Navíc, jelikož stanoví vnitrostátní mechanismy financování, nesnižuje dostatečně závislost bank na podpoře ze státních rozpočtů a zcela nepředchází rozdílným přístupům členských států k využívání mechanismů financování.

- (11) Pro zúčastněné členské státy v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí je centralizovaná pravomoc k řešení krize zřízena a svěřena Jednotnému výboru pro řešení krizí zřízenému v souladu s tímto nařízením (dále jen „výbor“) a vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize. Její zřízení je nedílnou součástí procesu harmonizace v oblasti řešení krize, který je upraven směrnicí 2014/59/EU a souborem jednotných ustanovení o řešení krize stanovených v tomto nařízení. Jednotné uplatňování režimu řešení krize v zúčastněných členských státech bude posíleno v důsledku toho, že je svěřeno ústřednímu orgánu, jakým je jednotný mechanismus pro řešení krizí. Kromě toho je jednotný mechanismus pro řešení krizí úzce provázán s procesem harmonizace v oblasti obezřetnostního dohledu, který vznikl zřízením EBA, zavedením jednotného souboru pravidel pro obezřetnostní dohled (nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013⁽²⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU⁽³⁾) a, v zúčastněných členských státech, zavedením jednotného mechanismu dohledu, jemuž je svěřeno uplatňování ujednání pravidel obezřetnostního dohledu. Dohled a řešení krize představují dva vzájemně se doplňující aspekty vytváření vnitřního trhu finančních služeb, jejichž uplatňování na stejné úrovni se považuje za na sobě vzájemně závislé.
- (12) Zajištění účinných rozhodnutí o řešení krize bank v selhání v rámci Unie, včetně využití finančních prostředků získaných na unijní úrovni, je pro dokončení vnitřního trhu finančních služeb zásadní. Na vnitřním trhu může selhání bank v jednom členském státě ovlivnit stabilitu finančních trhů v Unii jako celku. Zajištění účinných a jednotných pravidel řešení krize a rovných podmínek jeho financování ve všech členských státech je v nejlepším zájmu nejen členských států, v nichž banky působí, ale i všech členských států obecně jako prostředek k zajištění rovných podmínek hospodářské soutěže a lepšího fungování vnitřního trhu. Bankovní systémy na vnitřním trhu jsou silně vzájemně propojeny, bankovní skupiny jsou mezinárodní a banky drží vysoký podíl zahraničních aktiv. Při neexistenci jednotného mechanismu pro řešení krizí by bankovní krize v členských státech účastnících se jednotného mechanismu dohledu měly silnější negativní systémový dopad i v nezúčastněných členských státech. Zavedení jednotného mechanismu pro řešení krizí zajistí neutrální přístup k zacházení s bankami v selhání, a tudíž zvýší stabilitu bank zúčastněných členských států a zamezí přelévání krizí do nezúčastněných členských států, a usnadní tak fungování vnitřního trhu jako celku. Mechanismy pro spolupráci týkající se institucí

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

(²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

(³) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

usazených v zúčastněných i nezúčastněných členských státech by měly být jasné a žádný členský stát nebo skupina členských států by neměl být přímo ani nepřímo diskriminován jako případné místo pro finanční služby.

- (13) Za účelem obnovení důvěry vůči bankovnímu sektoru a jeho důvěryhodnosti provádí Evropská centrální banka (ECB) v současnosti komplexní posouzení rozvah všech bank, které jsou pod přímým dohledem. Takové posouzení by mělo zajistit všem zúčastněným stranám, že banky vstupující do jednotného mechanismu dohledu, a proto spadající do oblasti působnosti jednotného mechanismu pro řešení krizí, jsou v zásadě zdravé a důvěryhodné.
- (14) Po zavedení jednotného mechanismu dohledu nařízením (EU) č. 1024/2013, podle něhož jsou banky v zúčastněných členských státech buď pod centrálním dohledem ECB, nebo pod dohledem vnitrostátních příslušných orgánů v rámci jednotného mechanismu dohledu, existuje nesoulad mezi unijním dohledem nad těmito bankami a vnitrostátním přístupem k těmto bankám v případě řešení krize podle směrnice 2014/59/EU, který bude vyřešen zřízením jednotného mechanismu pro řešení krizí.
- (15) Toto nařízení se vztahuje pouze na banky, jejichž domovský orgán dohledu je ECB nebo vnitrostátní příslušný orgán v členských státech, jejichž měnou je euro, nebo v členských státech, jejichž měnou není euro, a které navázaly úzkou spolupráci v souladu s článkem 7 nařízení (EU) č. 1024/2013. Oblast působnosti tohoto nařízení souvisí s oblastí působnosti nařízení (EU) č. 1024/2013. Právě s ohledem na významnou míru provázanosti úkolů dohledu přidělených jednotnému mechanismu dohledu s opatřeními k řešení krize má zavedení centralizovaného systému dohledu fungujícího v souladu s čl. 127 odst. 6 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) zásadní význam v procesu harmonizace řešení krize v zúčastněných členských státech. Skutečnost, že subjekty spadající do oblasti působnosti nařízení (EU) č. 1024/2013 podléhají jednotnému mechanismu dohledu, představuje zvláštní znak, který je pro účely řešení krize staví do objektivně a příznačně odlišného postavení. Je nezbytné přijmout opatření k vytvoření jednotného mechanismu pro řešení krizí pro všechny členské státy, které se účastní jednotného mechanismu dohledu, a usnadnit tak řádné a stabilní fungování vnitřního trhu.
- (16) Zatímco banky v členských státech stojících mimo jednotný mechanismus dohledu podléhají na vnitrostátní úrovni vzájemně sladěným mechanismům dohledu, řešení krize a finančního jištění, na banky v členských státech účastnících se jednotného mechanismu dohledu jsou uplatňovány unijní mechanismy dohledu a vnitrostátní mechanismy řešení krize a finančního jištění. Jelikož dohled a řešení krize jsou v rámci jednotného mechanismu dohledu realizovány na dvou různých úrovních, nebyly by zásahy v bankách v členských státech účastnících se jednotného mechanismu dohledu a řešení jejich krize tak rychlé, konzistentní a efektivní jako v případě bank v členských státech stojících mimo tento mechanismus. Centralizovaný mechanismus pro řešení krizí všech bank působících v členských státech účastnících se jednotného mechanismu dohledu je proto pro zajištění rovných podmínek zásadní.
- (17) Pokud v členském státě zůstane dohled mimo oblast působnosti jednotného mechanismu dohledu, měl by tento členský stát zůstat zodpovědný za finanční důsledky selhání banky. Jednotný mechanismus pro řešení krizí by se proto měl vztahovat jen na banky a finanční instituce usazené v členských státech účastnících se jednotného mechanismu dohledu a podléhající dohledu ze strany ECB a vnitrostátních orgánů v rámci jednotného mechanismu dohledu. Na banky usazené v členských státech neúčastnících se jednotného mechanismu dohledu by se jednotný mechanismus pro řešení krizí vztahovat neměl. Pokud by se v nezúčastněných členských státech jednotný mechanismus pro řešení krizí uplatňoval, vytvářelo by to pro ně nesprávný stimul. Především by se orgány dohledu v těchto členských státech mohly stát shovívavějšími k bankám ve své působnosti, neboť by již neenesly celé finanční riziko jejich selhání. Za účelem zajištění souběžnosti s jednotným mechanismem dohledu by se tak měl jednotný mechanismus pro řešení krizí uplatňovat na členské státy účastnící se jednotného mechanismu dohledu. Pokud se členské státy připojí k jednotnému mechanismu dohledu, měl by se na ně automaticky vztahovat rovněž jednotný mechanismus pro řešení krizí. Jednotný mechanismus pro řešení krizí by se případně mohl rozšířit na celý vnitřní trh.

- (18) S cílem zajistit rovné podmínky v rámci vnitřního trhu jako celku je toto nařízení v souladu se směrnicí 2014/59/EU. Proto přizpůsobuje pravidla a zásady uvedené směrnice zvláštnostem jednotného mechanismu pro řešení krizí a zajišťuje, aby pro něj bylo k dispozici odpovídající financování. Pokud výbor, Rada a Komise vykonávají pravomoci, které jim toto nařízení svěřuje, měly by podléhat aktům v přenesené pravomoci a regulačním a prováděcím technickým normám, obecným pokynům a doporučením, které přijal orgán EBA na základě článků 10 až 15 a článku 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 v rámci působnosti směrnice 2014/59/EU. Výbor, Rada a Komise by měly z titulu své funkce rovněž spolupracovat s EBA v souladu s články 25 a 30 nařízení (EU) č. 1093/2010 a reagovat na žádosti o shromažďování informací, se kterými se na ně obrací EBA v souladu s článkem 35 uvedeného nařízení. Je třeba připomenout, že podle poslední věty 32. bodu odůvodnění uvedeného nařízení „v případě, že příslušné právní předpisy Unie dávají [...] možnost jednat podle vlastního uvážení, rozhodnutí přijatá orgánem pro bankovnínictví nemohou nahradit toto jednání podle práva Unie“. Stejná zásada by se měla vztahovat i na toto nařízení, a to při plném respektování zásad zakotvených v primárním právu Unie. S ohledem na tyto klíčové prvky by měl být orgán EBA schopen efektivně plnit své úkoly a při plnění podobných úkolů zajistit rovné zacházení mezi výborem, Radou, Komisí a vnitrostátními orgány.
- (19) Jednotný fond pro řešení krizí (dále jen „fond“) je základním prvkem, bez něhož by jednotný mechanismus pro řešení krizí nemohl řádně fungovat. Pokud by financování řešení krize zůstalo na vnitrostátní úrovni v delším časovém horizontu, nepřerušila by se zcela vazba mezi státem a bankovním odvětvím a investoři by se při stanovování podmínek pro poskytování půjček nadále řídili tím, kde jsou banky usazeny, a nikoli jejich úvěruschopností. Fond by měl pomoci zajistit jednotnou správní praxi při financování řešení krize a zabránit vytváření překážek výkonu základních svobod nebo narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu v důsledku odlišující se vnitrostátní praxe. Fond by měl být financován z příspěvků bank získávaných na vnitrostátní úrovni a tyto příspěvky by měly být sdružovány na úrovni Unie v souladu s mezivládní dohodou o převádění a postupném sdílení těchto příspěvků (dále jen „dohoda“), čímž by došlo ke zvýšení finanční stability a snížení závislosti mezi vnímanou fiskální situací jednotlivých členských států a náklady na financování bank a podniků působících v těchto členských státech. S cílem odstranit tuto závislost by rozhodnutí přijatá v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí neměla nijak zasahovat do fiskálních pravomocí členských států. V tomto ohledu by pouze mimořádná veřejná finanční podpora měla být považována za zásah do rozpočtové srchovanosti a fiskálních pravomocí členských států. Zejména rozhodnutí, která vyžadují použití fondu nebo systému pojištění vkladů, by neměla být považována za zásah do rozpočtové srchovanosti nebo fiskálních pravomocí členských států.
- (20) Toto nařízení spolu se směrnicí 2014/59/EU stanoví podmínky pro používání fondu a obecná kritéria pro stanovení a výpočet příspěvků předem a následných příspěvků. Zúčastněné členské státy mají i nadále pravomoc vybírat příspěvky od subjektů nacházejících se na jejich území v souladu se směrnicí 2014/59/EU a s tímto nařízením. Prostřednictvím dohody se zúčastněné členské státy zaváží, že příspěvky, které získají na vnitrostátní úrovni v souladu se směrnicí 2014/59/EU a tímto nařízením, převedou do fondu. Během přechodného období budou příspěvky přidělovány do podfondů odpovídajících jednotlivým zúčastněným členským státům (dále jen „podfondy“). Uvedené podfondy budou podléhat postupnému splnutí a na konci přechodného období zaniknou. Dohoda stanoví podmínky, za kterých se smluvní strany dohodly převádět příspěvky, které získávají na vnitrostátní úrovni, do fondu a na postupném splnutí podfondů. K tomu, aby mohly být příspěvky, které získaly zúčastněné strany, převáděny do podfondů fondu, je nezbytné, aby dohoda vstoupila v platnost. Toto nařízení stanoví pravomoci výboru, pokud jde o používání a správu fondu. Dohoda stanoví, jak může výbor nakládat s podfondy, u kterých dochází k postupnému splnutí.
- (21) Centralizované uplatňování pravidel pro řešení krize institucí stanovených ve směrnici 2014/59/EU jednotným unijním orgánem příslušným k řešení krize v zúčastněných členských státech může být zajištěno, pouze pokud pravidla, kterými se řídí vytvoření a fungování jednotného mechanismu pro řešení krizí, budou přímo použitelná v členských státech, a nebude tak docházet k odlišnému výkladu v jednotlivých členských státech. Z této přímé použitelnosti by měl těžit i vnitřní trh jako celek, jelikož to přispěje k zajištění spravedlivé hospodářské soutěže a k zabránění vzniku překážek pro volný výkon základních svobod nejen v zúčastněných členských státech, ale i na vnitřním trhu jako celku.
- (22) Jednotný mechanismus pro řešení krizí, odrážející oblast působnosti nařízení (EU) č. 1024/2013, by se měl vztahovat na všechny úvěrové instituce usazené v zúčastněných členských státech. V rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí by však mělo být možné přímo řešit krizi jakékoliv úvěrové instituce zúčastněného členského

státu, a zabránit tak asymetrii na vnitřním trhu v souvislosti se zacházením s institucemi v selhání a věřiteli při řešení krize. Mateřské podniky, investiční podniky a finanční instituce by měly být v rozsahu, v němž podléhají dohledu na konsolidovaném základě ze strany ECB, zařazeny do působnosti jednotného mechanismu pro řešení krizí. I když ECB nebude dohled nad těmito institucemi provádět samostatně, bude jediným orgánem dohledu, který bude globálně vnímat riziko, kterému je skupina, a nepřímě její jednotliví členové, vystavena. Vyjmutí subjektů, které jsou součástí dohledu na konsolidovaném základě ze strany ECB, z působnosti jednotného mechanismu pro řešení krizí by znemožnilo plánování řešení krize skupin a přijetí strategie řešení krize na úrovni skupiny a činilo by jakékoliv rozhodnutí o řešení krize výrazně méně účinným.

- (23) V rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí by měla být rozhodnutí přijímána na co nejvhodnější úrovni. Při přijímání rozhodnutí podle tohoto nařízení by měly výbor a vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize uplatňovat stejná věcná pravidla.
- (24) Vzhledem k tomu, že pouze orgány Unie mohou stanovit unijní politiku řešení krizí a že při přijímání každého konkrétního programu řešení krize zůstává prostor pro uvážení, je nutné stanovit odpovídající zapojení Rady a Komise jako orgánů, které mohou vykonávat prováděcí pravomoci podle článku 291 Smlouvy o fungování EU. Posouzení diskrečních aspektů rozhodnutí o řešení krize, která přijal výbor, by měla provádět Komise. S ohledem na značný dopad rozhodnutí o řešení krize na finanční stabilitu členských států a na Unii jako takovou, a také na fiskální svrchovanost členských států, je důležité, aby byla prováděcí pravomoc k přijímání určitých rozhodnutí o řešení krize svěřena Radě. Mělo by tedy příslušet Radě, aby na návrh Komise prováděla účinnou kontrolu posouzení provedeního výborem a týkajícího se existence veřejného zájmu a aby posoudila případnou podstatnou změnu částky z fondu, jež má být použita na konkrétní opatření k řešení krize. Mimoto by Komisi měla být svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci, kterými stanoví další kritéria nebo podmínky, jež by měl výbor zohlednit při výkonu svých různých pravomocí. Toto svěření úkolů souvisejících s řešením krize by nemělo nijak bránit fungování vnitřního trhu finančních služeb. Orgán EBA by si měl proto zachovat svou roli a ponechat si své stávající pravomoci a úkoly: měl by rozvíjet právní předpisy Unie platné pro všechny členské státy a podporovat jejich důsledné uplatňování a zlepšit sbližování postupů v oblasti řešení krize v Unii jako celku.
- (25) S cílem zajistit soulad se zásadami stanovenými v čl. 3 odst. 3 směrnice 2014/59/EU by orgány Unie při plnění úkolů, jež jim byly svěřeny na základě tohoto nařízení, měly zajistit, aby byla zavedena příslušná organizační opatření.
- (26) ECB jakožto orgán dohledu v rámci jednotného mechanismu dohledu a výbor by měly být schopny posoudit, zda je úvěrová instituce v selhání nebo je její selhání pravděpodobné a zda neexistuje přiměřená vyhlídka na to, že by jejímu selhání v přiměřené lhůtě zabránila alternativní opatření soukromého sektoru nebo orgánů dohledu. Výbor, pokud se domnívá, že jsou splněna všechna kritéria pro vyvolání řešení krize, by měl přijmout program řešení krize. Postup související s přijímáním programu řešení krize, který zahrnuje Komisi a Radu, posiluje potřebnou funkční nezávislost výboru při respektování zásady přenesení pravomocí na agentury, jak ji vykládá Soudní dvůr Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“). Toto nařízení proto stanoví, že program řešení krize přijatý výborem vstupuje v platnost pouze tehdy, pokud proti němu do 24 hodin od jeho přijetí výborem Rada ani Komise nevznesla žádné námitky nebo pokud jej Komise schválila. Důvody, kvůli nimž může Rada na návrh Komise vznést vůči programu řešení krize přijatému výborem námitky, by měly být přísně omezeny na existenci veřejného zájmu a na podstatné změny výše prostředků z fondu, kterou navrhl výbor, ze strany Komise.

Za podstatnou by měla být považována změna výše prostředků z fondu o 5 % nebo více oproti původnímu návrhu výboru. Rada by měla návrh Komise buď schválit, nebo proti němu vznést námitky, aniž by jej pozměnila. Komise by měla jako pozorovatel na zasedáních výboru průběžně kontrolovat, zda je program řešení krize přijatý výborem plně v souladu s tímto nařízením, představuje odpovídající vyvážení jednotlivých cílů a přítomných zájmů, respektuje veřejný zájem a zda je zachována integrita vnitřního trhu. Vzhledem k tomu, že opatření k řešení krize vyžadují velmi rychlý rozhodovací proces, měly by Rada a Komise úzce spolupracovat a Rada by neměla zdvojit přípravu práce, které již Komise uskutečnila. Výbor by měl vydat pokyny vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize, jež by měly přijmout veškerá nezbytná opatření k provedení programu řešení krize.

- (27) Vytvořením programu řešení krize na úrovni skupiny by se mělo usnadnit koordinované řešení krize, které by pravděpodobně všem subjektům skupiny přineslo nejlepší výsledky. Výbor nebo případně vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize by měly mít pravomoc použít nástroj překlenovací instituce na úrovni skupiny (což může případně zahrnovat ujednání o sdílení zátěže) s cílem stabilizovat skupinu jako celek. Vlastnictví dceřiných podniků by mohlo být převedeno na překlenovací instituci za účelem dalšího prodeje, buď jako balík, nebo jednotlivě, až budou na trhu vhodné podmínky. Kromě toho by měl mít výbor nebo případně vnitrostátní orgán příslušný k řešení krize pravomoc použít nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů na úrovni mateřského podniku.
- (28) Výbor by měl být zejména zmocněn přijímat rozhodnutí týkající se významných subjektů nebo skupin, subjektů nebo skupin, které jsou přímo pod dohledem ECB, nebo přeshraničních skupin. Vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize by měly být výboru při plánování řešení a přípravě rozhodnutí o řešení krize nápomocny. U subjektů a skupin, které nejsou významné a nepůsobí přes hranice, by měly vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize odpovídat zejména za plánování řešení krize, posouzení způsobilosti k řešení krize, odstranění překážek způsobilosti k řešení krize, opatření, jež jsou orgány příslušné k řešení krize oprávněny učinit během včasného zásahu, a opatření k řešení krize. Za určitých okolností by měly vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize plnit své úkoly na základě tohoto nařízení a v souladu s ním a vykonávat přitom pravomoci, které jim byly svěřeny vnitrostátními právními předpisy, kterými se provádí směrnice 2014/59/EU, a v souladu s nimi, pokud to není v rozporu s tímto nařízením.
- (29) Pro řádné fungování vnitřního trhu je zásadní, aby se tatáž pravidla uplatňovala na všechna opatření k řešení krize, bez ohledu na to, zda byla přijata orgány příslušnými k řešení krize podle směrnice 2014/59/EU, nebo v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí. Komise by měla tato opatření posoudit podle článku 107 Smlouvy o fungování EU.
- (30) Pokud by opatření k řešení krize zahrnovala poskytnutí státní podpory podle čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU nebo podporu z fondu, může být rozhodnutí o řešení krize přijato poté, co Komise přijala kladné nebo podmíněné rozhodnutí o slučitelnosti využití této podpory s vnitřním trhem. Rozhodnutí Komise o podpoře z fondu může příjemci uložit podmínky, povinnosti nebo závazky. Podmínky, které může Komise uložit, mohou zahrnovat mimo jiné požadavky na sdílení zátěže, včetně požadavku, aby ztráty byly nejprve absorbovány kapitálem, a požadavky na příspěvky ze strany držitelů hybridního kapitálu, držitelů podřízeného dluhu a prioritních věřitelů, včetně podle požadavků směrnice 2014/59/EU; omezení týkající se výplaty dividend z akcií nebo kuponů u hybridních kapitálových nástrojů, zpětného odkupu vlastních akcií nebo hybridních kapitálových nástrojů nebo operací souvisejících se správou kapitálu; omezení týkající se nabývání podílů v jakémkoli podniku, a to buď prostřednictvím převodu aktiv nebo akcií; zákazy agresivních obchodních praktik nebo strategií nebo reklamní podpory z veřejných prostředků; požadavky týkající se podílů na trhu, tvorby cen a vlastností produktů nebo další behaviorální požadavky; požadavky týkající se plánů restrukturalizace; požadavky týkající se správy a řízení; požadavky týkající se vykazování a zveřejňování, včetně požadavků na dodržování těchto podmínek, které může stanovit Komise; požadavky týkající se prodeje příjemce, všech jeho aktiv, práv a závazků nebo jejich části; požadavky týkající se likvidace příjemce.
- (31) Aby se zajistilo rychlé a efektivní rozhodování o řešení krize, měl by výbor být zvláštní agenturou Unie se zvláštní strukturou odpovídající jeho úkolům, která se odchyluje od modelu všech ostatních agentur Unie. Jeho složení by mělo zajistit řádné zohledňování všech relevantních zájmů při řešení krize. Vzhledem k úkolům výboru by předseda, místopředseda a čtyři další stálí členové výboru měli být jmenováni na základě zásluh, schopností, znalostí bankovních a finančních záležitostí a relevantních zkušeností s finančním dohledem, regulací a řešením krize institucí. Předseda, místopředseda a čtyři další stálí členové výboru by měli být vybráni na základě otevřeného výběrového řízení, o němž by měly být průběžně řádně informovány Evropský parlament a Rada a jež by mělo respektovat zásadu vyváženosti zastoupení mužů a žen, zkušeností a kvalifikace. Komise by měla příslušnému výboru Evropského parlamentu poskytnout užší seznam kandidátů na pozice předsedy, místopředsedy a čtyř

dalších stálých členů výboru. Komise by měla návrh na jmenování předsedy, místopředsedy a čtyř dalších stálých členů výboru předložit Evropskému parlamentu ke schválení. Poté, co Evropský parlament návrh schválí, by Rada měla přijmout prováděcí rozhodnutí o jmenování předsedy, místopředsedy a čtyř dalších stálých členů výboru.

- (32) Výbor by měl jednat na výkonných a plenárních zasedáních. Na svém výkonném zasedání by se měl výbor skládat z předsedy, čtyř dalších nezávislých stálých členů, kteří by měli jednat nezávisle a objektivně v zájmu Unie jako celku, a stálých pozorovatelů jmenovaných Komisí a ECB. Při rozhodování o řešení krize instituce nebo skupiny usazené pouze v jednom zúčastněném členském státě by se měl jednání výkonného zasedání a rozhodování výboru účastnit člen jmenovaný dotčeným členským státem, zastupující jeho vnitrostátní orgán příslušný k řešení krize. Při rozhodování o přeshraniční skupině by se měli jednání a rozhodování výkonného zasedání výboru účastnit členové jmenovaní dotčenými domovskými a hostitelskými členskými státy, zastupující relevantní vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize.
- (33) Výbor by měl na svém výkonném zasedání připravit všechna rozhodnutí týkající se postupu řešení krize a v nejvyšší možné míře tato rozhodnutí přijmout. Vzhledem k informacím týkajícím se jednotlivých institucí obsaženým v plánech řešení krize by rozhodnutí týkající se vypracování, posouzení a schválení plánů řešení krize měl přijímat výbor na svém výkonném zasedání. Pokud jde o použití fondu, je důležité, aby neexistovala žádná výhoda prvního hráče na tahu a aby bylo čerpání prostředků z fondu sledováno. S cílem zajistit odpovídající rozhodování výboru v situaci, kdy je vyžadováno opatření k řešení krize nad rámec limitu ve výši 5 000 000 000 EUR, měl by mít kterýkoli člen pléna možnost v rámci přísně stanovené lhůty požádat, aby o případu rozhodlo plenární zasedání. Pokud podpora likvidity zahrnuje nulové nebo výrazně nižší riziko než jiné formy podpory, zejména v případě krátkodobého, jednorázového poskytnutí úvěru solventním institucím proti přiměřenému zajištění vysoké kvality, je oprávněné, aby této formě podpory byla přiřazena nižší riziková váha 0,5. Jakmile čistá kumulovaná částka využitých prostředků z fondu za předchozích, po sobě jdoucích 12 měsíců dosáhne limitu ve výši 5 000 000 000 EUR ročně, mělo by plenární zasedání vyhodnotit použití nástrojů k řešení krize, včetně použití prostředků z fondu, a mělo by poskytnout pokyny, kterými by se výkonné zasedání mělo řídit v následných rozhodnutích týkajících se řešení krizí. Pokyny pro výkonné zasedání by se měly zejména zaměřit na zajištění nediskriminačního používání nástrojů k řešení krize, na zamezení úplnému vyčerpání fondu a na správné rozlišování mezi podporou likvidity s nulovým nebo nízkým rizikem a dalšími formami podpory.
- (34) Účastníci rozhodovacího procesu ve výboru by se na jednotlivých výkonných zasedáních budou obměňovali podle toho, ve kterém členském státě příslušná instituce nebo skupina působí, a jeho stálí členové by tudíž měli zajistit, aby rozhodnutí v různých složeních výkonných zasedání výboru byla soudržná, vhodná a přiměřená.
- (35) Výbor by měl mít možnost přizvat na svá zasedání pozorovatele. Pověření výboru plněním úkolů v oblasti řešení krize by mělo být v souladu s rámcem Evropského systému dohledu nad finančním trhem (ESFS) a s jeho základním cílem vypracovat jednotný soubor pravidel a více sblížit postupy dohledu a řešení krize v Unii jako celku. Zejména orgán EBA by měl v souladu s nařízením (EU) č. 1093/2010 posuzovat a koordinovat iniciativy týkající se plánů řešení krize s cílem podpořit konvergenci v této oblasti. Jako obecné pravidlo by proto měl výbor vždy přizvat orgán EBA při projednávání záležitostí, pro které má EBA podle směrnice 2014/59/EU vypracovat technické normy nebo stanovit obecné pokyny. Na zasedání výboru mohou být případně rovněž přizváni další pozorovatelé, například zástupce Evropského mechanismu stability.
- (36) Pozorovatelé by měli být vázáni týmiž požadavky profesního tajemství jako členové a zaměstnanci výboru a zaměstnanci účastníci se výměny se zúčastněnými členskými státy nebo těmito státy vyslaní, kteří vykonávají úkoly v souvislosti s řešením krize.
- (37) Výbor by měl mít možnost zřídit vnitřní týmy příslušné k řešení krize složené z vlastních zaměstnanců a ze zaměstnanců vnitrostátních orgánů příslušných k řešení krize, včetně případných pozorovatelů z nezúčastněných členských států. V čele těchto vnitřních týmů příslušných k řešení krize by měli stát koordinátoři jmenovaní z řad zaměstnanců výboru na vyšších pozicích, kteří by mohli být pozváni k účasti na výkonných zasedáních výboru v úloze pozorovatelů.

- (38) Výbor a orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány z nezúčastněných členských států by měly uzavřít memoranda o porozumění, v nichž bude obecným způsobem uvedeno, jak budou spolupracovat při plnění svých úkolů podle směrnice 2014/59/EU. Tato memoranda o porozumění by mimo jiné mohla objasnit konzultace týkající se rozhodnutí výboru, která mají dopad na dceřiné podniky usazené nebo pobočky nacházející se v nezúčastněných členských státech, pokud je mateřský podnik usazen v zúčastněném členském státě. Tato memoranda by měla být pravidelně revidována.
- (39) Výbor by měl jednat samostatně. Měl by být schopen řešit situaci velkých skupin a jednat rychle a nestranně. Výbor by měl zajistit, aby byla správně zohledněna vnitrostátní finanční stabilita, finanční stabilita Unie a vnitřní trh. Členové výboru by měli mít nezbytné odborné znalosti a zkušenosti v oblasti restrukturalizace a platební neschopnosti bank.
- (40) Při přijímání rozhodnutí nebo opatření v rámci výkonu pravomocí podle tohoto nařízení by měla být věnována náležitá pozornost významu výkonu práva usazování stanoveného Smlouvou o fungování EU pro vnitřní trh, a zejména tam, kde je to možné, dopadům na pokračování přeshraničních činností.
- (41) Ve světle úkolů výboru a účelů řešení krize, které zahrnují ochranu veřejných financí, by měla být činnost jednotného mechanismu pro řešení krizí financována z příspěvků hrazených institucemi usazenými v zúčastněných členských státech.
- (42) Výbor, případně Rada a Komise by měly nahradit vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize určené podle směrnice 2014/59/EU, pokud jde o všechny aspekty rozhodování o řešení krize. Vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize určené podle uvedené směrnice by měly i nadále zajišťovat činnosti související s prováděním programu řešení krize přijatého výborem. Aby byla zajištěna transparentnost a demokratická kontrola, jakož i ochrana práv orgánů Unie, měl by být výbor odpovědný Evropskému parlamentu a Radě za veškerá rozhodnutí přijatá na základě tohoto nařízení. Z důvodů transparentnosti a demokratické kontroly by vnitrostátní parlamenty měly mít určitá práva týkající se získávání informací o činnosti výboru a navazování dialogu s ním.
- (43) Vnitrostátní parlament zúčastněného členského státu nebo příslušný výbor tohoto parlamentu by měl mít možnost pozvat předsedu, aby se zúčastnil výměny názorů o řešení krize institucí v daném členském státě spolu se zástupcem vnitrostátního orgánu příslušného k řešení krize. Tato úloha vnitrostátních parlamentů je přiměřená vzhledem k potenciálnímu dopadu, jež opatření k řešení krize mohou mít na veřejné finance, instituce, na jejich zákazníky a zaměstnance a na trhy v zúčastněných členských státech. Předseda a vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize by měli na tato pozvání k výměně názorů s vnitrostátními parlamenty pozitivně reagovat.
- (44) Pro zajištění jednotného přístupu k institucím a skupinám by měl být výbor zmocněn vypracovat plány řešení krize pro tyto instituce a skupiny, a to po konzultaci s vnitrostátními příslušnými orgány a orgány příslušnými k řešení krize. Mělo by obecně platit, že skupinové plány řešení krize se vypracovávají pro skupinu jako celek a stanoví opatření ve vztahu k mateřskému podniku i jednotlivým dceřiným podnikům, které jsou součástí dané skupiny. Skupinové plány řešení krize by měly brát v úvahu finanční, technickou a podnikatelskou strukturu příslušné skupiny. Pokud jsou pro subjekty, které jsou součástí skupiny, vypracovány individuální plány řešení krize, měly by výbor nebo případně vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize usilovat o co nejvyšší míru jednotnosti s plány řešení krize pro ostatní subjekty skupiny. Výbor nebo případně vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize by měly předat plány řešení krize a jakékoli jejich změny příslušnému orgánu, aby byl o nich tento orgán neustále plně informován. Výbor by měl posoudit způsobilost institucí a skupin k řešení krize a přijmout případná opatření směřující k odstranění případných překážek této způsobilosti. Výbor by měl od vnitrostátních orgánů příslušných k řešení krize vyžadovat použití vhodných opatření k odstranění překážek způsobilosti k řešení krize, aby byla zajištěna soudržnost a způsobilost dotyčných institucí k řešení krize. S ohledem na citlivost informací, které obsahují, by měly plány řešení krize podléhat požadavkům profesního tajemství stanoveným v tomto nařízení.

- (45) Při používání nástrojů k řešení krize a při výkonu pravomocí k řešení krize by měla být zohledněna zásada proporcionality a specifické rysy právní formy instituce.
- (46) Nezbytnou složkou účinného řešení krize je plán řešení krize. Výbor by proto měl mít pravomoc od institucí nebo skupin vyžadovat změnu struktury a organizace tak, aby byla přijata nezbytná a přiměřená opatření ke snížení nebo odstranění věcných překážek pro používání nástrojů k řešení krize a k zajištění způsobilosti dotčených subjektů k řešení krize. Vzhledem k potenciálně systémové povaze všech institucí je pro zachování finanční stability zásadní, aby výbor nebo případně vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize mohly řešit krizi jakékoli instituce. Aby byla respektována svoboda podnikání stanovená v článku 16 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), měla by být diskreční pravomoc výboru omezena na to, co je nezbytné ke zjednodušení struktury a operací instituce výlučně pro zlepšení její způsobilosti k řešení krize. Kromě toho by veškerá opatření uložená pro tyto účely měla být v souladu s právem Unie. Opatření by neměla být přímo ani nepřímo diskriminační na základě státní příslušnosti a měla by být odůvodněna naléhavým důvodem veřejného zájmu na finanční stabilitě. K určení, zda bylo opatření vedeno veřejným zájmem, by měl být výbor, jednající ve veřejném zájmu, schopen dosáhnout účelu řešení krize, aniž by se musel potýkat s překážkami, které brání použití nástrojů k řešení krize nebo jeho schopnosti vykonávat pravomoci podle tohoto nařízení. Opatření by navíc neměla překračovat meze toho, co je k dosažení tohoto účelu nezbytné. Při určování opatření, která mají být přijata, by výbor nebo případně vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize měly vzít v úvahu varování a doporučení Evropské rady pro systémová rizika (ESRB), zřízené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ⁽¹⁾.
- (47) Vzhledem k potenciálně systémové povaze všech institucí je naprosto nezbytné, aby byl výbor, případně ve spolupráci s vnitrostátními orgány příslušnými k řešení krize, schopen přijmout plány řešení krize, posoudit způsobilost jakékoli instituce a skupiny k řešení krize a v případě potřeby přijmout opatření k nápravě nebo odstranění překážek způsobilosti k řešení krize jakékoli instituce v zúčastněných členských státech. Selhání systémově významných institucí, včetně těch, které jsou uvedeny v článku 131 směrnice 2013/36/EU, by mohlo představovat značné riziko pro fungování finančních trhů a mohlo by mít nepříznivý dopad na finanční stabilitu. Výbor by se měl přednostně postarat o vypracování plánů řešení krize těchto systémově významných institucí, jakož i posoudit jejich způsobilost k řešení krize a přijmout všechna opatření nezbytná k nápravě nebo odstranění všech překážek jejich způsobilosti k řešení krize, aniž by tím byla dotčena jeho nezávislost a jeho povinnost plánovat řešení krize a posuzovat způsobilost k řešení krize všech institucí podléhajících jeho pravomoci.
- (48) Plány řešení krize by měly zahrnovat postupy pro informování zástupců zaměstnanců a konzultace s nimi po celou dobu procesu řešení krize, je-li to relevantní. V tomto ohledu by se měly dodržovat případné kolektivní smlouvy nebo jiná ujednání sociálních partnerů a unijní a vnitrostátní právní předpisy o zapojení odborů a zástupců zaměstnanců do procesů restrukturalizace společnosti.
- (49) Pokud jde o povinnost vypracovávat plány řešení krize, měly by výbor nebo případně vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize, v souvislosti s plány řešení krize a při použití různých pravomocí a nástrojů, které mají k dispozici, vzít v úvahu povahu podnikání, vlastnickou strukturu, právní formu, rizikový profil, velikost a právní status subjektu a jeho propojenost s ostatními institucemi nebo obecně s finančním systémem, rozsah a složitost jeho činností, zda je členem institucionálního systému ochrany nebo jiných systémů vzájemné solidarity, zda provádí investiční služby nebo činnosti a zda je pravděpodobné, že by jeho selhání a následná likvidace v běžném úpadkovém řízení měly výrazně nepříznivý dopad na finanční trhy, na jiné instituce, na podmínky financování nebo na ekonomiku obecně; měly by rovněž zajistit, aby byl režim řešení krize uplatňován vhodně a přiměřeně a aby byla minimalizována administrativní zátěž související s povinnostmi vypracování plánu řešení krize. Vzhledem k tomu, že obsah a informace uvedené v oddíle A přílohy směrnice 2014/59/EU zavádějí minimální normu pro subjekty, jež mají zjevně systémový význam, je povoleno uplatňovat rozdílné nebo výrazně nižší požadavky na plány řešení krize a na poskytování informací vůči jednotlivým institucím a delší než roční frekvenci aktualizace. U malých subjektů s nízkou provázaností a složitostí by mohl být rozsah plánu řešení krize

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o makroobezřetnostním dohledu nad finančním systémem na úrovni Evropské unie a o zřízení Evropské rady pro systémová rizika (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 1).

omezen. Mimoto by měl být režim uplatňován tak, aby nebyla ohrožena stabilita finančních trhů. Zejména v situacích, kdy se objevují rozsáhlejší problémy, nebo dokonce pochybnosti o odolnosti celé řady subjektů, je nezbytné zvážit riziko šíření krize vyplývající z opatření přijatých ve vztahu k jakémukoli subjektu.

- (50) V případech, kdy směrnice 2014/59/EU stanoví možnost uplatnění zjednodušených povinností ve vztahu k požadavkům na vypracování plánů řešení krize nebo upuštění od uplatňování této povinnosti ze strany vnitrostátních orgánů příslušných k řešení krize, měl by být stanoven postup pro určení toho, zda mohou výbor nebo případně vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize uplatnění takových zjednodušených povinností povolit.
- (51) V souladu s kapitálovou strukturou subjektů přidružených k ústřednímu subjektu by výbor nebo případně vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize neměly být pro účely tohoto nařízení povinny vypracovávat samostatné plány řešení krize výhradně z toho důvodu, že ústřední subjekt, k němuž jsou tyto subjekty přidruženy, podléhá přímému dohledu ze strany ECB. Při vypracovávání skupinových plánů řešení krize by měl být brán v úvahu potenciální dopad opatření k řešení krize ve všech členských státech, v nichž skupina působí.
- (52) Jednotný mechanismus pro řešení krizí by měl být založen na nařízení (EU) č. 1024/2013 a směrnici 2014/59/EU. Výbor by proto měl být zmocněn zasáhnout v rané fázi zhoršování se finanční situace nebo platební schopnosti subjektu. Informace, které výbor obdrží od vnitrostátních orgánů příslušných k řešení krize nebo od ECB v této fázi, pro něj mají velký význam při rozhodování o opatření, které může přijmout za účelem přípravy řešení krize dotyčného subjektu.
- (53) Pro rychlé přijetí nutného opatření k řešení krize by měl výbor ve spolupráci s ECB nebo relevantním vnitrostátním příslušným pečlivě sledovat stav dotčených subjektů a jejich dodržování jakéhokoli opatření včasného zásahu, které bylo ve vztahu k nim přijato. Při určování toho, zda by mohlo opatření soukromého sektoru zabránit v přiměřené lhůtě selhání subjektu, by měl vzít odpovědný orgán v úvahu efektivitu opatření včasného zásahu přijatých ve lhůtě stanovené příslušným orgánem.
- (54) Výbor, vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány, včetně ECB, by v případě potřeby měly uzavřít memorandum o porozumění, v němž bude obecným způsobem uvedeno, jak budou vzájemně spolupracovat při plnění svých úkolů podle právních předpisů Unie. Memorandum by mělo být pravidelně revidováno.
- (55) Při přijímání rozhodnutí nebo opatření, zejména pokud jde o subjekty usazené jak v zúčastněných, tak v nezúčastněných členských státech, je třeba rovněž zohlednit možné nepříznivé dopady na tyto členské státy, například ohrožení finanční stability jejich finančních trhů, a na subjekty usazené v těchto členských státech.
- (56) V zájmu minimalizace narušení finančního trhu a hospodářství by mělo řešení krize proběhnout během krátké doby. Vkladatelům by měl být umožněn co nejrychlejší přístup přinejmenším k pojištěným vkladům, a to v každém případě ve stejných lhůtách, jaké stanoví směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ⁽¹⁾. Komise by měla během celého postupu řešení krize mít přístup ke všem informacím, které bude považovat za nezbytné pro přijetí zavedení rozhodnutí v rámci tohoto procesu.
- (57) Rozhodnutí zavést v subjektu režim řešení krize by mělo být přijato předtím, než se finanční subjekt dostane do rozvahové platební neschopnosti a než se zcela vyčerpá jeho vlastní kapitál. Řešení krize by mělo být zahájeno ihned po zjištění, že subjekt je v selhání nebo je jeho selhání pravděpodobné a že žádná alternativní opatření v rámci soukromého sektoru by v přiměřené lhůtě tomuto selhání nezabránila. Skutečnost, že subjekt nesplňuje požadavky na povolení, by neměla sama o sobě ospravedlňovat zahájení řešení krize, zejména pokud subjekt je nebo pravděpodobně bude dále životaschopný. Subjekt by měl být považován za subjekt, jenž je v selhání nebo

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ze dne 16. dubna 2014 o systémech pojištění vkladů (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 149).

jehož selhání je pravděpodobné, pokud porušuje nebo pravděpodobně v blízké budoucnosti poruší požadavky pro pokračující povolení, pokud aktiva subjektu jsou nebo pravděpodobně v blízké budoucnosti budou menší než jeho závazky, pokud subjekt není nebo pravděpodobně v blízké budoucnosti nebude schopen splácet své splatné závazky, nebo pokud subjekt požaduje mimořádnou veřejnou finanční podporu s výjimkou zvláštních okolností uvedených v tomto nařízení. Skutečnost, že subjekt potřebuje od centrální banky nouzové poskytnutí likvidity, by neměla být sama o sobě podmínkou postačující k prokázání toho, že subjekt není nebo v blízké budoucnosti pravděpodobně nebude schopen splácet své splatné závazky. Pokud by tuto facilitu některý stát zaručoval, podléhal by subjekt, který by k této facilitě měl přístup, pravidlům pro státní podporu. V zájmu zachování finanční stability, zejména v případě systémového nedostatku likvidity, by neměly státní záruky za likviditní facility poskytnuté centrálními bankami nebo státní záruky za nově vydané závazky za účelem nápravy závažného narušení ekonomiky členského státu vyvolat řešení krize, pokud je splněna řada podmínek. Opatření státních záruk by měla být zejména schválena v rámci státní podpory, neměla by být součástí většího balíku pomoci a uplatnění záručních opatření by mělo být přísně časově omezeno. Záruky členských států za akciové pohledávky by měly být zakázány.

Poskytne-li členský stát záruku, zajistí, aby za tuto záruku subjekt poskytl dostatečné protiplnění. Kromě toho by poskytnutí mimořádné veřejné finanční podpory nemělo vyvolat řešení krize v případech, kdy členský stát jakožto preventivní opatření převezme kapitálovou účast v subjektu, včetně subjektu ve veřejném vlastnictví, který splňuje příslušné kapitálové požadavky. Může se jednat například o situaci, kdy se od subjektu požaduje získání nového kapitálu s ohledem na výsledek zátěžového testu vycházejícího ze scénářů nebo rovnocenných kroků provedených orgány makrobezpečnostního dohledu, které zahrnují požadavek stanovený za účelem zachování finanční stability v kontextu systémové krize, avšak daný subjekt nemůže kapitál získat ze soukromých zdrojů na trzích. Subjekt by neměl být považován za subjekt, jenž je v selhání nebo jehož selhání je pravděpodobné, výhradně na základě toho, že mu byla poskytnuta mimořádná veřejná finanční podpora před vstupem tohoto nařízení v platnost. Přístup k likviditním facilitám, včetně nouzového poskytnutí likvidity centrálními bankami, může být považován za státní podporu podle rámce pro státní podporu.

- (58) Likvidace subjektu v selhání v běžném úpadkovém řízení by mohla ohrozit finanční stabilitu, přerušit poskytování základních služeb a ohrozit ochranu vkladatelů. V takovém případě existuje veřejný zájem na použití nástrojů k řešení krize. Účelem řešení krize by tudíž mělo být zajištění kontinuity základních finančních služeb, udržení stability finančního systému, omezení morálního hazardu minimalizováním toho, aby se subjekty v selhání spoléhaly na veřejnou finanční podporu, a ochrana vkladatelů.
- (59) Před rozhodnutím zachovat subjekt v platební neschopnosti jako fungující podnik by měla být vždy zvážena jeho likvidace v běžném úpadkovém řízení. Subjekt v platební neschopnosti by měl být zachován jako fungující podnik z důvodů finanční stability a v maximální možné míře za použití soukromých finančních prostředků. Toho lze dosáhnout prodejem kupujícímu ze soukromého sektoru či fúzí s ním nebo po odpisu závazků subjektu nebo po konverzi jeho dluhu na kapitál s cílem provést rekapitalizaci.
- (60) Při přijímání nebo přípravě rozhodnutí týkajících se pravomocí k řešení krize by výbor, Rada a Komise měly zajistit, aby byla opatření k řešení krize přijímána v souladu s určitými zásadami, mezi něž patří, že odpovídající podíl ztrát nesou akcionáři a věřitelé, že by v zásadě mělo dojít k výměně vedení, že náklady na řešení krize subjektu jsou minimalizovány a že se věřitelům téže třídy dostane spravedlivého zacházení. Zejména v případech, kdy se věřitelům patřícím do téže třídy dostane v souvislosti s opatřením k řešení krize rozdílného zacházení, mělo by být takové rozlišení odůvodněno veřejným zájmem a nemělo by být přímo ani nepřímo diskriminační na základě státní příslušnosti.
- (61) Omezení práv akcionářů a věřitelů by měla být v souladu s článkem 52 Listiny. Nástroje k řešení krize by proto měly být použity pouze na subjekty, jež jsou v selhání nebo jejichž selhání je pravděpodobné, a pouze pokud je to nezbytné ke splnění cíle finanční stability v obecném zájmu. Nástroje k řešení krize by se zejména měly použít, pokud subjekt nelze likvidovat v běžném úpadkovém řízení, aniž by byl destabilizován finanční systém, pokud jsou tato opatření nezbytná k zajištění rychlého převodu a kontinuity systémově důležitých funkcí a pokud neexistuje přiměřená vyhlídka případného alternativního soukromého řešení, včetně zvýšení kapitálu stávajícími akcionáři nebo jakoukoli třetí stranou, jež by postačovalo k obnovení plné životaschopnosti subjektu.

- (62) Zásah do majetkových práv by neměl být nepřiměřený. Dotčeným akcionářům a věřitelům by proto neměly vzniknout větší ztráty, než které by jim vznikly, pokud by v době přijetí rozhodnutí o řešení krize došlo k likvidaci subjektu. V případě částečného převodu aktiv instituce v režimu řešení krize na soukromého kupujícího nebo překlennovací instituci by zbývající část instituce v režimu řešení krize měla být likvidována v běžném úpadkovém řízení. V zájmu ochrany akcionářů a věřitelů subjektu během likvidačního řízení by tito akcionáři a věřitelé měli mít nárok obdržet úhradu svých pohledávek, která by neměla být nižší než odhad toho, co by získali zpět, pokud by byl likvidován celý subjekt v běžném úpadkovém řízení.
- (63) Na ochranu práv akcionářů a věřitelů by měly být stanoveny jasné povinnosti ohledně ocenění aktiv a závazků instituce v režimu řešení krize a v případech, kdy je to vyžadováno tímto nařízením, ohledně ocenění zacházení, jehož by se akcionářům a věřitelům dostalo, pokud by byl subjekt likvidován v běžném úpadkovém řízení. Mělo by být možné zahájit takové ocenění již ve fázi včasného zásahu. Před přijetím jakýchkoli opatření k řešení krize by mělo být provedeno spravedlivé, obezřetné a realistické ocenění aktiv a závazků subjektu. Takové ocenění by mělo podléhat soudnímu přezkumu pouze společně s rozhodnutím o řešení krize. Dále by v případech, kdy je to vyžadováno tímto nařízením, mělo být po použití nástrojů k řešení krize provedeno následné srovnání mezi zacházením, jehož se akcionářům a věřitelům dostalo, a zacházením, jehož by se jim dostalo v běžném úpadkovém řízení. Pokud je zjištěno, že úhrada pohledávek akcionářů a věřitelů byla nižší, než částka, kterou by získali v běžném úpadkovém řízení, měli by mít v případech, kdy je to vyžadováno tímto nařízením, nárok na úhradu rozdílu. Tento případný rozdíl by měl být uhrazen z fondu zřízeného v souladu s tímto nařízením.
- (64) Je důležité, aby byly při selhání subjektu uznány ztráty. Ocenění aktiv a závazků subjektů v selhání by mělo vycházet ze spravedlivých, obezřetných a realistických předpokladů v okamžiku použití nástrojů k řešení krize. Při oceňování by však neměla být ovlivněna hodnota závazků finanční situací daného subjektu. V naléhavých případech by mělo být možné, aby výbor provedl rychlé ocenění aktiv a závazků subjektu v selhání. Takové ocenění by mělo být prozatímní a mělo by se použít do doby, než bude provedeno nezávislé ocenění.
- (65) Za účelem zajištění objektivitu a jistoty v procesu řešení krize je nutné stanovit pořadí, v němž by měly být nezajištěné pohledávky věřitelů za instituci v režimu řešení krize odepsány nebo konvertovány. Aby bylo omezeno riziko, že by věřitelé utrpěli větší ztráty než v případě, že by instituce byla likvidována v běžném úpadkovém řízení, mělo by se toto pořadí uplatnit v běžném úpadkovém řízení i při odpisu nebo konverzi v rámci řešení krize. Rovněž by se tím usnadnilo ocenění dluhu.
- (66) Výbor by měl rozhodovat o podrobném programu řešení krize. Příslušné nástroje k řešení krize by měly zahrnovat nástroj převodu činnosti, nástroj překlennovací instituce, nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů a nástroj oddělení aktiv, jež jsou rovněž stanoveny ve směrnici 2014/59/EU. Tento režim by měl rovněž umožnit posoudit, zda jsou splněny podmínky pro odpis a konverzi kapitálových nástrojů.
- (67) Při přijímání opatření k řešení krize by měl vzít výbor v úvahu opatření stanovená v plánech řešení krize a podle těchto opatření postupovat, pokud s ohledem na okolnosti případu nevyhodnotí, že účelu řešení krize bude účinněji dosaženo prostřednictvím opatření, která v daných plánech řešení krize stanovena nejsou.
- (68) Nástroje k řešení krize by měly zahrnovat převod činnosti nebo akcií instituce v režimu řešení krize, zřízení překlennovacího subjektu, oddělení neproblematických aktiv subjektu v selhání od znehodnocených aktiv a aktiv s nedostatečnými výsledky a rekapitalizaci z vnitřních zdrojů od akcionářů a věřitelů subjektu v selhání.

- (69) Jestliže byly nástroje k řešení krize využity k převodu systémově důležitých služeb nebo životaschopné podnikatelské činnosti subjektu na zdravý subjekt, jakým je kupující ze soukromého sektoru nebo překlenovací subjekt, měla by být zbylá část subjektu zlikvidována.
- (70) Nástroj převodu činnosti by měl umožnit prodat subjekt nebo část jeho podnikatelské činnosti jednomu či více kupujícím bez svolení akcionářů.
- (71) Veškeré čisté výnosy z převodu aktiv nebo závazků instituce v režimu řešení krize při použití nástroje převodu činnosti by měly být využity ve prospěch subjektu, který zůstane v likvidačním řízení. Veškeré čisté výnosy z převodu nástrojů účasti vydaných institucí v režimu řešení krize při použití nástroje převodu činnosti by měly být využity ve prospěch vlastníků těchto nástrojů účasti v subjektu, který zůstal v likvidačním řízení. Při výpočtu výnosů by se měly odečíst náklady vzniklé selháním subjektu a během procesu řešení krize.
- (72) Nástroj oddělení aktiv by měl příslušným orgánům umožnit převést aktiva, práva nebo závazky instituce v režimu řešení krize na samostatnou společnost. Tento nástroj by měl být použit pouze ve spojení s jinými nástroji, aby subjekt v selhání nezískal neoprávněnou soutěžní výhodu.
- (73) Účinný režim řešení krize by měl minimalizovat náklady řešení krize subjektu v selhání, které nesou daňoví poplatníci. Měl by rovněž zajistit, aby bylo možné řešit krizi systémově významných subjektů bez ohrožení finanční stability. Nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů tohoto cíle dosahuje tím, že zajišťuje, aby akcionáře a věřitele subjektu v selhání postihly odpovídající ztráty a aby nesli příslušnou část nákladů vzniklých v důsledku selhání subjektu. Nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů tak bude akcionáře a věřitele subjektů více motivovat k tomu, aby za běžných podmínek zdraví subjektu sledovali. To je rovněž v souladu s doporučením Rady pro finanční stabilitu, aby zákonné pravomoci k odpisu a konverzi závazků byly součástí rámce řešení krize jako doplňková možnost ve spojení s dalšími nástroji k řešení krize.
- (74) Pro zajištění potřebné flexibility při rozdělování ztrát mezi věřitele za různých okolností je vhodné, aby nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů byl použitelný jak v případech, kdy je cílem vyřešit krizi subjektu v selhání jako fungujícího podniku, existuje-li realistická vyhlídka, že je možné obnovit jeho životaschopnost, tak i tehdy, kdy jsou systémově důležité služby převedeny na překlenovací subjekt a zbývající část subjektu ukončí činnost a je likvidována.
- (75) Je-li nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů použit s cílem obnovit kapitál subjektu v selhání, aby mohl dále fungovat jako fungující podnik, měla by řešení krize rekapitalizací z vnitřních zdrojů doprovázet výměna vedení s výjimkou případů, kdy je zachování vedení vhodné a nezbytné pro dosažení účelu řešení krize, a následná restrukturalizace subjektu a jeho činností, směřující k odstranění příčin selhání. Tato restrukturalizace by měla proběhnout na základě plánu reorganizace podnikatelské činnosti. Pokud je to na místě, měly by být tyto plány slučitelné s plánem restrukturalizace, který má subjekt povinnost předložit Komisi v souladu s rámcem Unie pro státní podporu. Kromě opatření, jejichž cílem je obnovení dlouhodobé životaschopnosti subjektu, by plán měl obsahovat zejména opatření, kterými se podpora omezuje na minimální sdílení zátěže a která omezují narušení hospodářské soutěže.
- (76) Není vhodné používat nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů u pohledávek, které jsou zajištěné, kolateralizované či jinak zaručené. Aby však bylo zajištěno, že nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů bude účinný a dosáhne svých cílů, je žádoucí, aby jej bylo možno používat na co nejširší škálu nezajištěných závazků subjektu v selhání. Je ovšem vhodné některé druhy nezajištěných závazků z působnosti nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů vyloučit. Za účelem ochrany držitelů pojištěných vkladů by se nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů neměl vztahovat na vklady chráněné podle směrnice 2014/49/EU. V zájmu zajištění kontinuity zásadních funkcí by se nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů neměl vztahovat na některé závazky vůči zaměstnancům subjektu v selhání či na obchodní závazky související se zbožím a službami nezbytnými pro každodenní fungování

subjektu. Aby bylo možné uhradit důchodové pohledávky a důchody splatné penzijním fondům a penzijním správcům nebo v souvislosti s nimi, neměl by se nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů vztahovat na závazky subjektu v selhání vůči důchodovému systému s výjimkou závazků týkajících se důchodových dávek založených na pohyblivých složkách odměny, které nejsou regulovány kolektivní smlouvou. Za účelem omezení rizika systémového šíření krize by se nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů neměl vztahovat na závazky vzniklé z účasti v platebním systému, jejichž zbývající splatnost je kratší než sedm dní, ani na závazky s původní splatností kratší než sedm dní vůči subjektům jiným než těm, které jsou součástí stejné skupiny.

- (77) Mělo by být možné vyloučit nebo zčásti vyloučit závazky za určitých okolností, včetně situace, kdy tyto závazky není možné rekapitalizovat v přiměřené lhůtě, kdy je vyloučení nezbytně nutné a přiměřené k zajištění kontinuity zásadních funkcí a hlavních linií podnikání nebo kdy by použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů na tyto závazky vedlo k takovému snížení hodnoty, že by ztráty na straně jiných věřitelů byly vyšší, než kdyby tyto závazky nebyly z rekapitalizace vyloučeny. Mělo by být také možné závazky zcela nebo zčásti vyloučit, je-li to nezbytné pro zamezení šíření krize a finanční nestability, jež by mohly vážně poškodit hospodářství členského státu. Při provádění těchto posouzení by měly výbor nebo případně vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize zvážit důsledky případné rekapitalizace závazků pocházejících ze způsobilých vkladů, jež patří fyzickým osobám, mikropodnikům a malým a středním podnikům, nad rámec zaručený směrnicí 2014/49/EU.
- (78) Při uplatnění těchto vyloučení je s ohledem na ně možné zvýšit úroveň odpisu nebo konverze u jiných způsobilých závazků, je-li dodržena zásada, že se žádný věřitel nesmí dostat do méně výhodného postavení, než do jakého by se dostal při běžném úpadečném řízení. Nelze-li ztráty přenést na další věřitele, může instituci v režimu řešení krize poskytnout příspěvek fond, pokud je splněna řada přísných podmínek včetně požadavku, aby ztráty v celkovém rozsahu nejméně 8 % celkových závazků včetně kapitálu již byly absorbovány a aby financování z fondu bylo omezeno buď na 5 % celkových závazků včetně kapitálu, nebo na vyšší prostředků, které má fond k dispozici, zvýšenou o částku, kterou lze získat z následných příspěvků během tří let, podle toho, co je nižší.
- (79) Za mimořádných okolností, pokud došlo k vyloučení závazků a namísto nich k rekapitalizaci přispěl v povoleném rozsahu fond, by měl mít výbor možnost usilovat o financování z alternativních finančních prostředků.
- (80) Minimální částka rekapitalizace z vnitřních zdrojů ve výši 8 % celkových závazků, která je uvedena v tomto nařízení, by měla být vypočtena na základě ocenění provedeného podle tohoto nařízení. Historické ztráty, které již akcionáři absorbovali snížením kapitálu před uvedeným oceněním, by do této procentní hodnoty zahrnuté být neměly.
- (81) Vzhledem k tomu, že jedním z nejdůležitějších účelů řešení krize je ochrana pojištěných vkladatelů, neměly by pojištěné vklady podléhat použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů. Systém pojištění vkladů nicméně přispívá k financování procesu řešení krize tím, že absorbuje ztráty v rozsahu čistých ztrát, které by musel nést po odškodnění vkladatelů v běžném úpadečném řízení. Výkon pravomoci k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů by zajistil, aby vkladatelé nadále měli přístup ke svým vkladům, což je hlavním důvodem, proč byly systémy pojištění vkladů zřízeny. Pokud by v takových případech nebylo stanoveno zapojení uvedených systémů, jednalo by se o neoprávněnou výhodu vůči zbytku věřitelů, kteří by podléhali výkonu pravomocí orgánu příslušného k řešení krize.
- (82) Pokud jsou v souvislosti s řešením krize subjektu vklady převáděny na jiný subjekt, neměli by být vkladatelé pojištěni nad limit pojištění stanovený směrnicí 2014/49/EU. Proto by měla být velikost nároků ve vztahu k vkladům zůstávajícím v instituci v režimu řešení krize omezena na rozdíl mezi převedenými finančními prostředky a limitem pojištění stanoveným směrnicí 2014/49/EU. Jsou-li převáděné vklady vyšší než limit pojištění, neměl by mít vkladatel žádný nárok vůči systému pojištění vkladů ve vztahu k vkladům zůstávajícím v instituci v režimu řešení krize.
- (83) Aby subjekty nestrukturovaly své závazky způsobem, který oslabuje účinnost nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů, je vhodné stanovit, že subjekty by měly po celou dobu splňovat minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky, které mohou podléhat nástroji rekapitalizace z vnitřních zdrojů, vyjádřený jako procentní podíl celkových závazků a kapitálu subjektu.

- (84) Při stanovování minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky ve skupině by měl být uplatněn přístup „shora dolů“. V rámci tohoto přístupu by měla být uznána skutečnost, že opatření k řešení krize se uplatňuje na úrovni jednotlivých právních subjektů a je nutné, aby se schopnost absorbovat ztráty v rámci skupiny nacházela v subjektu, kde ke ztrátám dojde, nebo aby k ní měl takový subjekt přístup. Za tímto účelem by mělo být zajištěno, aby schopnost absorbovat ztráty byla v rámci skupiny rozložena v souladu s mírou rizika u právních subjektů, které skupinu tvoří. Minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky potřebný pro každý dceřiný podnik by měl být posouzen zvlášť. Kromě toho je nutno zajistit, aby se veškerý kapitál a závazky, které se započítávají do konsolidovaného minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky, nacházely v subjektech, v nichž je pravděpodobný vznik ztrát, nebo aby byly jiným způsobem přístupné pro účely absorpce ztrát.

Toto nařízení by mělo umožňovat zahájení řešení krize ve více okamžicích nebo zahájení řešení krize v jednom okamžiku. Minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky by měl odpovídat strategii řešení krize, která je vhodná pro danou skupinu, v souladu s plánem řešení krize. Minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky by měl být v rámci skupiny především stanoven na vhodné úrovni tak, aby odrážel přístup zahájení řešení krize ve více okamžicích nebo přístup zahájení řešení krize v jednom okamžiku v souladu s plánem řešení krize, při zohlednění toho, že by mohly nastat okolnosti, kdy bude například v zájmu účinnějšího dosažení účelu řešení krize uplatněn jiný přístup než přístup uvedený v plánu. Proto by bez ohledu na to, zda si skupina zvolila přístup zahájení řešení krize v jednom okamžiku nebo ve více okamžicích, měly splňovat všechny subjekty dané skupiny vždy odpovídající minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky, aby se předešlo riziku šíření krize nebo riziku runu na banku.

- (85) V závislosti na okolnostech případu by měl být zvolen nejlepší způsob řešení krize a k tomuto účelu by měly být k dispozici všechny nástroje k řešení krize stanovené ve směrnici 2014/59/EU. Při přijímání rozhodnutí o programu řešení krize by se měly výbor, Rada a Komise, pokud je to možné, rozhodnout pro program, který je pro fond nejméně nákladný.
- (86) Směrnice 2014/59/EU svěřuje vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize pravomoc k odpisu a konverzi kapitálových nástrojů, jelikož podmínky pro odpis a konverzi kapitálových nástrojů se mohou shodovat s podmínkami zahájení řešení krize, a v takovém případě je třeba posoudit, zda pouhý odpis a konverze kapitálových nástrojů jsou dostatečné pro obnovu finančního zdraví dotyčného subjektu, nebo zda je nutné přijmout rovněž opatření k řešení krize. To bude použito jako pravidlo v případě řešení krize. Výbor by měl pod dohledem Komise nebo případně Rady nahradit vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize i v této funkci, a měl by proto být zmocněn posoudit, zda jsou splněny podmínky pro odpis a konverzi kapitálových nástrojů, a rozhodnout, zda v subjektu zavést režim řešení krize, pokud jsou požadavky pro zahájení řešení krize rovněž naplněny.
- (87) Měla by být zajištěna účinnost a jednotnost opatření k řešení krize ve všech zúčastněných členských státech. Za tímto účelem, pokud vnitrostátní orgán příslušný k řešení krize neuplatnil nebo nesplnil rozhodnutí výboru podle tohoto nařízení, nebo je uplatnil způsobem, který ohrožuje některý z účelů řešení krize nebo účinné provádění programu řešení krize, by měl být výbor oprávněn převést na jinou osobu konkrétní práva, aktiva nebo závazky instituce v režimu řešení krize, oprávněn vyžadovat konverzi dluhových nástrojů, jejichž smluvní podmínky za určitých okolností konverzi umožňují, nebo přijmout veškerá nezbytná opatření, která významně řeší ohrožení příslušného účelu řešení krize. Jakákoli opatření vnitrostátního orgánu příslušného k řešení krize, která by omezovala výkon práv nebo funkcí výboru či do nich zasahovala, by měla být vyloučena.
- (88) Příslušné subjekty, instituce a orgány, jež se podílejí na uplatňování tohoto nařízení, by měly vzájemně spolupracovat v souladu se zásadou loajální spolupráce zakotvené ve Smlouvách.
- (89) Aby byla zvýšena účinnost jednotného mechanismu pro řešení krizí, měl by výbor za všech okolností úzce spolupracovat s EBA. Je-li to vhodné, měl by výbor spolupracovat rovněž s ESRB, Evropským orgánem dohledu

(Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) (EIOPA) zřízeným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ⁽¹⁾ a Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy) (ESMA) zřízeným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ⁽²⁾ a ostatními orgány, které tvoří ESFS. Výbor by měl navíc úzce spolupracovat s ECB a dalšími orgány, které mají pravomoc dohlížet nad subjekty v rámci jednotného mechanismu dohledu, zvláště v případě skupin podléhajících dohledu ze strany ECB na konsolidovaném základě. Výbor by měl pro účinné řízení procesu řešení krize bank v selhání spolupracovat s vnitrostátními orgány příslušnými k řešení krize ve všech fázích tohoto procesu. Tato spolupráce je tudíž důležitá nejen při provádění rozhodnutí o řešení krize přijatých výborem, ale rovněž před přijetím jakéhokoliv takového rozhodnutí, ve fázi plánování řešení krize nebo během včasného zásahu. Výbor by měl být schopen spolupracovat s relevantními orgány příslušnými k řešení krize a s nástroji sloužícími k financování přímé nebo nepřímé veřejné finanční pomoci.

- (90) Při používání nástrojů k řešení krize a při výkonu pravomocí k řešení krize by měl výbor vyzvat vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize, aby zajistily, že budou informováni zástupci zaměstnanců příslušných subjektů a případně budou konzultováni, jak je stanoveno ve směrnici 2014/59/EU.
- (91) Jelikož výbor nahrazuje vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize ze zúčastněných členských států při přijímání rozhodnutí o řešení krize, měl by tyto orgány nahradit rovněž ve věci spolupráce s nezúčastněnými členskými státy, včetně spolupráce v kolegiích k řešení krize podle směrnice 2014/59/EU, v rozsahu, v němž jsou dotčeny funkce řešení krize.
- (92) Jelikož mnoho institucí působí nejen v Unii, ale i v dalších zemích, musí účinný mechanismus pro řešení krizí určit zásady spolupráce s relevantními orgány třetích zemí. Podpora orgánům třetích zemí by měla být poskytována v souladu s právním rámcem stanoveným v článku 88 směrnice 2014/59/EU. V zájmu zajištění soudržného přístupu vůči třetím zemím je třeba se pokud možno vyhnout tomu, aby byla v zúčastněných členských státech přijímána rozdílná rozhodnutí týkající se uznávání postupů k řešení krize provedených ve třetích zemích v souvislosti s institucemi nebo mateřskými podniky, které mají dceřiné podniky nebo jiná aktiva, práva nebo závazky, jež se nacházejí v zúčastněných členských státech. Výboru by proto mělo být umožněno vydávat v tomto ohledu doporučení.
- (93) K efektivnímu plnění svých úkolů by výbor měl mít odpovídající pravomoci provádět šetření. Měl by být schopen vyžádat si prostřednictvím vnitrostátních orgánů příslušných k řešení krize veškeré potřebné informace nebo přímo – poté, co je informoval, – a provádět šetření a kontroly na místě, a to případně ve spolupráci s vnitrostátními příslušnými orgány, přičemž by měl plně využívat všech informací, které jsou dostupné ECB a vnitrostátním příslušným orgánům. Při řešení krize by měl mít výbor možnost uskutečňovat kontroly na místě, aby mohl zajistit, že jsou rozhodnutí přijímána na základě zcela přesných informací, a účinně sledovat jejich provádění vnitrostátními orgány.
- (94) Pro zajištění přístupu výboru ke všem relevantním informacím by příslušné subjekty a jejich zaměstnanci nebo třetí strany, na které tyto subjekty převedly funkce nebo činnosti, neměli mít možnost dovolávat se požadavků profesního tajemství a bránit tak předání informací výboru. Předání takovýchto informací výboru by současně nemělo být nikdy pokládáno za porušení požadavků profesního tajemství.
- (95) Aby bylo zajištěno, že rozhodnutí přijatá v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí budou dodržována, měly by být v případě jejich porušení uloženy přiměřené a odrazující pokuty. Výbor by měl být zmocněn k ukládání pokut či penále podnikům za neplnění povinností vyplývajících z rozhodnutí, jež jim byla určena.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/79/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2000, s. 48).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2000, s. 84).

- (96) Pokud vnitrostátní orgán příslušný k řešení krize poruší pravidla jednotného mechanismu pro řešení krizí tím, že nepoužije pravomoci, které mu byly svěřeny vnitrostátním právem, k plnění pokynů vydaných výborem, dotýčný členský stát může být v souladu s příslušnou judikaturou odpovědný za náhradu škody způsobené jednotlivcům, případně včetně instituce nebo skupiny v režimu řešení krize, nebo věřitelům kterékoli části tohoto subjektu nebo skupiny v kterémkoli členském státě.
- (97) Aby byla zaručena úplná samostatnost a nezávislost výboru, měl by mít samostatný rozpočet s příjmy z povinných příspěvků od institucí v zúčastněných členských státech. Měla by být stanovena vhodná pravidla, jimiž by se řídil rozpočet výboru a jeho příprava, přijímání interních pravidel upřesňujících proces sestavování a plnění rozpočtu a interní a externí audit účetnictví.
- (98) Tímto nařízením by neměla být dotčena možnost, aby členské státy vybíraly poplatky na pokrytí administrativních výdajů svých vnitrostátních orgánů příslušných k řešení krize.
- (99) Zúčastněné členské státy se společně dohodly, že zajistí, aby nezúčastněným členským státům byla okamžitě a s úrokem nahrazena částka, kterou nezúčastněný členský stát uhradil vlastními zdroji v souvislosti s jakýmkoli použitím rozpočtu Unie v případech mimosmluvní odpovědnosti a souvisejících nákladů, pokud jde o plnění úkolů podle tohoto nařízení. Zúčastněné členské státy uzavřely smlouvu o provádění tohoto závazku.
- (100) Za určitých okolností může účinnost použitých nástrojů k řešení krize záviset na dostupnosti krátkodobého financování pro subjekt nebo překlenovací subjekt, poskytnutí záruk potenciálním kupujícím či poskytnutí kapitálu překlenovacímu subjektu. Nehledě na úlohu centrálních bank při poskytování likvidity finančnímu systému i v době napětí je proto důležité, aby byl zřízen fond s cílem předejít tomu, aby byly finanční prostředky potřebné pro tyto účely čerpány ze státních rozpočtů. Stabilizaci finančního systému by mělo financovat finanční odvětví jako celek.
- (101) Je nutné zajistit, aby tento fond byl plně k dispozici pro účely řešení krize institucí v selhání. Proto by fond měl být využíván výhradně pro účely účinného uplatňování nástrojů a pravomocí k řešení krize. Kromě toho by měl být využíván pouze v souladu s příslušnými účely a zásadami řešení krize. Výbor by tudíž měl zajistit, aby veškeré ztráty, náklady nebo jiné výdaje vzniklé v souvislosti s použitím nástrojů k řešení krize nejprve nesli akcionáři a věřitelé instituce v režimu řešení krize. Pouze pokud budou zdroje od akcionářů a věřitelů vyčerpány, měl by ztráty, náklady nebo jiné výdaje vzniklé v souvislosti s nástroji k řešení krize nést fond.
- (102) V zásadě by měly příspěvky pocházet z odvětví, a to nezávisle na jakékoli operaci řešení krize a před ní. Nestačí-li předchozí financování kryt ztráty či náklady vzniklé použitím fondu, měly by se vybrat další příspěvky, aby uhradily dodatečné náklady nebo ztrátu. Fond by měl být dále schopen sjednávat půjčky nebo jiné formy podpory u institucí, finančních institucí nebo jiných třetích stran v případě, že příspěvky předem a následné příspěvky nejsou okamžitě k dispozici nebo nestačí k pokrytí výdajů vzniklých při použití fondu v souvislosti s opatřeními k řešení krize.
- (103) Aby se zamezilo dvojím platbám, měly by členské státy mít možnost využít dostupných finančních prostředků plynoucích z vnitrostátních bankovních odvodů, daní nebo příspěvků na řešení krize, jež byly zavedeny mezi 17. červnem 2010 a 2. červencem 2014, pro účely příspěvků předem.
- (104) Pro dosažení kritického množství a zamezení procyklickým efektům, k nimž by došlo, pokud by se fond musel v situaci systémové krize spoléhat výlučně na následné příspěvky, je nezbytné, aby finanční prostředky fondu dostupné předem dosahovaly přinejmenším určité minimální cílové úrovně.

- (105) Cílová úroveň fondu by měla být stanovena jako procentní podíl hodnoty pojištěných vkladů všech úvěrových institucí povolených v zúčastněných členských státech. Avšak vzhledem k tomu, že výše celkových závazků těchto institucí by s přihlédnutím k funkcím fondu představovala vhodnější měřítko, by Komise měla posoudit, zda jsou vhodnějším měřítkem pojištěné vklady nebo celkové závazky a zda by v budoucnu neměl být pro fond stanoven minimální objem v absolutním vyjádření, a to při zachování rovných podmínek se směrnicí 2014/59/EU.
- (106) Měla by být stanovena přiměřená lhůta pro dosažení cílové úrovně fondu. Výbor by však měl mít možnost lhůtu pro poskytování příspěvků upravit tak, aby zohledňovala významné výdaje fondu.
- (107) Zajištění efektivního a postačujícího financování fondu má zásadní význam pro důvěryhodnost jednotného mechanismu pro řešení krizí. Pravomoc výboru ke smluvnímu zajištění alternativních finančních prostředků pro fond by měla být posílena tak, aby se optimalizovaly náklady na financování a zachovala úvěruschopnost fondu. Ihned po vstupu tohoto nařízení v platnost by měl výbor ve spolupráci se zúčastněnými členskými státy přijmout nezbytná opatření s cílem vypracovat vhodné metody a podmínky, které umožní zvýšit výpůjční kapacitu fondu a které by měly být k dispozici ode dne použitelnosti tohoto nařízení.
- (108) Pokud zúčastněné členské státy již zřídily vnitrostátní mechanismus financování k řešení krizí, měly by být schopny stanovit, aby vnitrostátní mechanismy financování k řešení krizí využívaly pro ně dostupné finanční prostředky, vybrané v minulosti od subjektů prostřednictvím příspěvků předem, k tomu, aby nahradily subjektům příspěvky poskytnuté předem, které by tyto subjekty měly platit do fondu. Takovýmto vrácením prostředků by neměly být dotčeny povinnosti členských států podle směrnice 2014/49/EU.
- (109) V zájmu zajištění spravedlivého výpočtu příspěvků a poskytnutí pobídek k působení podle méně rizikového modelu by příspěvky do fondu měly zohledňovat míru rizika, kterou úvěrové instituce podstupují, v souladu se směrnicí 2014/59/EU a s akty v přenesené pravomoci, které byly v souladu s uvedenou směrnicí přijaty.
- (110) V zájmu zajištění vhodného rozdělení nákladů řešení krize mezi systémy pojištění vkladů a fond by od systému pojištění vkladů, ke kterému je instituce v režimu řešení krize přidružena, mělo být požadováno, aby přispěl částkou, jež není vyšší než ztráta, kterou by musel nést, pokud by subjekt byl likvidován v běžném úpadkovém řízení.
- (111) Aby byla chráněna hodnota částky vložené do fondu, měly by být tyto prostředky investovány do dostatečně bezpečných, diverzifikovaných a likvidních aktiv.
- (112) V případě ukončení úzké spolupráce zúčastněného členského státu, jehož měnou není euro, s ECB v souladu s článkem 7 nařízení (EU) č. 1024/2013 by mělo být rozhodnuto o spravedlivém rozdělení nahromaděných příspěvků dotyčného zúčastněného členského státu s přihlédnutím k zájmům dotyčného zúčastněného členského státu i fondu.
- (113) Komisi by měla být svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování EU za účelem určení pravidel pro výpočet úrokové sazby, která se uplatní v případě rozhodnutí o zpětném získávání částek neoprávněně vyplacených z fondu a k zaručení práva na řádnou správu a práv na přístup k dokumentům příjemců v řízeních týkajících se tohoto zpětného získávání; určení druhu příspěvků do fondu a situací, v nichž je třeba příspěvky hradit, a způsobu stanovení výše příspěvků a jejich platby; upřesnění registračních a účetních pravidel, pravidel pro podávání zpráv a dalších pravidel, která jsou nezbytná k zajištění toho, aby byly příspěvky uhrazeny včas a v plné výši; stanovení ročních příspěvků, které jsou nezbytné ke krytí správních výdajů výboru předtím, než začne plnohodnotně pracovat; stanovení systému příspěvků pro instituce, kterým bylo povoleno vykonávat činnost poté, co fond dosáhl své cílové úrovně; stanovení kritérií pro časové rozložení příspěvků; stanovení kritérií pro určení počtu let, o které může být prodlouženo počáteční období za účelem dosažení cílové úrovně; určení kritérií pro stanovení výše ročních příspěvků, pokud dostupné finanční prostředky fondu klesnou po počátečním období pod svou cílovou úroveň; stanovení opatření za účelem upřesnění okolností a podmínek, za nichž mohou být následné příspěvky u jednotlivých institucí dočasně odloženy; a stanovení podrobných pravidel pro správu fondu a obecných zásad a kritérií pro jeho investiční strategii.

- (114) Rada by měla v rámci aktů v přenesené pravomoci přijatých na základě směrnice 2014/59/EU přijmout prováděcí akty s cílem upřesnit uplatňování metod pro výpočet jednotlivých příspěvků do fondu a technické podmínky pro výpočet paušálního příspěvku a příspěvku upraveného v poměru k rizikovému profilu. Tyto metody by měly zajistit, aby byly paušální prvky i prvky upravené v poměru k rizikovému profilu ve vzorci pro výpočet jednotlivých příspěvků vypočítány způsobem, který je v souladu se zásadami řešení krize a s akty v přenesené pravomoci podle čl. 103 odst. 7 směrnice 2014/59/EU. Tyto metody by měly vzít v úvahu zásadu proporcionality, aniž by došlo k narušení struktur bankovního odvětví v členských státech.
- (115) Jak je uvedeno v prohlášení č. 39 k článku 290 Smlouvy o fungování EU, měla by Komise v souladu se zavedenou praxí při vypracovávání návrhů aktů v přenesené pravomoci podle tohoto nařízení pokračovat v konzultacích s odborníky, kteří jsou jmenováni členskými státy. V tomto směru je obzvláště důležité, aby Komise případně vedla během přípravých prací odpovídající konzultace s ECB a výborem v oblastech jejich působnosti.
- (116) Opatření k řešení krize by měla být řádně oznámena a – s výhradou omezeného počtu výjimek stanovených v tomto nařízení – zveřejněna. Avšak vzhledem k tomu, že informace získané výborem, vnitrostátními orgány příslušnými k řešení krize a jejich odbornými poradci během procesu řešení krize budou nejspíše citlivé, měly by se na ně předtím, než se rozhodnutí o řešení krize zveřejní, vztahovat požadavky profesního tajemství. Je nutné vzít v úvahu skutečnost, že informace o obsahu a podrobnostech plánů řešení krize a výsledku posouzení těchto plánů mohou mít dalekosáhlé důsledky, zejména pro dotčené podniky. Je nutné předpokládat, že veškeré informace poskytnuté v souvislosti s rozhodnutím před jeho vydáním, ať již se jedná o to, zda jsou splněny podmínky zahájení řešení krize, či o použití konkrétního nástroje nebo opatření v rámci zvoleného postupu, mají dopad na veřejné a soukromé zájmy, jichž se dané kroky dotýkají. Nepříznivý dopad na subjekt může však mít i informace o tom, že výbor a vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize se tímto subjektem zabývají. Je proto nezbytné zajistit vhodné mechanismy pro zachování důvěrnosti takových informací, jako jsou obsah a podrobnosti plánů řešení krize a výsledek posouzení provedeného v této souvislosti.
- (117) K ochraně důvěrnosti práce výboru by jeho členové a jeho zaměstnanci, včetně zaměstnanců účastnících se výměny se zúčastněnými členskými státy nebo těmito státy vyslaných za účelem plnění úkolů souvisejících s řešením krize, měli podléhat požadavkům profesního tajemství, a to i poté, co přestali tyto úkoly plnit. Tyto požadavky by se měly vztahovat i na další osoby pověřené výborem, na osoby pověřené nebo jmenované vnitrostátním orgánem členského státu příslušným k řešení krize k provádění kontrol na místě, na pozorovatele, kteří jsou přizváni k účasti na plenárních a výkonných zasedáních výboru, a na pozorovatele z nezúčastněných členských států, kteří jsou členy vnitřních týmů příslušných k řešení krize. Pro účely plnění úkolů, které jsou mu svěřeny tímto nařízením, by měl být výbor oprávněn vyměňovat si při dodržení určitých podmínek informace s vnitrostátními nebo unijními orgány a subjekty.
- (118) V zájmu zajištění toho, aby byl výbor zařazen do ESFS, by mělo být nařízení (EU) č. 1093/2010 změněno tak, aby pojem příslušných orgánů zavedený uvedeným nařízením zahrnoval i výbor. Skutečnost, že by výbor byl postaven na roveň příslušným orgánům podle nařízení (EU) č. 1093/2010, je v souladu s úkolem, který je orgánu EBA svěřen podle článku 25 nařízení (EU) č. 1093/2010, a sice přispívat k vytváření a koordinaci účinných a soudržných ozdravných plánů a plánů řešení krize a aktivně se na vytváření těchto nástrojů podílet a zaměřovat se na usnadňování řešení krize subjektů v selhání, zejména přeshraničních skupin.
- (119) Do doby, než bude výbor plně funkční, měla by být Komise plně odpovědná za počáteční kroky, včetně jmenování dočasného předsedy, který by schvaloval všechny nezbytné platby jménem výboru.
- (120) Jednotný mechanismus pro řešení krizí sdružuje výbor, Radu, Komisi a orgány příslušné k řešení krize zúčastněných členských států. Soudní dvůr má pravomoc přezkoumávat legalitu rozhodnutí přijatých výborem, Radou a Komisí v souladu s článkem 263 Smlouvy o fungování EU a pravomoc k určení jejich mimosmluvní odpovědnosti. Kromě toho má Soudní dvůr podle článku 267 Smlouvy o fungování EU pravomoc na žádost vnitrostátních soudních orgánů rozhodovat o předběžných otázkách týkajících se platnosti a výkladu aktů přijatých orgány, institucemi nebo agenturami Unie. Vnitrostátní soudní orgány by měly mít – v souladu s jejich vnitrostátními právními předpisy – pravomoc přezkoumávat legalitu rozhodnutí, která přijaly orgány příslušné k řešení krize ze zúčastněných členských států v rámci výkonu pravomocí jim svěřených tímto nařízením, a také pravomoc určit jejich mimosmluvní odpovědnost.

- (121) Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí práva, svobody a zásady uznané zejména v Listině, a zejména právo na vlastnictví, právo na ochranu osobních údajů, svobodu podnikání, právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces a právo na obranu, a mělo by být prováděno v souladu s těmito právy a zásadami.
- (122) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž vytvoření účinného a efektivního jednotného evropského rámce pro řešení krizí subjektů a zajištění soudržného uplatňování pravidel pro řešení krizí, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“). V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (123) Komise by měla přezkoumat uplatňování tohoto nařízení, aby bylo možné posoudit jeho dopad na vnitřní trh a určit, zda jsou nutné jakékoli úpravy či další rozpracování, s cílem zlepšit účinnost a efektivitu jednotného mechanismu pro řešení krizí, a zejména zda je zapotřebí doplnit bankovní unii o harmonizaci úpadkových řízení na úrovni Unie pro instituce v selhání.
- (124) Převod příspěvků získaných na vnitrostátní úrovni podle tohoto nařízení by měl umožnit účinné fungování fondu, a tím účinné používání nástrojů k řešení krize. Proto by se měla ustanovení tohoto nařízení týkající se nástrojů k řešení krize a příspěvků použít od 1. ledna 2016. Od prosince 2015 by mělo být možné odložit uvedené datum vždy o jeden měsíc, pokud nejsou splněny podmínky, které umožňují převod příspěvků získaných na vnitrostátní úrovni,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

ČÁST I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize subjektů uvedených v článku 2, které jsou usazeny v zúčastněných členských státech uvedených v článku 4.

Tato jednotná pravidla a tento jednotný postup jsou uplatňovány Jednotným výborem pro řešení krizí zřízeným článkem 42 (dále jen „výbor“) společně s Radou a Komisí a vnitrostátními orgány příslušnými k řešení krize v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí stanoveného tímto nařízením. Tento jednotný mechanismus pro řešení krizí je podpořen Jednotným fondem pro řešení krizí (dále jen „fond“).

Použití fondu je podmíněno vstupem v platnost dohody mezi zúčastněnými členskými státy (dále jen „dohoda“) o převádění prostředků získaných na vnitrostátní úrovni do fondu a o postupném slučování prostředků získaných na vnitrostátní úrovni, které budou přidělovány do podfondů fondu.

Článek 2

Oblast působnosti

Nařízení se použije na tyto subjekty:

- úvěrové instituce usazené v zúčastněném členském státě;
- mateřské podniky, včetně finančních holdingových společností a smíšených finančních holdingových společností, které jsou usazeny v zúčastněném členském státě, pokud podléhají dohledu na konsolidovaném základě vykonávanému ECB podle čl. 4 odst. 1 písm. g) nařízení (EU) č. 1024/2013;
- investiční podniky a finanční instituce usazené v zúčastněném členském státě, jsou-li zahrnuty do dohledu nad mateřským podnikem na konsolidovaném základě vykonávaného ECB podle čl. 4 odst. 1 písm. g) nařízení (EU) č. 1024/2013.

Článek 3

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:
 - 1) „vnitrostátním příslušným orgánem“ vnitrostátní příslušný orgán ve smyslu čl. 2 bodu 2 nařízení (EU) č. 1024/2013;
 - 2) „příslušným orgánem“ příslušný orgán ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. i) nařízení (EU) č. 1093/2010;
 - 3) „vnitrostátním orgánem příslušným k řešení krize“ orgán určený zúčastněným členským státem podle článku 3 směrnice 2014/59/EU;
 - 4) „relevantním vnitrostátním orgánem příslušným k řešení krize“ vnitrostátní orgán příslušný k řešení krize ze zúčastněného členského státu, v němž je usazen subjekt nebo subjekt skupiny;
 - 5) „podmínkami zahájení řešení krize“ podmínky uvedené v čl. 18 odst. 1;
 - 6) „plánem řešení krize“ plán vypracovaný v souladu s článkem 8 nebo 9;
 - 7) „skupinovým plánem řešení krize“ plán řešení krize na úrovni skupiny vypracovaný v souladu s články 8 a 9;
 - 8) „účelem řešení krize“ účely uvedené v článku 14;
 - 9) „nástrojem k řešení krize“ nástroj k řešení krize uvedený v čl. 22 odst. 2;
 - 10) „opatřením k řešení krize“ rozhodnutí zavést v subjektu uvedeném v článku 2 režim řešení krize podle článku 18, použití nástroje k řešení krize nebo výkon jedné nebo více pravomocí k řešení krize;
 - 11) „pojištěnými vklady“ vklady ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 5 směrnice 2014/49/EU;
 - 12) „způsobilými vklady“ způsobilé vklady ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 4 směrnice 2014/49/EU;
 - 13) „institucí“ úvěrová instituce nebo investiční podnik podléhající dohledu na konsolidovaném základě v souladu s čl. 2 písm. c);
 - 14) „institucí v režimu řešení krize“ subjekt uvedený v článku 2, vůči němuž je uplatněno opatření k řešení krize;
 - 15) „finanční institucí“ finanční instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 26 nařízení (EU) č. 575/2013;
 - 16) „finanční holdingovou společností“ finanční holdingová společnost ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 20 nařízení (EU) č. 575/2013;
 - 17) „smíšenou finanční holdingovou společností“ smíšená finanční holdingová společnost ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 21 nařízení (EU) č. 575/2013;
 - 18) „mateřskou finanční holdingovou společností v Unii“ mateřská finanční holdingová společnost v EU ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 31 nařízení (EU) č. 575/2013;
 - 19) „mateřskou institucí v Unii“ mateřská instituce v EU ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 29 nařízení (EU) č. 575/2013;
 - 20) „mateřským podnikem“ mateřský podnik ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 15 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013;
 - 21) „dceřiným podnikem“ dceřiný podnik ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 16 nařízení (EU) č. 575/2013;
 - 22) „pobočkou“ pobočka ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 17 nařízení (EU) č. 575/2013;

- 23) „skupinou“ mateřský podnik a jeho dceřiné podniky, jež jsou subjekty uvedenými v článku 2;
- 24) „přeshraniční skupinou“ skupina zahrnující subjekty uvedené v článku 2 usazené ve více než jednom zúčastněném členském státě;
- 25) výrazem „na konsolidovaném základě“ na základě konsolidované situace ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 47 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 26) „orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě“ orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 41 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 27) „orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny“ orgán příslušný k řešení krize v zúčastněném členském státě, ve kterém je usazena instituce nebo mateřský podnik podléhající dohledu na konsolidovaném základě na nejvyšší úrovni konsolidace v rámci zúčastněných členských států v souladu s článkem 111 směrnice 2013/36/EU;
- 28) „institucionálním systémem ochrany“ opatření, které splňuje požadavky stanovené v čl. 113 odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 29) „mimořádnou veřejnou finanční podporou“ státní podpora ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU nebo jakákoli jiná veřejná finanční podpora na nadnárodní úrovni, která by představovala státní podporu, pokud by byla poskytnuta na vnitrostátní úrovni, a která je poskytována s cílem zachovat nebo obnovit životaschopnost, likviditu nebo platební schopnost subjektu uvedeného v článku 2 tohoto nařízení či skupiny, jejíž součástí je takový subjekt;
- 30) „nástrojem převodu činnosti“ mechanismus, kterým orgán příslušný k řešení krize v souladu s článkem 24 převádí nástroje účasti vydané institucí v režimu řešení krize nebo aktiva, práva či závazky takové instituce na kupujícího, který není překlennovací institucí;
- 31) „nástrojem překlennovací instituce“ mechanismus, kterým se nástroje účasti vydané institucí v režimu řešení krize nebo aktiva, práva či závazky takové instituce převádějí v souladu s článkem 25 na překlennovací instituci;
- 32) „nástrojem oddělení aktiv“ mechanismus, kterým se v souladu s článkem 26 převádějí aktiva, práva nebo závazky instituce v režimu řešení krize na společnost pro správu aktiv;
- 33) „nástrojem rekapitalizace z vnitřních zdrojů“ mechanismus, kterým se v souladu s článkem 27 vykonávají pravomoci k odpisu a konverzi závazků instituce v režimu řešení krize;
- 34) „dostupnými finančními prostředky“ hotovost, vklady, aktiva a neodvolatelné platební přísliby, které má fond k dispozici pro účely uvedené v čl. 76 odst. 1;
- 35) „cílovou úrovní“ objem dostupných finančních prostředků, kterého má být dosaženo podle čl. 69 odst. 1;
- 36) „dohodou“ Dohoda o převádění a sdílení příspěvků do fondu;
- 37) „přechodným obdobím“ období ode dne použitelnosti tohoto nařízení podle čl. 99 odst. 2 a 6 do okamžiku, kdy fond dosáhne cílové úrovně, nebo do 1. ledna 2024, podle toho, co nastane dříve;
- 38) „finančním nástrojem“ finanční nástroj ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 50 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 39) „dluhovými nástroji“ dluhopisy a jiné formy převoditelného dluhu, nástroje vytvářející, nebo uznávající dluh a nástroje poskytující práva na nabytí dluhových nástrojů;
- 40) „kapitálem“ kapitál ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 118 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 41) „požadavky na kapitál“ požadavky stanovené v člácích 92 až 98 nařízení (EU) č. 575/2013;

- 42) „likvidací“ realizace aktiv subjektu uvedeného v článku 2;
- 43) „derivátem“ derivát ve smyslu čl. 2 bodu 5 nařízení (EU) č. 648/2012;
- 44) „pravomocemi k odpisu a konverzi“ pravomoci uvedené v článku 21;
- 45) „nástroji kmenového kapitálu tier 1“ kapitálové nástroje, jež splňují podmínky stanovené v čl. 28 odst. 1 až 4, čl. 29 odst. 1 až 5 nebo čl. 31 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 46) „nástroji vedlejšího kapitálu tier 1“ kapitálové nástroje, jež splňují podmínky stanovené v čl. 52 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 47) „nástroji kapitálu tier 2“ kapitálové nástroje nebo podřízené úvěry, jež splňují podmínky stanovené v článku 63 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 48) „celkovou částkou“ celková částka způsobilých závazků, jež má být podle posouzení orgánu příslušného k řešení krize odepsána nebo konvertována v souladu s čl. 27 odst. 13;
- 49) „způsobilými závazky“ závazky a kapitálové nástroje, které nejsou nástroji kmenového kapitálu tier 1, nástroji vedlejšího kapitálu tier 1 ani nástroji kapitálu tier 2, subjektu uvedeného v článku 2, jež nejsou vyloučeny z působnosti nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů podle čl. 27 odst. 3;
- 50) „systémem pojištění vkladů“ systém pojištění vkladů zavedený a oficiálně uznaný členským státem podle článku 4 směrnice 2014/49/EU;
- 51) „příslušnými kapitálovými nástroji“ nástroje vedlejšího kapitálu tier 1 a nástroje kapitálu tier 2;
- 52) „krytým dluhopisem“ nástroj uvedený v čl. 52 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ⁽¹⁾;
- 53) „vkladatelem“ vkladatel ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 6 směrnice 2014/49/EU;
- 54) „investorem“ investor ve smyslu čl. 1 bodu 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/9/ES ⁽²⁾.

2. Není-li určitá definice obsažena v odstavci 1 tohoto článku, použije se definice obsažená v článku 2 směrnice 2014/59/EU. Není-li určitá definice obsažena v odstavci 1 tohoto článku ani v článku 2 směrnice 2014/59/EU, použije se definice obsažená v článku 3 směrnice 2013/36/EU.

Článek 4

Zúčastněné členské státy

1. Zúčastněné členské státy ve smyslu článku 2 nařízení (EU) č. 1024/2013 se považují za zúčastněné členské státy pro účely tohoto nařízení.
2. V případě pozastavení nebo ukončení úzké spolupráce mezi členským státem a ECB v souladu s článkem 7 nařízení (EU) č. 1024/2013 se na subjekty usazené v daném členském státě toto nařízení přestane vztahovat ode dne použitelnosti rozhodnutí o pozastavení nebo ukončení úzké spolupráce.
3. Je-li úzká spolupráce členského státu, jehož měnou není euro, s ECB ukončena v souladu s článkem 7 nařízení (EU) č. 1024/2013, rozhodne výbor do tří měsíců ode dne přijetí rozhodnutí o ukončení úzké spolupráce po dohodě s daným členským státem o podmínkách vrácení příspěvků, které dotyčný členský stát do fondu převedl, a o případných dalších podmínkách.

Vracejí se prostředky z části podfondu odpovídajícího dotčenému členskému státu, která nepodléhá sdílení. Pokud vrácené prostředky z části nepodléhající sdílení nestačí v průběhu přechodného období stanoveného v dohodě k zajištění

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/9/ES ze dne 3. března 1997 o systémech pro odškodnění investorů (Úř. věst. L 84, 26.3.1997, s. 22).

finančních zdrojů pro zřízení vnitrostátního mechanismu financování dotčeného členského státu v souladu se směrnicí 2014/59/EU, jsou předmětem vracení také veškeré finanční prostředky v části podfondu odpovídajícího danému členskému státu, která v souladu s dohodou podléhá sdílení, nebo jejich část, či po uplynutí přechodného období veškeré příspěvky převedené dotčeným členským státem během úzké spolupráce nebo jejich část, a to ve výši postačující k zajištění finančních zdrojů pro uvedení vnitrostátního mechanismu financování.

Při posuzování výše finančních prostředků, které mají být vráceny ze sdílené části fondu či po uplynutí přechodného období z fondu, se zohlední tato doplňující kritéria:

- a) způsob ukončení úzké spolupráce s ECB – zda se tak stalo dobrovolně v souladu s čl. 7 odst. 6 nařízení (EU) č. 1024/2013, či nikoli;
- b) zda ke dni ukončení úzké spolupráce probíhají opatření k řešení krize;
- c) hospodářský cyklus dotčeného členského státu, jehož se ukončení spolupráce týká.

Vracení finančních prostředků se rozloží na omezené období, které je úměrné délce trvání úzké spolupráce. Od vracených finančních prostředků se odečte podíl dotčeného členského státu na finančních prostředcích fondu, které byly v průběhu období úzké spolupráce z fondu použity na opatření k řešení krize.

4. Toto nařízení se i nadále vztahuje na probíhající postupy k řešení krize, které byly zahájeny přede dnem použitelnosti rozhodnutí uvedeného v odstavci 2.

Článek 5

Vztah ke směrnici 2014/59/EU a použitelnému vnitrostátnímu právu

1. Pokud podle tohoto nařízení výbor plní úkoly a vykonává pravomoci, které má podle směrnice 2014/59/EU plnit nebo vykonávat vnitrostátní orgán příslušný k řešení krize, považuje se výbor pro účely tohoto nařízení a uvedené směrnice za relevantní vnitrostátní orgán příslušný k řešení krize nebo, v případě řešení krize přeshraniční skupiny, za relevantní orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny.
2. Výbor, Rada a Komise a případně vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize přijímají rozhodnutí za podmínky, že jsou dodrženy příslušné právní předpisy Unie, a zejména veškeré legislativní i nelegislativní akty, včetně aktů uvedených v článcích 290 a 291 Smlouvy o fungování EU, a v souladu s nimi.

Na výbor, Radu a Komisi se vztahují závazné regulační a prováděcí technické normy vypracované orgánem EBA a přijaté Komisí v souladu s články 10 až 15 nařízení (EU) č. 1093/2010 a veškeré obecné pokyny a doporučení, jež vydal orgán EBA v souladu s článkem 16 uvedeného nařízení. Vynaloží veškeré úsilí, aby splnily obecné pokyny a doporučení orgánu EBA, jež se týkají úkolů, jaké tyto orgány vykonávají. Pokud tyto obecné pokyny či doporučení neplní nebo nemají v úmyslu plnit, je o tom orgán EBA informován v souladu s čl. 16 odst. 3 uvedeného nařízení. Výbor, Rada a Komise spolupracují s EBA při uplatňování článků 25 a 30 uvedeného nařízení. Výbor se rovněž řídí rozhodnutími EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010 v případech, kdy směrnice 2014/59/EU taková rozhodnutí stanoví.

Článek 6

Obecné zásady

1. Žádné z opatření, návrhů nebo politik výboru, Rady, Komise či vnitrostátního orgánu příslušného k řešení krize nesmí subjekty, držitele vkladů, investory nebo jiné věřitele usazené v Unii diskriminovat na základě jejich státní příslušnosti nebo místa podnikání.

2. Každé opatření, návrh či politika výboru, Rady, Komise nebo vnitrostátního orgánu příslušného k řešení krize v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí se přijímá s plným ohledem na jednotnost a integritu vnitřního trhu a s péčí o něj.
3. Při přijímání rozhodnutí nebo opatření, která by mohla mít dopady ve více než jednom členském státě, a zejména při přijímání rozhodnutí týkajících se skupin usazených ve dvou či více členských státech musí být řádně zohledněn účel řešení krize uvedený v článku 14 a všechny tyto faktory:
- a) zájmy členských států, v nichž skupina působí, a zejména dopad jakéhokoli rozhodnutí, opatření nebo nečinnosti na finanční stabilitu, fiskální zdroje, hospodářství, mechanismy financování, systém pojištění vkladů nebo systém pro odškodnění investorů v těchto členských státech a fond;
 - b) cíl dosáhnout rovnováhy mezi zájmy jednotlivých dotčených členských států a nepřipustit, aby byly nespravedlivě dotčeny nebo chráněny zájmy některého z členských států;
 - c) potřebu minimalizovat nepříznivé dopady na jakoukoli část skupiny, do níž patří subjekt uvedený v článku 2, který podléhá režimu řešení krize.
4. Při přijímání rozhodnutí nebo opatření, zejména pokud se týkají subjektů nebo skupin usazených jak v zúčastněném členském státě, tak v nezúčastněném členském státě, musí být zohledněny možné nepříznivé dopady na nezúčastněné členské státy, včetně subjektů usazených v těchto členských státech.
5. Výbor, Rada a Komise dbají na vyvážení faktorů uvedených v odstavci 3 tohoto článku a účelu řešení krize uvedeného v článku 14 tak, jak je to vhodné vzhledem k povaze a okolnostem každého případu, a plní rozhodnutí přijatá Komisí na základě článku 107 Smlouvy o fungování EU a článku 19 tohoto nařízení.
6. Rozhodnutími či opatřeními nemohou výbor, Rada ani Komise od členských států požadovat, aby poskytl mimořádnou veřejnou finanční podporu, a tato rozhodnutí či opatření nesmějí zasahovat do rozpočtové svrchovanosti a fiskálních pravomocí členských států.
7. Jestliže výbor přijme rozhodnutí, které je určeno vnitrostátnímu orgánu příslušnému k řešení krize, má tento orgán právo dále upřesnit opatření, která budou přijata. Toto upřesnění musí být v souladu s dotyčným rozhodnutím výboru.

Článek 7

Rozdělení úkolů v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí

1. Výbor odpovídá za účinné a konzistentní fungování jednotného mechanismu pro řešení krizí.
2. S výhradou ustanovení uvedených v čl. 31 odst. 1 výbor odpovídá za vypracování plánů řešení krize a přijímání všech rozhodnutí souvisejících s řešením krize:
 - a) v případě subjektů uvedených v článku 2, které nejsou součástí skupiny, a v případě skupin:
 - i) které jsou považovány za významné podle čl. 6 odst. 4 nařízení (EU) č. 1024/2013; nebo
 - ii) ve vztahu k nimž se ECB v souladu s čl. 6 odst. 5 písm. b) nařízení (EU) č. 1024/2013 rozhodla, že bude přímo vykonávat všechny příslušné pravomoci; a
 - b) v případě ostatních přeshraničních skupin.
3. Ve vztahu k subjektům a skupinám jiným, než jsou subjekty a skupiny uvedené v odstavci 2, aniž je tím dotčena odpovědnost výboru za úkoly, které mu svěřuje toto nařízení, plní vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize následující úkoly, za něž odpovídají:
 - a) přijímání plánů řešení krize a posuzování způsobilosti k řešení krize v souladu s články 8 a 10 a postupem stanoveným v článku 9;
 - b) přijímání opatření v průběhu včasného zásahu v souladu s čl. 13 odst. 3;

- c) uplatňování zjednodušených povinností nebo upuštění od uplatnění povinnosti vypracovat plán řešení krize v souladu s článkem 11;
- d) stanovení minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky v souladu s článkem 12;
- e) přijímání rozhodnutí o řešení krize a používání nástrojů k řešení krize uvedených v tomto nařízení, v souladu s příslušnými postupy a zárukami, pokud dané opatření k řešení krize nevyžaduje použití fondu a je financováno výhradně prostřednictvím nástrojů uvedených v článcích 21 a 24 až 27 nebo prostřednictvím systému pojištění vkladů v souladu s článkem 79 a s postupem stanoveným v článku 31;
- f) odpis nebo konverze příslušných kapitálových nástrojů podle článku 21 v souladu s postupem stanoveným v článku 31.

Pokud opatření k řešení krize vyžaduje použití fondu, přijme výbor program řešení krize.

Při přijímání rozhodnutí o řešení krize zohledňují vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize plán řešení krize uvedený v článku 9 a postupují podle tohoto plánu, pokud s ohledem na okolnosti daného případu nevyhodnotí, že účelu řešení krize bude účinněji dosaženo prostřednictvím opatření, která v plánu řešení krize stanovena nejsou.

Při plnění úkolů uvedených v tomto odstavci uplatňují vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize odpovídající ustanovení tohoto nařízení. Veškeré odkazy na výbor v čl. 5 odst. 2, čl. 6 odst. 5, čl. 8 odst. 6, 8, 12 a 13, čl. 10 odst. 1 až 10, článcích 11 až 14, čl. 15 odst. 1, 2 a 3, článku 16, čl. 18 odst. 1 prvním pododstavci a odst. 2 a 6, článku 20, čl. 21 odst. 1 až 7, odst. 8 druhém pododstavci a odst. 9 a 10, čl. 22 odst. 1, 3 a 6, článcích 23 a 24, čl. 25 odst. 3, čl. 27 odst. 1 až 15 a odst. 16 druhém pododstavci druhé větě, třetím pododstavci a čtvrtém pododstavci první, třetí a čtvrté větě a v článku 32 jsou ve vztahu ke skupinám a subjektům uvedeným v prvním pododstavci tohoto odstavce považovány za odkazy na vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize. Za tímto účelem vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize vykonávají pravomoci jim svěřené podle vnitrostátních právních předpisů, kterými se provádí směrnice 2014/59/EU, v souladu s podmínkami stanovenými vnitrostátním právem.

O přijímaných opatřeních uvedených v tomto odstavci informují vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize výbor a při přijímání těchto opatření s výborem úzce koordinují.

Vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize předkládají výboru plány řešení krize uvedené v článku 9 a jejich případné aktualizace spolu s odůvodněným posouzením způsobilosti dotčeného subjektu nebo skupiny k řešení krize v souladu s článkem 10.

4. Je-li to nutné pro zajištění jednotného uplatňování přísných norem řešení krize podle tohoto nařízení, může výbor:

- a) v návaznosti na oznámení opatření podle odstavce 3 tohoto článku vnitrostátním orgánem příslušným k řešení krize vydat podle čl. 31 odst. 1 v odpovídající lhůtě s ohledem na naléhavost okolností upozornění relevantnímu vnitrostátnímu orgánu příslušnému k řešení krize, domnívá-li se, že návrh rozhodnutí týkající se subjektu nebo skupiny uvedených v odstavci 3 tohoto článku není v souladu s tímto nařízením nebo s jeho obecnými pokyny uvedenými v čl. 31 odst. 1 písm. a);
- b) kdykoli, zejména nemá-li jeho upozornění uvedené v písmenu a) náležitou odezvu, z vlastního podnětu po konzultaci s dotčeným vnitrostátním orgánem příslušným k řešení krize nebo na jeho žádost rozhodnout, že bude přímo vykonávat veškeré příslušné pravomoci podle tohoto nařízení rovněž ve vztahu k jakémukoli subjektu nebo skupině uvedených v odstavci 3 tohoto článku.

5. Bez ohledu na odstavce 3 tohoto článku mohou zúčastněné členské státy rozhodnout o tom, že ve vztahu k subjektům a skupinám jiným než uvedeným v odstavci 2, usazeným na jejich území, bude veškeré příslušné pravomoci a povinnosti svěřené mu tímto nařízením vykonávat výbor. V takovém případě se nepoužijí odstavce 3 a 4 tohoto článku, článek 9, čl. 12 odst. 2 a čl. 31 odst. 1. Členské státy, které mají v úmyslu této možnosti využít, tuto skutečnost oznámí výboru a Komisi. Toto oznámení nabývá účinku dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

ČÁST II

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ

HLAVA I

FUNKCE V RÁMCI JEDNOTNÉHO MECHANISMU PRO ŘEŠENÍ KRIZÍ A PROCESNÍ PRAVIDLA

KAPITOLA 1

Plánování řešení krize

Článek 8

Plány řešení krize vypracováváné výborem

1. Výbor vypracuje a přijme plány řešení krize pro subjekty a skupiny uvedené v čl. 7 odst. 2 a pro subjekty a skupiny uvedené v čl. 7 odst. 4 písm. b) a odst. 5, pokud jsou splněny podmínky pro uplatnění zmíněných ustanovení.
2. Výbor vypracuje plány řešení krize po konzultaci s ECB nebo relevantními vnitrostátními příslušnými orgány a vnitrostátními orgány příslušnými k řešení krize, včetně orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny, ze zúčastněných členských států, v nichž jsou subjekty usazeny, a v rozsahu, v jakém se týkají významných poboček, s orgány příslušnými k řešení krize z nezúčastněných členských států, v nichž se tyto významné pobočky nacházejí. Za tímto účelem může výbor požadovat od vnitrostátních orgánů příslušných k řešení krize, aby vypracovaly a předložily výboru návrh plánů řešení krize, a od orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny, aby vypracoval a předložil výboru návrh skupinového plánu řešení krize.
3. V zájmu zajištění účinného a jednotného uplatňování tohoto článku vydá výbor obecné směry a vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize vydá pokyny k vypracovávání návrhů plánů řešení krize a návrhů skupinových plánů řešení krize ve vztahu ke konkrétním subjektům nebo skupinám.
4. Pro účely odstavce 1 tohoto článku vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize předají výboru veškeré informace nezbytné k vypracování a provádění plánů řešení krize, které tyto orgány získaly v souladu s článkem 11 a čl. 13 odst. 1 směrnice 2014/59/EU, aniž je dotčena kapitola 5 této hlavy.
5. Plán řešení krize stanoví možnosti pro použití nástrojů a výkon pravomocí k řešení krize uvedených v tomto nařízení na subjekty a skupiny uvedené v odstavci 1.
6. Plán řešení krize stanoví opatření k řešení krize, která může výbor přijmout, pokud subjekt nebo skupina uvedené v odstavci 1 splňují podmínky zahájení řešení krize.

Dotčenému subjektu jsou poskytnuty informace uvedené v odstavci 9.

Při vypracovávání a aktualizaci plánu řešení krize označí výbor veškeré závažné překážky bránící způsobilosti k řešení krize, a je-li to nezbytné a přiměřené, navrhne relevantní opatření k odstranění těchto překážek v souladu s článkem 10.

Plán řešení krize musí zohledňovat řadu relevantních scénářů, včetně toho, že selhání je specifické pro daný podnik nebo že k němu dojde v době širší finanční nestability nebo událostí se systémovým dopadem.

Plán řešení krize nesmí předpokládat žádné z těchto opatření:

- a) jakoukoli mimořádnou veřejnou finanční podporu kromě použití fondu zřízeného v souladu s článkem 67;
- b) jakékoli nouzové poskytnutí likvidity centrální bankou; ani
- c) jakékoli poskytnutí likvidity centrální bankou za nestandardních podmínek, pokud jde o zajištění, obsah a úrokové sazby.

7. Plán řešení krize musí obsahovat analýzu toho, jak a kdy by mohla instituce za podmínek, jež plán řeší, požádat o využití facilit centrální banky, a určovat aktiva, u nichž se očekává, že by mohla posloužit jako zajištění.
8. Výbor může od institucí požadovat, aby mu pomohly s vypracováním a aktualizací plánů.
9. Plán řešení krize pro každý subjekt musí obsahovat, a to v kvantifikované podobě, je-li to účelné a možné:
- a) shrnutí klíčových prvků plánu;
 - b) shrnutí podstatných změn instituce, k nimž došlo od doby, kdy byly předloženy poslední informace pro účely řešení krize;
 - c) přehled toho, jak by bylo možné zásadní funkce a hlavní linie podnikání v nezbytné míře právně a ekonomicky oddělit od ostatních funkcí, aby se zajistila kontinuita v případě selhání instituce;
 - d) odhad časového rámce pro provedení každého podstatného aspektu plánu;
 - e) podrobný popis posouzení způsobilosti k řešení krize provedeného v souladu s článkem 10;
 - f) popis veškerých opatření vyžadovaných podle čl. 10 odst. 7 k řešení nebo odstranění překážek bránících způsobilosti k řešení krize zjištěných v posouzení provedeném podle článku 10;
 - g) popis procesů pro určení hodnoty a prodejnosti zásadních funkcí, hlavních linií podnikání a aktiv instituce;
 - h) podrobný popis opatření pro zajištění toho, aby byly informace vyžadované podle článku 11 směrnice 2014/59/EU vždy aktuální a k dispozici orgánům příslušným k řešení krize;
 - i) vysvětlení, jakým způsobem by varianty řešení krize mohly být financovány, aniž se předpokládá kterékoli z těchto opatření:
 - i) jakákoli mimořádná veřejná finanční podpora kromě použití fondů zřízeného v souladu s článkem 67;
 - ii) jakékoli nouzové poskytnutí likvidity centrální bankou; nebo
 - iii) jakékoli poskytnutí likvidity centrální bankou za nestandardních podmínek, pokud jde o zajištění, obsah a úrokové sazby;
 - j) podrobný popis různých strategií řešení krize, které by mohly být uplatněny podle různých možných scénářů, a odpovídajících harmonogramů;
 - k) popis kritických prvků vzájemné propojenosti;
 - l) popis variant pro zachování přístupu k platebním a zúčtovacím službám a jiné infrastruktury a posouzení přenositelnosti pozic klientů;
 - m) analýzu dopadu plánu na zaměstnance dané instituce, včetně posouzení souvisejících nákladů, a popis předpokládaných postupů konzultace se zaměstnanci během procesu řešení krize, zohledňující případné vnitrostátní systémy pro dialog se sociálními partnery;
 - n) plán komunikace s médii a s veřejností;
 - o) minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky vyžadovaný podle článku 12 a případně lhůtu pro dosažení této úrovně;
 - p) případně minimální požadavek na kapitál a smluvní nástroje umožňující rekapitalizaci z vnitřních zdrojů podle článku 12 a případně lhůtu pro dosažení této úrovně;
 - q) popis klíčových operací a systémů pro udržování nepřerušovaného fungování provozních procesů instituce;
 - r) případně vyjádření dotčené instituce k plánu řešení krize.

10. Skupinové plány řešení krize obsahují plán řešení krize pro celou skupinu vedenou mateřským podnikem v Unii usazeným v zúčastněném členském státě, a to buď v podobě řešení krize na úrovni mateřského podniku v Unii, nebo v podobě rozpuštění skupiny a řešení krize na úrovni dceřiných podniků. Ve skupinovém plánu řešení krize jsou stanovena opatření k řešení krize:

- a) mateřského podniku v Unii;
- b) dceřiných podniků, které jsou součástí skupiny a které jsou usazeny v Unii;
- c) subjektů uvedených v čl. 2 písm. b); a
- d) s výhradou článku 33 dceřiných podniků, které jsou součástí skupiny a které jsou usazeny mimo Unii.

11. Skupinový plán řešení krize:

- a) uvádí opatření k řešení krize, která mají být přijata ve vztahu k subjektům skupiny, jak prostřednictvím opatření k řešení krize ve vztahu k subjektům uvedeným v čl. 2 písm. b) a dceřiným institucím, tak prostřednictvím koordinovaných opatření k řešení krize ve vztahu k dceřiným institucím, v rámci scénářů stanovených v odstavci 6 tohoto článku;
- b) analyzuje, do jaké míry mohou být nástroje k řešení krize a pravomoci k řešení krize koordinovaně použity a vykonány ve vztahu k subjektům skupiny usazeným v Unii, včetně opatření usnadňujících koupi celé skupiny, popřípadě oddělených linií podnikání nebo činností provozovaných několika subjekty skupiny, nebo konkrétních subjektů skupiny třetí stranou, a identifikuje možné překážky pro koordinované řešení krize;
- c) obsahuje podrobný popis posouzení způsobilosti k řešení krize provedeného v souladu s článkem 10;
- d) jsou-li součástí skupiny subjekty se sídlem ve třetích zemích, stanoví vhodné způsoby spolupráce a koordinace s relevantními orgány těchto třetích zemí a zjistí důsledky pro řešení krize v Unii;
- e) stanoví opatření, včetně právního a ekonomického oddělení některých funkcí či linií podnikání, která jsou nezbytná pro usnadnění řešení krize na úrovni skupiny, pokud jsou splněny podmínky zahájení řešení krize;
- f) stanoví, jak by jednotlivá opatření k řešení krize na úrovni skupiny mohla být financována, a v případě, kdy je potřeba použít fond a mechanismy financování nezúčastněných členských států zřízené v souladu s článkem 100 směrnice 2014/59/EU, stanoví zásady pro sdílení odpovědnosti za toto financování mezi zdroji finančních prostředků v různých zúčastněných a nezúčastněných členských státech. Plán nesmí předpokládat žádné z těchto opatření:
 - i) jakoukoli mimořádnou veřejnou finanční podporu kromě použití fondu zřízeného v souladu s článkem 67 tohoto nařízení a mechanismů financování z nezúčastněných členských států zřízených v souladu s článkem 100 směrnice 2014/59/EU;
 - ii) jakékoli nouzové poskytnutí likvidity centrální bankou; ani
 - iii) jakékoli poskytnutí likvidity centrální bankou za nestandardních podmínek, pokud jde o zajištění, obsah a úrokové sazby.

Uvedené zásady musí být stanoveny na základě spravedlivých a vyvážených kritérií a zohledňovat zejména čl. 107 odst. 5 směrnice 2014/59/EU a dopad na finanční stabilitu ve všech dotčených členských státech.

Skupinový plán řešení krize nesmí mít na žádný členský stát neúměrný dopad.

12. Výbor určí lhůtu pro vypracování prvních plánů řešení krize. Plány řešení krize a skupinové plány řešení krize se přezkoumávají a v případě potřeby aktualizují nejméně jednou ročně a po každé podstatné změně právní či organizační struktury, podnikání nebo finanční situace subjektu či, v případě skupinových plánů řešení krize, skupiny včetně všech subjektů skupiny, jestliže by mohla mít podstatný dopad na účinnost plánu nebo jinak vyžaduje revizi plánu řešení krize.

Pro účely revize či aktualizace plánů řešení krize uvedených v prvním pododstavci instituce, ECB nebo vnitrostátní příslušné orgány bezodkladně sdělí výboru veškeré změny, které takovou revizi či aktualizaci vyžadují.

13. Výbor předá plány řešení krize a veškeré jejich změny ECB nebo relevantním vnitrostátním příslušným orgánům.

Článek 9

Plány řešení krize vypracovávané vnitrostátními orgány příslušnými k řešení krize

1. Vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize vypracují a přijmou plány řešení krize pro subjekty a skupiny, které nejsou subjekty a skupinami uvedenými v čl. 7 odst. 2, odst. 4 písm. b) a odst. 5, v souladu s čl. 8 odst. 5 až 13.
2. Vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize vypracují plány řešení krize po konzultaci s relevantními vnitrostátními příslušnými orgány a v rozsahu, v jakém se týkají významných poboček, s vnitrostátními orgány příslušnými k řešení krize ze zúčastněných a nezúčastněných členských států, v nichž se tyto významné pobočky nacházejí.

Článek 10

Posouzení způsobilosti k řešení krize

1. Při vypracovávání a aktualizaci plánů řešení krize v souladu s článkem 8 výbor po konzultaci s příslušnými orgány, včetně ECB, a v rozsahu, v jakém se týkají významných poboček, s orgány příslušnými k řešení krize z nezúčastněných členských států, v nichž se tyto významné pobočky nacházejí, posoudí, v jakém rozsahu jsou instituce a skupiny způsobilé pro řešení krize, aniž se předpokládá kterékoli z těchto opatření:
 - a) jakákoli mimořádná veřejná finanční podpora kromě použití fondu zřízeného v souladu s článkem 67;
 - b) jakékoli nouzové poskytnutí likvidity centrální bankou; nebo
 - c) jakékoli poskytnutí likvidity centrální bankou za nestandardních podmínek, pokud jde o zajištění, obsah a úrokové sazby.
 2. ECB nebo relevantní vnitrostátní příslušný orgán postoupí výboru ozdravný plán nebo skupinový ozdravný plán. Výbor ozdravný plán posoudí s cílem zjistit, zda některé činnosti v něm zahrnuté nemohou mít nepříznivý dopad na způsobilost dané instituce nebo skupiny k řešení krize, a může dát ECB nebo vnitrostátnímu příslušnému orgánu doporučení k těmto otázkám.
 3. Při vypracovávání plánu řešení krize výbor posoudí, v jakém rozsahu je daný subjekt způsobilý pro řešení krize v souladu s tímto nařízením. Má se za to, že subjekt je způsobilý pro řešení krize, pokud ho výbor může proveditelně a věrohodně likvidovat v běžném úpadkovém řízení nebo řešit jeho krizi použitím nástrojů a výkonem pravomocí k řešení krize, přičemž by se mělo v co nejvyšší míře zabránit závažným nepříznivým důsledkům pro finanční systémy členského státu, v němž se subjekt nachází, nebo jiných členských států nebo Unie – a to i za okolností širší finanční nestability nebo událostí se systémovým dopadem –, a s cílem zajistit kontinuitu zásadních funkcí prováděných subjektem.
- Výbor oznámí orgánu EBA včas všechny případy, kdy se má za to, že instituce není způsobilá pro řešení krize.
4. Má se za to, že skupina je způsobilá pro řešení krize, pokud výbor může proveditelně a věrohodně likvidovat v běžném úpadkovém řízení subjekty skupiny nebo řešit jejich krizi použitím nástrojů k řešení krize a výkonem pravomocí k řešení krize ve vztahu k subjektům skupiny, přičemž by se mělo v co nejvyšší míře zabránit závažným nepříznivým důsledkům pro finanční systémy členských států, v nichž jsou subjekty skupiny usazeny, nebo jiných členských států nebo Unie – a to i za okolností širší finanční nestability nebo událostí se systémovým dopadem –, s cílem zajistit kontinuitu zásadních funkcí prováděných těmito subjekty skupiny, buď snadným včasným oddělením, nebo jinými prostředky.

Výbor oznámí orgánu EBA včas všechny případy, kdy se má za to, že skupina není způsobilá pro řešení krize.

5. Pro účely odstavců 3, 4 a 10 se závažnými nepříznivými důsledky pro finanční systém nebo ohrožením finanční stability rozumí situace, kdy je finanční systém skutečně nebo potenciálně vystaven narušení, což může vést k finančním potížím, které mohou ohrozit řádné fungování, efektivitu a integritu vnitřního trhu nebo hospodářství nebo finanční systém jednoho nebo více členských států. Při posuzování závažných nepříznivých důsledků výbor zohledňuje příslušná varování a doporučení ESRB a příslušná kritéria vypracovaná orgánem EBA s ohledem na zjišťování a měření systémového rizika.

6. Pro účely posouzení podle tohoto článku výbor posoudí aspekty uvedené v oddíle C přílohy směrnice 2014/59/EU.

7. Pokud výbor na základě posouzení způsobilosti subjektu k řešení krize provedeného v souladu s odstavcem 3 nebo způsobilosti skupiny k řešení krize provedeného v souladu s odstavcem 4 po konzultaci s příslušnými orgány, včetně ECB, zjistí, že existují podstatné překážky způsobilosti daného subjektu nebo skupiny k řešení krize, vypracuje ve spolupráci s příslušnými orgány zprávu určenou instituci nebo mateřskému podniku, v níž analyzuje podstatné překážky pro účinné použití nástrojů k řešení krize a výkon pravomocí k řešení krize. Zpráva zváží dopad na model podnikání instituce a doporučí veškerá přiměřená a cílená opatření, která jsou podle názoru výboru nezbytná či vhodná k odstranění těchto překážek v souladu s odstavcem 10.

8. Zpráva se rovněž oznámí příslušným orgánům a orgánům příslušným k řešení krize z nezúčastněných členských států, v nichž se nacházejí významné pobočky institucí, které nejsou součástí skupiny. Musí být podložena důvody vedoucími k danému posouzení či zjištění a musí uvádět, jak toto posouzení či zjištění splňuje požadavek přiměřenosti použitých opatření stanovený v článku 6.

9. Do čtyř měsíců od obdržení zprávy navrhne subjekt nebo mateřský podnik výboru možná opatření k řešení či odstranění podstatných překážek uvedených ve zprávě. Výbor informuje o veškerých opatřeních navržených subjektem nebo mateřským podnikem příslušné orgány, EBA a v případě významných poboček institucí, které nejsou součástí skupiny a nacházejí se v nezúčastněných členských státech, orgány příslušné k řešení krize v těchto členských státech.

10. Výbor po konzultaci s příslušnými orgány posoudí, zda opatření uvedená v odstavci 9 dotyčné podstatné překážky účinně řeší či odstraňují. Pokud opatření navržená dotčeným subjektem nebo mateřským podnikem účinně nezmírňují či neodstraňují překážky způsobilosti k řešení krize, výbor po konzultaci s příslušnými orgány a případně s určeným makrobezpečnostním orgánem přijme rozhodnutí, ve kterém uvede, že navržená opatření účinně nezmírňují nebo neodstraňují překážky způsobilosti k řešení krize, a vydá vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize pokyn, aby od instituce, mateřského podniku nebo kteréhokoli dceřiného podniku dotčené skupiny požadoval přijetí kteréhokoli z opatření uvedených v odstavci 11.

Pokud výbor stanoví alternativní opatření, uvede, z jakého důvodu by opatření navržená institucí nezajistila odstranění překážek způsobilosti k řešení krize a proč jsou navrhovaná alternativní opatření vhodná k jejich odstranění. Výbor zohlední, jak dané překážky způsobilosti k řešení krize ohrožují finanční stabilitu a jaký dopad by daná opatření měla na podnikatelskou činnost dané instituce, na její stabilitu a schopnost přispívat k hospodářství, na vnitřní trh finančních služeb a na finanční stabilitu v dalších členských státech a v Unii jako celku.

Výbor rovněž zohlední nutnost zabránit dopadu na dotčenou instituci nebo skupinu, jenž by překračoval rámec toho, co je nezbytné pro odstranění překážek způsobilosti k řešení krize, nebo by byl nepřiměřený.

11. Pro účely odstavce 10 výbor případně vydá vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize pokyn k přijetí kteréhokoli z těchto opatření:

- a) požadovat, aby subjekt revidoval dohody o vnitroskupinovém financování nebo přezkoumal skutečnost, že neexistují, nebo uzavřel dohody o poskytování služeb (uvnitř skupiny či se třetími stranami) k zajištění zásadních funkcí;
- b) požadovat, aby subjekt omezil svou maximální individuální nebo celkovou expozici;

- c) uložit specifickou nebo pravidelnou dodatečnou povinnost poskytnout informace relevantní pro řešení krize;
- d) požadovat, aby se subjekt zbavil konkrétních aktiv;
- e) požadovat, aby subjekt omezil či ukončil konkrétní existující či navrhované činnosti;
- f) omezit rozvoj nových či stávajících linií podnikání nebo prodej nových či stávajících produktů nebo takovému rozvoji či prodeji zabránit;
- g) požadovat změny právní či provozní struktury subjektu nebo kteréhokoli subjektu skupiny, který je pod jejich přímou či nepřímou kontrolou, s cílem snížit složitost a zajistit tak, aby bylo možné právně i provozně oddělit zásadní funkce od jiných funkcí použitím nástrojů k řešení krize;
- h) požadovat, aby subjekt založil mateřskou finanční holdingovou společnost v členském státě nebo mateřskou finanční holdingovou společnost v Unii;
- i) požadovat, aby subjekt vydal způsobilé závazky za účelem splnění požadavků podle článku 12;
- j) požadovat, aby subjekt přijal další kroky s cílem splnit požadavky uvedené v článku 12, zejména aby se pokusil sjednat změnu jakéhokoli způsobilého závazku, nástroje vedlejšího kapitálu tier 1 nebo nástroje kapitálu tier 2, který vydal, s cílem zajistit, aby jakékoli rozhodnutí o odpisu nebo konverzi daného závazku nebo nástroje přijaté výborem bylo vykonáno podle práva, kterým se daný závazek nebo nástroj řídí.

Opatření uvedená v prvním pododstavci písm. a) až j) přijmou případně přímo vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize.

12. Vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize plní pokyny výboru v souladu s článkem 29.

13. Rozhodnutí přijaté podle odstavců 10 a 11 musí splňovat tyto požadavky:

- a) musí být podloženo důvody vedoucími k danému posouzení či zjištění;
- b) musí uvádět, jak posouzení či zjištění splňuje požadavek přiměřenosti použitých opatření stanovený v odstavci 10.

Článek 11

Zjednodušené povinnosti v případě některých institucí

1. Výbor z vlastního podnětu po konzultaci s vnitrostátním orgánem příslušným k řešení krize nebo na jeho návrh může uplatnit zjednodušené povinnosti, pokud jde o vypracování plánů řešení krize uvedených v článku 8, nebo může upustit od uplatňování povinnosti vypracovat tyto plány, v souladu s odstavci 3 až 9 tohoto článku.

2. Vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize mohou výboru navrhnout, aby uplatnil zjednodušené povinnosti v případě institucí či skupin podle odstavců 3 a 4 nebo upustil od uplatňování povinnosti vypracovat plány řešení krize podle odstavce 7. Návrh musí být odůvodněný a podložený veškerou příslušnou dokumentací.

3. Po obdržení návrhu na uplatnění zjednodušených povinností podle odstavce 2 tohoto článku nebo z vlastního podnětu provede výbor posouzení dotčené instituce nebo skupiny a zjednodušené povinnosti uplatní, jestliže není pravděpodobné, že by selhání instituce nebo skupiny mělo závažné nepříznivé důsledky pro finanční systém nebo ohrozilo finanční stabilitu ve smyslu čl. 10 odst. 5.

Pro tyto účely vezme výbor v úvahu:

- a) povahu podnikání, vlastnickou strukturu, právní formu, rizikový profil, velikost a právní status instituce nebo skupiny, její propojenost s jinými institucemi nebo s finančním systémem obecně a rozsah a složitost její činnosti;
- b) její členství v institucionálním systému ochrany nebo v jiných systémech vzájemné solidarity uvedených v čl. 113 odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013;

- c) provádění investičních služeb nebo činností ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ⁽¹⁾; a
- d) to, zda je pravděpodobné, že by její selhání a následná likvidace v běžném úpadkovém řízení měly výrazně nepříznivý dopad na finanční trhy, na jiné instituce, na podmínky financování nebo na ekonomiku obecně.

Výbor provede posouzení uvedené v prvním pododstavci případně po konzultaci s vnitrostátním makroobezřetnostním orgánem a případně s ESRB.

4. Při uplatňování zjednodušených povinností výbor určí:

- a) obsah a podrobnosti plánů řešení krize stanovených v článku 8;
- b) lhůtu, ve které mají být vypracovány první plány řešení krize, a frekvenci jejich aktualizace, jež může být nižší než frekvence stanovená v čl. 8 odst. 12;
- c) obsah a podrobnosti informací požadovaných od institucí, jak je stanoveno v čl. 8 odst. 9 tohoto nařízení a v oddíle B přílohy směrnice 2014/59/EU;
- d) míru podrobností pro posouzení způsobilosti k řešení krize podle článku 10 tohoto nařízení a oddílu C přílohy směrnice 2014/59/EU.

5. Uplatnění zjednodušených povinností samo o sobě nemá vliv na pravomoc výboru přijmout jakékoli opatření k řešení krize.

6. V případě, že jsou uplatňovány zjednodušené povinnosti, výbor kdykoli nařídí uplatňování plnohodnotných, nezjednodušených povinností, pokud pominou okolnosti, jež zjednodušené povinnosti odůvodňovaly.

7. Aniž jsou dotčeny články 9 a 31, výbor po obdržení návrhu na upuštění od uplatňování povinností vypracovat plány řešení krize podle odstavce 2 tohoto článku nebo z vlastního podnětu upustí podle odstavce 3 tohoto článku od uplatňování povinností vypracovat plány řešení krize v případě institucí přidružených k ústřednímu subjektu, které jsou zcela nebo zčásti osvobozeny od obezřetnostních požadavků v rámci vnitrostátního práva v souladu s článkem 10 nařízení (EU) č. 575/2013.

Je-li upuštěno od uplatňování povinností v souladu s prvním pododstavcem, uplatní se povinnost vypracovat plán řešení krize na konsolidovaném základě ve vztahu k ústřednímu subjektu a k němu přidruženým institucím ve smyslu článku 10 nařízení (EU) č. 575/2013. Za tímto účelem zahrnuje jakýkoli odkaz na skupinu učiněný v této kapitole ústřední subjekt a k němu přidružené instituce ve smyslu článku 10 nařízení (EU) č. 575/2013 a jejich dceřiné podniky a jakýkoli odkaz na mateřské podniky nebo instituce podléhající dohledu na konsolidovaném základě podle článku 111 směrnice 2013/36/EU zahrnuje ústřední subjekt.

8. Instituce, které podléhají přímému dohledu ze strany ECB podle čl. 6 odst. 4 nařízení (EU) č. 1024/2013 nebo které tvoří významný podíl ve finančním systému zúčastněného členského státu, musí být předmětem individuálních plánů řešení krize.

Pro účely tohoto odstavce se má za to, že činnosti instituce tvoří ve finančním systému tohoto zúčastněného členského státu významný podíl, pokud:

- a) celková hodnota jejich aktiv přesahuje 30 000 000 000 EUR; nebo
- b) poměr jejich celkových aktiv k HDP členského státu usazení je vyšší než 20 %, není-li celková hodnota jejich aktiv nižší než 5 000 000 000 EUR.

9. Jestliže se vnitrostátní orgán příslušný k řešení krize, který v souladu s odstavcem 2 navrhl uplatnění zjednodušených povinností nebo upuštění od uplatnění povinností, domnívá, že rozhodnutí uplatnit zjednodušené povinnosti nebo upustit od uplatňování povinností musí být zrušeno, předloží výboru návrh za tím účelem. V takovém případě výbor přijme rozhodnutí o navrhovaném zrušení, přičemž plně zohlední odůvodnění zrušení, které předložil vnitrostátní orgán příslušný k řešení krize, s ohledem na faktory či okolnosti uvedené v odstavci 3 nebo odstavcích 7 a 8.

10. Výbor informuje EBA o tom, jak uplatňuje tento článek.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349).

Článek 12

Minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky

1. Výbor po konzultaci s příslušnými orgány, včetně ECB, určí minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky podle odstavce 4 podléhající pravomocím k odpisu a konverzi, který musí trvale splňovat subjekty a skupiny uvedené v čl. 7 odst. 2 a subjekty a skupiny uvedené v čl. 7 odst. 4 písm. b) a odst. 5, pokud jsou splněny podmínky pro uplatnění zmíněných ustanovení.

2. Při vypracovávání plánů řešení krize v souladu s článkem 9 určí vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize po konzultaci s příslušnými orgány minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky podle odstavce 4 podléhající pravomoci k odpisu a konverzi, který musí trvale splňovat subjekty uvedené v čl. 7 odst. 3. V této souvislosti se použije postup stanovený v článku 31.

3. K zajištění účinného a jednotného uplatňování tohoto článku vydá výbor obecné směry a vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize pokyny ve vztahu ke konkrétním subjektům nebo skupinám.

4. Minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky se stanoví jako výše kapitálu a způsobilých závazků vyjádřená jako procentní podíl celkových závazků a kapitálu instituce.

Pro účely prvního pododstavce se derivátové závazky zahrnují do celkových závazků na základě toho, že se plně uznávají nettingová práva protistrany.

5. Bez ohledu na odstavec 1 výbor osvobodí hypoteční úvěrové instituce financované krytými dluhopisy, které podle vnitrostátního práva nesmějí přijímat vklady, od povinnosti trvale plnit minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky, pokud:

- a) tyto instituce budou zlikvidovány ve vnitrostátním úpadkovém řízení nebo jiném postupu prováděném v souladu s článkem 38, 40 nebo 42 směrnice 2014/59/EU stanoveném pro tyto instituce; a
- b) tato vnitrostátní úpadková řízení nebo jiná řízení zajistí, aby věřitelé těchto institucí, včetně případných držitelů krytých dluhopisů, nesli ztráty způsobem, který dosahuje účelu řešení krize.

6. Minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky uvedený v odstavci 4 nepřesáhne výši kapitálu a způsobilých závazků, jež postačují k tomu, aby bylo zajištěno, že v případě použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů by bylo možno absorbovat ztráty instituce nebo mateřského podniku uvedených v článku 2, jakož i nejvyššího mateřského podniku uvedené instituce nebo mateřského podniku a jakékoli instituce nebo finanční instituce zahrnuté do konsolidované účetní závěrky uvedeného nejvyššího mateřského podniku a obnovit poměr kmenového kapitálu tier 1 těchto subjektů na úroveň nezbytnou k tomu, aby nadále splňovaly podmínky pro povolení a pokračovaly v činnostech, pro něž mají povolení podle směrnice 2013/36/EU nebo rovnocenného právního předpisu, a k udržení dostatečné důvěry trhu v instituci nebo mateřský podnik uvedený v článku 2 a nejvyšší mateřský podnik uvedený instituce nebo mateřského podniku a v jakoukoli instituci nebo finanční instituci zahrnutou do konsolidované účetní závěrky uvedeného nejvyššího mateřského podniku.

V případě, že podle plánu řešení krize by určité třídy způsobilých závazků mohly být z rekapitalizace z vnitřních zdrojů vyloučeny podle čl. 27 odst. 5 nebo by určité třídy způsobilých závazků mohly být zcela převedeny na určitého příjemce na základě částečného převodu, nepřesáhne minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky uvedený v odstavci 4 tohoto článku výši kapitálu a způsobilých závazků zajišťující, že instituce nebo mateřský podnik uvedený v článku 2 mají další způsobilé závazky dostatečné k zajištění toho, aby bylo možno absorbovat ztráty instituce nebo mateřského podniku uvedených v článku 2 a nejvyššího mateřského podniku uvedený instituce nebo mateřského podniku a jakékoli

instituce nebo finanční instituce zahrnuté v konsolidované účetní závěrce uvedeného nejvyššího mateřského podniku, obnovit poměr kmenového kapitálu tier 1 těchto subjektů na úroveň nezbytnou k tomu, aby nadále splňovaly podmínky pro povolení a pokračovaly v činnostech, pro něž mají povolení podle směrnice 2013/36/EU nebo rovnocenného právního předpisu, a k udržení dostatečné důvěry trhu v instituci nebo mateřský podnik a nejvyšší mateřský podnik uvedené instituce nebo mateřského podniku a v jakoukoli instituci nebo finanční instituci zahrnutou do konsolidované účetní závěrky uvedeného nejvyššího mateřského podniku.

Minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky uvedený v odstavci 4 tohoto článku není nižší než celková výše jakýchkoli kapitálových požadavků a požadavků na kapitálové rezervy podle nařízení (EU) č. 575/2013 a směrnice 2013/36/EU.

7. V rámci omezení stanovených v odstavci 6 tohoto článku, s cílem zajistit, aby mohla být krize subjektu uvedeného v článku 2 řešena použitím nástrojů k řešení krize, případně včetně nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů, způsobem, který dosahuje účelu řešení krize, se určení uvedené v odstavci 1 tohoto článku provádí na základě těchto kritérií:

- a) velikosti, modelu podnikání, modelu financování a rizikového profilu instituce nebo mateřského podniku uvedených v článku 2;
- b) rozsahu, v jakém by systém pojištění vkladů mohl přispět k financování řešení krize v souladu s článkem 79;
- c) rozsahu, v jakém by selhání instituce nebo mateřského podniku uvedených v článku 2 mělo závažné nepříznivé důsledky pro finanční systém nebo ohrozilo finanční stabilitu ve smyslu čl. 10 odst. 5, mimo jiné rozšířením krize na další instituce v důsledku propojenosti daného subjektu s jinými institucemi nebo se zbytkem finančního systému.

8. Při určení se upřesní minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky, který mají instituce splňovat na individuálním základě a který má mateřský podnik splňovat na konsolidovaném základě. Minimální celkovou výši požadavku kapitál a způsobilé závazky na konsolidované úrovni mateřského podniku v Unii usazeného v zúčastněném členském státě určí výbor po konzultaci s orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě na základě kritérií stanovených v odstavci 7 a podle toho, zda se krize dceřiných podniků skupiny ve třetích zemích má podle plánu řešení krize řešit odděleně.

9. Výbor stanoví minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky, který se na individuálním základě uplatní u dceřiných podniků skupiny. Tyto minimální požadavky na kapitál a způsobilé závazky se stanoví ve výši přiměřené pro dceřiný podnik s ohledem na:

- a) kritéria uvedená v odstavci 7, zejména velikost, model podnikání a rizikový profil dceřiného podniku, včetně jeho kapitálu; a
- b) konsolidovaný požadavek stanovený pro skupinu.

10. Výbor se může rozhodnout upustit od uplatňování minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky na individuálním základě u mateřské instituce, pokud jsou splněny podmínky stanovené v čl. 45 odst. 11 písm. a) a b) směrnice 2014/59/EU. Výbor se může rozhodnout upustit od uplatňování minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky na individuálním základě u dceřiného podniku, pokud jsou splněny podmínky stanovené v čl. 45 odst. 12 písm. a), b) a c) směrnice 2014/59/EU.

11. Výbor může z vlastního podnětu po konzultaci s vnitrostátním orgánem příslušným k řešení krize nebo na jeho návrh rozhodnout, že minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky uvedený v odstavci 1 je částečně splněn na konsolidovaném nebo individuálním základě prostřednictvím smluvních nástrojů umožňujících rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, při plném dodržení kritérií uvedených v odst. 5 prvním a druhém pododstavci a v odstavci 7.

12. Aby byl nástroj považován za smluvní nástroj umožňující rekapitalizaci z vnitřních zdrojů podle odstavce 11, přesvědčí se výbor o tom, že tento nástroj:

- a) obsahuje smluvní podmínku, podle níž v případě, že výbor rozhodne o použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů u dané instituce, je dotyčný nástroj v požadovaném rozsahu odepsán nebo konvertován před odpisem či konverzí jiných způsobilých závazků; a
- b) podléhá závazné dohodě, slibu nebo ustanovení o podřízenosti, podle nichž v běžném úpadkovém řízení stojí až za jinými způsobilými závazky a nemůže být splacen, dokud nejsou vyrovnány jiné v daný okamžik nesplacené způsobilé závazky.

13. Výbor rozhodne o určení uvedeném v odstavci 1 tohoto článku, a případně v odstavci 11 tohoto článku, souběžně s vypracováním a udržováním plánů řešení krize podle článku 8.

14. Výbor sdělí své rozhodnutí o určení minimálního požadavku vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize. Vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize plní pokyny výboru v souladu s článkem 29. Výbor vyžaduje, aby vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize ověřily a zajistily, že instituce a mateřské podniky dodržují minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky stanovený v odstavci 1 tohoto článku.

15. Výbor informuje ECB a EBA o minimálním požadavku na kapitál a způsobilé závazky, který určil pro každou instituci a mateřský podnik podle odstavce 1, a o případných požadavcích podle odstavce 11.

16. Způsobilé závazky, včetně podřízených dluhových nástrojů a podřízených úvěrů, jež se nekvalifikují jako nástroje vedlejšího kapitálu tier 1 nebo nástroje kapitálu tier 2, se do výše kapitálu a způsobilých závazků uvedené v odstavci 1 zahrnou, pouze pokud splňují tyto podmínky:

- a) nástroj byl vydán a plně uhrazen;
- b) nejde o závazek vůči instituci samé ani o závazek institucí zajištěný či zaručený;
- c) nákup nástroje nebyl přímo ani nepřímo financován institucí;
- d) zbývající splatnost závazku je nejméně jeden rok;
- e) závazek nevyplyvá z derivátu;
- f) závazek nevyplyvá z vkladu prioritního ve vnitrostátní hierarchii stanovené pro případy úpadku v souladu s článkem 108 směrnice 2014/59/EU.

Pro účely prvního pododstavce písm. d) se závazek, který dává svému majiteli právo na předčasné splacení, považuje za splatný v první den, kdy toto právo nastává.

17. Jestliže se závazek řídí právem jurisdikce mimo Unii, může výbor pověřit vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize, aby od instituce vyžadovaly, aby prokázala, že jakékoli rozhodnutí výboru o odpisu či konverzi daného závazku nabude účinnosti podle práva uvedené jurisdikce, s ohledem na smluvní podmínky daného závazku, mezinárodní dohody o uznávání postupů k řešení krize a další relevantní záležitosti. Není-li výbor přesvědčen, že by jakékoli rozhodnutí nabylo účinnosti podle práva uvedené jurisdikce, nezapočítává se daný závazek do minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky.

18. Pokud Komise předloží legislativní návrh podle čl. 45 odst. 18 směrnice 2014/59/EU, předloží stejným způsobem případně legislativní návrh na změnu tohoto nařízení.

KAPITOLA 2

Včasný zásah

Článek 13

Včasný zásah

1. ECB nebo vnitrostátní příslušné orgány informují výbor o každém opatření, jehož přijetí požadují od instituce nebo skupiny nebo které samy přijmou podle článku 16 nařízení (EU) č. 1024/2013, podle čl. 27 odst. 1, článku 28 nebo 29 směrnice 2014/59/EU nebo podle článku 104 směrnice 2013/36/EU.

Výbor oznámí Komisi veškeré informace, které obdržel podle prvního pododstavce.

2. Aniž jsou dotčeny pravomoci ECB a vnitrostátních příslušných orgánů v souladu s jinými právními předpisy Unie, může výbor ode dne obdržení informací uvedených v odstavci 1 připravovat řešení krize dotčené instituce nebo skupiny.

Pro účely prvního pododstavce ECB nebo relevantní vnitrostátní příslušný orgán ve spolupráci s výborem pečlivě sleduje podmínky instituce nebo mateřského podniku a dodržování všech opatření včasného zásahu, která měly instituce nebo mateřský podnik přijmout.

ECB nebo relevantní vnitrostátní příslušný orgán poskytnou výboru veškeré nezbytné informace nezbytné k aktualizaci plánu řešení krize a k přípravě možného řešení krize instituce a ocenění aktiv a závazků instituce v souladu s čl. 20 odst. 1 až 15.

3. Výbor má pravomoc požadovat, aby instituce nebo mateřský podnik kontaktovaly potenciální kupující za účelem přípravy řešení krize instituce, v souladu s kritérii stanovenými v čl. 39 odst. 2 směrnice 2014/59/EU a v souladu s požadavky profesního tajemství podle článku 88 tohoto nařízení.

Výbor má rovněž pravomoc požadovat od relevantního vnitrostátního orgánu příslušného k řešení krize, aby vypracoval předběžný program řešení krize dotčené instituce nebo skupiny.

Výbor informuje ECB, relevantní vnitrostátní příslušné orgány a relevantní vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize o veškerých opatřeních, jež přijal podle tohoto odstavce.

4. Pokud ECB nebo vnitrostátní příslušné orgány hodlají uložit instituci nebo skupině dodatečné opatření podle článku 16 nařízení (EU) č. 1024/2013, podle čl. 27 odst. 1, článku 28 nebo 29 směrnice 2014/59/EU nebo podle článku 104 směrnice 2013/36/EU dříve, než subjekt nebo skupina dosáhne plného souladu s prvním opatřením oznámeným výboru, musí před uložením takového dodatečného opatření dotčené instituci nebo skupině informovat výbor.

5. ECB nebo vnitrostátní příslušný orgán, výbor a relevantní vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize zajistí, aby dodatečné opatření uvedené v odstavci 4 a jakékoli opatření výboru zaměřené na přípravu řešení krize podle odstavce 2 byly navzájem v souladu.

KAPITOLA 3

Řešení krize

Článek 14

Účel řešení krize

1. Při jednání v rámci postupu řešení krize uvedeného v článku 18 výbor, Rada, Komise a případně vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize v rámci svých pravomocí zohledňují účel řešení krize a volí nástroje a pravomoci k řešení krize, jimiž lze z jejich pohledu nejlépe dosáhnout jednotlivých účelů řešení krize relevantních pro okolnosti daného případu.

2. Účely řešení krize uvedené v odstavci 1 jsou:
 - a) zajistit kontinuitu zásadních funkcí;
 - b) zabránit významným nepříznivým dopadům na finanční stabilitu, zejména zabráněním šíření krize, mimo jiné v rámci tržní infrastruktury, a udržení tržní disciplíny;
 - c) chránit veřejné finanční prostředky tím, že se minimalizuje spoléhání se na mimořádnou veřejnou finanční podporu;
 - d) chránit vkladatele, na něž se vztahuje směrnice 2014/49/EU, a investory, na něž se vztahuje směrnice 97/9/ES;
 - e) chránit finanční prostředky a aktiva klientů.

Při dosahování účelů uvedených v prvním pododstavci se výbor, Rada, Komise a případně vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize snaží minimalizovat náklady na řešení krize a zabránit snižování hodnoty, jež není nezbytné pro dosažení účelu řešení krize.

3. S výhradou odlišných ustanovení tohoto nařízení mají jednotlivé účely řešení krize stejnou důležitost a musí být vhodně vyváženy s ohledem na povahu a okolnosti každého případu.

Článek 15

Obecné zásady řešení krize

1. Při jednání v rámci postupu řešení krize uvedeného v článku 18 přijmou výbor, Rada, Komise a případně vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize veškerá vhodná opatření s cílem zajistit, aby byla opatření k řešení krize přijímána v souladu s těmito zásadami:

- a) nejprve nesou ztráty akcionáři instituce v režimu řešení krize;
- b) po akcionářích nesou ztráty věřitelé instituce v režimu řešení krize v souladu s pořadím priority jejich pohledávek podle článku 17, není-li v tomto nařízení výslovně stanoveno jinak;
- c) vedoucí orgán a vrcholné vedení instituce v režimu řešení krize jsou vyměněny, s výjimkou těch případů, kdy je úplné nebo částečné zachování vedoucího orgánu a vrcholného vedení s ohledem na okolnosti považováno za nezbytné pro dosažení účelu řešení krize;
- d) vedoucí orgán a vrcholné vedení instituce v režimu řešení krize poskytne veškerou nezbytnou pomoc pro dosažení účelu řešení krize;
- e) fyzické a právnické osoby nesou v souladu s vnitrostátním právem podle občanského nebo trestního práva svou odpovědnost za selhání instituce v režimu řešení krize;
- f) pokud není v tomto nařízení stanoveno jinak, věřitelům stejné třídy se dostane rovného zacházení;
- g) žádnému věřiteli nevzniknou větší ztráty, než jaké by mu vznikly, pokud by subjekt uvedený v článku 2 byl likvidován v běžném úpadkovém řízení, v souladu se zárukami stanovenými v článku 29;
- h) pojištěné vklady jsou plně chráněny a
- i) opatření k řešení krize jsou přijímána v souladu se zárukami stanovenými v tomto nařízení.

2. Pokud je instituce subjektem skupiny a aniž je dotčen článek 14, výbor, Rada a Komise při rozhodování o použití nástrojů k řešení krize a výkonu pravomocí k řešení krize jednají způsobem, jenž minimalizuje dopad na jiné subjekty skupiny a na skupinu jako celek a minimalizuje nepříznivý dopad na finanční stabilitu v Unii a jejích členských státech, zejména v zemích, kde skupina působí.

3. Použije-li se vůči subjektu uvedenému v článku 2 tohoto nařízení nástroj převodu činnosti, nástroj překlenovací instituce nebo nástroj oddělení aktiv, má se za to, že pro účely čl. 5 odst. 1 směrnice Rady 2001/23/ES ⁽¹⁾ je daný subjekt předmětem konkurzního řízení nebo obdobného úpadkového řízení.

4. Při rozhodování o použití nástrojů k řešení krize a výkonu pravomocí k řešení krize vyzve výbor vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize, aby informovaly zástupce zaměstnanců a konzultovaly s nimi, je-li to vhodné.

Tím nejsou dotčena ustanovení o zastoupení zaměstnanců ve vedoucích orgánech podle vnitrostátního práva či praxe.

Článek 16

Řešení krize finančních institucí a mateřských podniků

1. Výbor rozhodne o opatření k řešení krize ve vztahu k finanční instituci, která je usazena v zúčastněném členském státě, pokud jsou splněny podmínky stanovené v čl. 18 odst. 1 ve vztahu k finanční instituci i ve vztahu k mateřskému podniku, které podléhají dohledu na konsolidovaném základě.

2. Výbor přijme opatření k řešení krize ve vztahu k mateřskému podniku uvedenému v čl. 2 písm. b), pokud jsou splněny podmínky stanovené v čl. 18 odst. 1 ve vztahu k tomuto mateřskému podniku i ve vztahu k jednomu nebo více dceřiným podnikům, které jsou institucemi, nebo není-li dceřiný podnik usazen v Unii, pokud orgán třetí země určil, že splňuje podmínky zahájení řešení krize podle práva této třetí země.

3. Odchylně od odstavce 2 tohoto článku a bez ohledu na skutečnost, že mateřský podnik nesplňuje podmínky stanovené v čl. 18 odst. 1, může výbor rozhodnout o opatření k řešení krize ve vztahu k tomuto mateřskému podniku, pokud jeden nebo více jeho dceřiných podniků, které jsou institucemi, splňují podmínky stanovené v čl. 18 odst. 1, 4 a 5 a jejich aktiva a závazky jsou takové, že jejich selhání ohrožuje instituci nebo skupinu jako celek, a opatření k řešení krize ve vztahu k tomuto mateřskému podniku je nezbytné pro řešení krize těchto dceřiných podniků, které jsou institucemi, nebo pro řešení krize skupiny jako celku. Pokud vnitrostátní orgán příslušný k řešení krize informuje výbor, že insolvenční právo členského státu stanoví, že ke skupinám musí být přístupováno jako k celku, a opatření k řešení krize ve vztahu k tomuto mateřskému podniku je nezbytné pro řešení krize těchto dceřiných podniků, které jsou institucemi, nebo pro řešení krize skupiny jako celku, může výbor rozhodnout o opatření k řešení krize rovněž ve vztahu k mateřskému podniku.

Pro účely prvního pododstavce tohoto odstavce při posuzování, zda jsou splněny podmínky čl. 18 odst. 1 ve vztahu k jednomu nebo více dceřiným podnikům, jež jsou institucemi, může výbor odhlédnout od jakéhokoli vnitroskupinového převodu kapitálu nebo ztrát mezi subjekty uvnitř skupiny, včetně výkonu pravomocí k odpisu nebo konverzi.

Článek 17

Pořadí priority pohledávek

1. Při použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů na subjekt uvedený v článku 2 tohoto nařízení, a aniž jsou dotčeny závazky vyloučené z použití tohoto nástroje podle čl. 27 odst. 3 tohoto nařízení, rozhodnou výbor, Komise nebo případně vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize o výkonu pravomocí k odpisu a konverzi včetně případného uplatnění čl. 27 odst. 5 tohoto nařízení a vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize vykonávají tyto pravomoci v souladu s články 47 a 48 směrnice 2014/59/EU v opačném pořadí priority pohledávek stanoveném jejich vnitrostátním právem, včetně ustanovení, kterými se provádí článek 108 uvedené směrnice.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2011 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů (Úř. věst. L 82, 22.3.2001, s. 16).

2. Zúčastněné členské státy oznámí Komisi a výboru pořadí pohledávek vůči subjektům uvedeným v článku 2 ve vnitrostátním úpadkovém řízení k 1. červenci každého roku nebo neprodleně, dojde-li ke změně pořadí.

V případě použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů ručí příslušný systém pojištění vkladů za podmínek uvedených v článku 79.

Článek 18

Postup řešení krize

1. Výbor přijme program řešení krize podle odstavce 6 tohoto článku ve vztahu k subjektům a skupinám uvedeným v čl. 7 odst. 2 a ve vztahu k subjektům a skupinám uvedeným v čl. 7 odst. 4 písm. b) a odst. 5, pokud jsou splněny podmínky pro uplatnění zmíněných ustanovení, pouze za předpokladu, že na svém výkonném zasedání po obdržení sdělení podle čtvrtého pododstavce nebo z vlastního podnětu dospěje k závěru, že jsou splněny tyto podmínky:

- a) subjekt je v selhání nebo je jeho selhání pravděpodobné;
- b) s ohledem na časové možnosti a další relevantní okolnosti neexistuje přiměřená vyhlídka na to, že by selhání subjektu v přiměřené lhůtě zabránila jakákoli alternativní opatření soukromého sektoru, včetně opatření institucionálního systému ochrany, nebo orgánů dohledu, včetně opatření včasného zásahu nebo odpisu nebo konverze příslušných kapitálových nástrojů podle článku 21, přijatá ve vztahu k subjektu;
- c) opatření k řešení krize je nezbytné ve veřejném zájmu podle odstavce 5 tohoto článku.

Splnění podmínky uvedené v prvním pododstavci písm. a) tohoto článku posoudí ECB po konzultaci s výborem. Výbor může na svém výkonném zasedání provést toto posouzení pouze v případě, že o svém záměru předem informoval ECB a že ECB do tří kalendářních dnů od obdržení této informace neprovedla posouzení sama. ECB poskytne výboru bezodkladně všechny příslušné informace, které výbor požaduje s cílem provést dané posouzení.

Pokud ECB dospěje k závěru, že podmínka uvedená v prvním pododstavci písm. a) je ve vztahu k subjektu nebo skupině uvedeným v prvním pododstavci splněna, bezodkladně tento závěr sdělí Komisi a výboru.

Splnění podmínky uvedené v prvním pododstavci písm. b) posoudí výbor na svém výkonném zasedání nebo případně vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize, a to v úzké spolupráci s ECB. ECB může rovněž informovat výbor nebo dotčené vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize, že se domnívá, že je podmínka stanovená v uvedeném písmeni splněna.

2. Aniž jsou dotčeny případy, kdy se ECB rozhodne vykonávat úkoly v oblasti dohledu nad úvěrovými institucemi podle čl. 6 odst. 5 písm. b) nařízení (EU) č. 1024/2013 přímo, pokud výbor obdrží sdělení podle odstavce 1 tohoto článku nebo má v úmyslu provést posouzení podle odstavce 1 tohoto článku z vlastního podnětu ve vztahu k subjektu nebo skupině uvedeným v čl. 7 odst. 3, uvědomí o tom bezodkladně ECB.

3. Předchozí přijetí opatření podle článku 16 nařízení (EU) č. 1024/2013, podle čl. 27 odst. 1, článku 28 nebo 29 směrnice 2014/59/EU nebo podle článku 104 směrnice 2013/36/EU není podmínkou pro přijetí opatření k řešení krize.

4. Pro účely odst. 1 prvního pododstavce písm. a) se má za to, že je subjekt v selhání nebo je jeho selhání pravděpodobné, je-li splněna alespoň jedna z těchto podmínek:

- a) subjekt porušuje požadavky pro pokračující povolení způsobem, který by odůvodnil odebrání povolení ze strany ECB, nebo existují objektivní skutečnosti podporující závěr, že instituce v blízké budoucnosti požadavky takto poruší, mimo jiné z toho důvodu, že jí vznikly nebo pravděpodobně vzniknou ztráty, které vyčerpají veškerý její kapitál nebo jeho významnou část;
- b) aktiva subjektu jsou nižší než jeho závazky, nebo existují objektivní skutečnosti podporující závěr, že tomu tak v blízké budoucnosti bude;

- c) subjekt není schopen splácet své splatné dluhy nebo jiné závazky, nebo existují objektivní skutečnosti podporující závěr, že tomu tak v blízké budoucnosti bude;
- d) je vyžadována mimořádná veřejná finanční podpora, s výjimkou případů, kdy v zájmu nápravy závažného narušení ekonomiky členského státu a zachování finanční stability má tato mimořádná veřejná finanční podpora jednu z těchto podob:
 - i) státní záruka za likviditní facility poskytnuté centrálními bankami v souladu s podmínkami centrálních bank;
 - ii) státní záruka za nově vydané závazky; nebo
 - iii) kapitálová injekce nebo nákup kapitálových nástrojů při cenách a za podmínek, jež neposkytují subjektu výhodu, jestliže v okamžiku poskytnutí veřejné podpory nejsou splněny podmínky uvedené v písm. a), b) nebo c) tohoto pododstavce ani nenastaly okolnosti uvedené v čl. 21 odst. 1.

V každém z případů uvedených v prvním pododstavci písm. d) bodech i), ii) a iii) musí být záruky nebo rovnocenná opatření v nich uvedené omezeny na solventní subjekty a podléhají konečnému schválení podle rámce Unie pro státní podporu. Tato opatření musí být svou povahou preventivní a dočasná, musí být přiměřená z hlediska nápravy důsledků závažného narušení a nesmějí být použita k vyrovnání ztrát, jež subjekt utrpěl nebo pravděpodobně utrpí v blízké budoucnosti.

Podpůrná opatření uvedená v prvním pododstavci písm. d) bodě iii) musí být omezena na injekce nezbytné k řešení nedostatku kapitálu zjištěného při vnitrostátních či unijních zátěžových testech nebo testech v rámci jednotného mechanismu dohledu, při přezkumech kvality nebo podobných výkonech, které provádí ECB, EBA nebo vnitrostátní orgány a případně potvrzuje příslušný orgán.

Pokud Komise předloží legislativní návrh podle čl. 32 odst. 4 směrnice 2014/59/EU, předloží stejným způsobem případně legislativní návrh na změnu tohoto nařízení.

5. Pro účely odst. 1 prvního pododstavce písm. c) tohoto článku se opatření k řešení krize považují za opatření ve veřejném zájmu, pokud jsou nezbytná pro dosažení jednoho nebo více účelů řešení krize stanovených v článku 12, jsou ve vztahu k uvedeným účelům přiměřená a likvidací subjektu v běžném úpadkovém řízení by uvedených účelů řešení krize ve stejné míře dosaženo nebylo.

6. Pokud jsou podmínky stanovené v odstavci 1 tohoto článku splněny, výbor přijme program řešení krize. Program řešení krize:

- a) zavede v subjektu režim řešení krize;
- b) stanoví použití nástrojů k řešení krize na instituci v režimu řešení krize uvedených v čl. 22 odst. 2, zejména jakékoli vyloučení z rekapitalizace z vnitřních zdrojů v souladu s čl. 27 odst. 5 a 14;
- c) stanoví použití fondu na podporu opatření k řešení krize v souladu s článkem 76 a v souladu s rozhodnutím Komise přijatým podle článku 19.

7. Neprodleně po přijetí programu řešení krize jej výbor předá Komisi.

Komise do 24 hodin od předání programu řešení krize výborem tento program buď potvrdí, nebo proti němu vznese námitku s ohledem na diskreční aspekty programu řešení krize v případech, které nejsou zahrnuty v třetím pododstavci tohoto odstavce.

Do 12 hodin od předání programu řešení krize výborem může Komise navrhnout Radě, aby:

- a) proti tomuto programu řešení krize vznesla námitku z důvodu toho, že program řešení krize přijatý výborem nesplňuje kritérium veřejného zájmu uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. c);
- b) schválila podstatnou změnu výše prostředků z fondu stanovenou výborem v programu řešení krize, nebo proti ní vznesla námitku.

Pro účely třetího pododstavce tohoto článku rozhoduje Rada prostou většinou.

Program řešení krize může vstoupit v platnost pouze tehdy, nevznesla-li Rada nebo Komise do 24 hodin od jeho předání výborem námitku.

Rada nebo Komise, podle okolností, uvede důvody pro uplatnění pravomoci vznést námitku.

Pokud do 24 hodin od předání programu řešení krize výborem Rada schválí návrh Komise na změnu tohoto programu z důvodu uvedeného v třetím pododstavci písm. b) nebo Komise vznesla námitku v souladu s druhým pododstavcem, výbor do osmi hodin program v souladu s uvedenými důvody upraví.

Pokud program řešení krize přijatý výborem stanoví vyloučení určitých závazků za výjimečných okolností uvedených v čl. 27 odst. 5 a pokud jejich vyloučení vyžaduje příspěvek z fondu nebo alternativního zdroje financování, aby byla ochráněna integrita vnitřního trhu, může Komise navržené vyloučení zakázat nebo požadovat jeho změnu s uvedením odpovídajících důvodů vycházejících z porušení požadavků stanovených v článku 27 tohoto nařízení a v aktu v přenesené pravomoci přijatém Komisí na základě čl. 44 odst. 11 směrnice 2014/59/EU.

8. Pokud Rada vznesla proti zavedení režimu řešení krize v instituci námitku z důvodu toho, že není splněno kritérium veřejného zájmu uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. c), provede se řádná likvidace daného subjektu v souladu s platným vnitrostátním právem.

9. Výbor zajistí, aby relevantní vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize přijaly opatření k řešení krize nezbytná k provedení programu řešení krize. Program řešení krize je určen relevantním vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize a obsahuje pokyny pro tyto orgány, které přijmou veškerá nezbytná opatření k jeho provedení v souladu s článkem 29 na základě výkonu pravomocí k řešení krize. V případě státní podpory nebo podpory z fondu jedná výbor v souladu s rozhodnutím o této podpoře, které přijala Komise.

10. Komise má pravomoc obdržet od výboru veškeré informace, které považuje za důležité pro plnění svých úkolů podle tohoto nařízení. Výbor má pravomoc v souladu s kapitolou 5 této hlavy obdržet od jakékoli osoby veškeré informace nezbytné pro přípravu opatření k řešení krize, včetně aktualizovaných a doplňkových informací obsažených v plánech řešení krize, a rozhodnutí o něm.

Článek 19

Státní podpora a podpora z fondu

1. Pokud opatření k řešení krize zahrnují poskytnutí státní podpory podle čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU nebo podporu z fondu podle odstavce 3 tohoto článku, nesmí být program řešení krize podle čl. 18 odst. 6 tohoto nařízení přijat, dokud Komise nepřijme kladné nebo podmíněné rozhodnutí ohledně slučitelnosti využití takové podpory s vnitřním trhem.

Při plnění úkolů, které jim svěřuje článek 18 tohoto nařízení, jednají orgány Unie v souladu se zásadami stanovenými v čl. 3 odst. 3 směrnice 2014/59/EU a vhodným způsobem zveřejňují veškeré relevantní informace o své vnitřní organizaci v tomto ohledu.

2. Pokud výbor po obdržení sdělení podle čl. 18 odst. 1 tohoto nařízení nebo z vlastního podnětu dospěje k závěru, že by opatření k řešení krize mohla představovat státní podporu podle čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU, vyzve dotčený zúčastněný členský stát nebo dotčené zúčastněné členské státy, aby neprodleně oznámily zamýšlená opatření Komisi podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování EU. O veškerých případech, kdy vyzývá jeden nebo více členských států k podání informací podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování EU, výbor vyrozumí Komisi.

3. Pokud opatření k řešení krize, které navrhuje výbor, zahrnuje použití fondu, výbor oznámí jeho navrhované použití Komisi. Oznámení výboru obsahuje veškeré informace nutné k tomu, aby Komise mohla provést posouzení podle tohoto odstavce.

Oznámením podle tohoto odstavce se zahajuje předběžné šetření vedené Komisí, v jehož průběhu si Komise může od výboru vyžádat další informace. Komise posoudí, zda by použití fondu vedlo k narušení nebo k hrozbě narušení hospodářské soutěže tím, že by natolik zvýhodňovalo příjemce nebo jakékoli jiné podniky, že pokud by to ovlivňovalo obchod mezi členskými státy, nebylo by to slučitelné s vnitřním trhem. Komise u používání fondu uplatňuje kritéria stanovená pro uplatňování pravidel pro poskytování státní podpory, jak jsou zakotvena v článku 107 Smlouvy o fungování EU. Výbor poskytne Komisi informace, které Komise považuje k danému posouzení za nezbytné.

Má-li Komise závažné pochybnosti, pokud jde o slučitelnost navrženého použití fondu s vnitřním trhem, nebo neposkytne-li výbor na žádost Komise podle druhého pododstavce nezbytné informace, zahájí Komise hloubkové šetření a oznámí tuto skutečnost výboru. Rozhodnutí o zahájení hloubkového šetření zveřejní Komise v *Úředním věstníku Evropské unie*. Výbor, členský stát nebo jakákoli osoba, podnik nebo sdružení, jehož zájmy by mohly být ovlivněny použitím fondu, může ve lhůtě, která může být stanovena v uvedeném oznámení, zaslat Komisi své připomínky. Výbor se může ve lhůtě stanovené Komisí vyjádřit k připomínkám členských států a zainteresovaných třetích stran. Na konci období šetření Komise posoudí, zda by bylo použití fondu slučitelné s vnitřním trhem.

Při posuzování a šetření podle tohoto odstavce se Komise řídí všemi příslušnými nařízeními přijatými podle článku 109 Smlouvy o fungování EU i příslušnými sděleními, pokyny a opatřeními, která Komise přijala v rámci uplatňování ustanovení Smluv týkajících se státní podpory a která jsou platná v době, kdy má být posouzení provedeno. Tato opatření se použijí, jako by odkazy na členské státy odpovědné za oznámení podpory byly odkazy na výbor, se všemi dalšími nezbytnými úpravami.

Komise přijme rozhodnutí o tom, zda je použití fondu slučitelné s vnitřním trhem; toto rozhodnutí je určeno výboru a vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize z dotčeného členského státu nebo členských států. Uvedené rozhodnutí může obsahovat podmínky, závazky nebo přísliby ve vztahu k příjemci.

Rozhodnutí může rovněž výboru, vnitrostátnímu orgánu příslušnému k řešení krize v dotčeném zúčastněném členském státě nebo zúčastněných členských státech nebo příjemci uložit povinnosti, aby bylo možné sledovat jeho dodržování. Tyto povinnosti mohou zahrnovat požadavek na jmenování svěřenského správce nebo jiné nezávislé osoby, která má být při sledování nápomocna. Svěřenský správce nebo jiná nezávislá osoba může plnit funkce stanovené v rozhodnutí Komise.

Veškerá rozhodnutí podle tohoto odstavce se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Komise může vydat záporné rozhodnutí určené výboru, pokud zjistí, že by navržené použití fondu nebylo slučitelné s vnitřním trhem a nelze je uskutečnit způsobem, který navrhuje výbor. Po obdržení tohoto rozhodnutí výbor program řešení krize přehodnotí a vypracuje jeho revidovanou verzi.

4. Má-li Komise závažné pochybnosti o tom, zda je její rozhodnutí podle odstavce 3 plněno, provede nezbytné šetření. Komise může za tímto účelem vykonávat pravomoci, které má podle nařízení a jiných opatření uvedených v odst. 3 čtvrtém pododstavci, jimiž se řídí.

5. Pokud se Komise na základě šetření a poté, co příslušné strany požádá o sdělení připomínek, domnívá, že rozhodnutí podle odstavce 3 není plněno, vydá rozhodnutí, v němž vnitrostátnímu orgánu příslušnému k řešení krize v dotčeném zúčastněném členském státě uloží, aby neoprávněně vyplacené částky ve lhůtě stanovené Komisí získal zpět. Podpora z fondu, která má být podle uvedeného rozhodnutí získána zpět, musí zahrnovat úrok při příslušné sazbě stanovené Komisí a vyplácí se výboru.

Výbor převede veškeré částky, které získal podle prvního pododstavce, do fondu a přihlíží k nim při stanovování příspěvků v souladu s články 70 a 71.

Postup zpětného získávání neoprávněně vyplacených částek uvedený v prvním pododstavci tohoto odstavce respektuje právo příjemců na řádnou správu a právo na přístup k dokumentům podle článků 41 a 42 Listiny.

6. Aniž jsou dotčeny oznamovací povinnosti, které může Komise stanovit ve svém rozhodnutí podle odstavce 3 tohoto článku, předkládá výbor Komisi každoroční zprávy s posouzením toho, zda je používání fondu v souladu s rozhodnutím podle uvedeného odstavce, k jejichž vypracování výbor využívá své pravomoci podle článku 34.

7. O veškerých případech podezření na neoprávněné použití fondu, které není v souladu s rozhodnutím podle odstavce 3 tohoto článku, má právo Komisi informovat kterýkoli členský stát, osoba, podnik nebo sdružení, jehož zájmy mohou být použitím fondu ovlivněny, a zejména subjekty uvedené v článku 2.

8. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 93, kterými stanoví podrobná pravidla postupu týkajícího se:

a) výpočtu úrokové sazby, která se uplatní v případě rozhodnutí o zpětném získání neoprávněně vyplacených částek v souladu s odstavcem 5 tohoto článku;

b) zaručení práva na řádnou správu a práva na přístup k dokumentům uvedených v odstavci 5 tohoto článku.

9. Domnívá-li se Komise v návaznosti na doporučení výboru nebo z vlastního podnětu, že použití nástrojů a opatření k řešení krize neodpovídá kritériím, na jejichž základě bylo přijato její původní rozhodnutí podle odstavce 3, může takové rozhodnutí přezkoumat a vhodným způsobem je upravit.

10. Odchylně od odstavce 3 může Rada na žádost členského státu jednomyslně rozhodnout, že použití fondu je slučitelné s vnitřním trhem, odůvodňují-li takové rozhodnutí mimořádné okolnosti. Nevylučuje-li se však Rada do sedmi dnů od podání této žádosti, rozhodne věc Komise.

11. Zúčastněné členské státy zajistí, aby jejich vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize měly pravomoci nezbytné k zajištění plnění podmínek stanovených v rozhodnutí Komise podle odstavce 3 a ke zpětnému získání neoprávněně vyplacených částek v souladu s rozhodnutím Komise podle odstavce 5.

Článek 20

Oceňování pro účely řešení krize

1. Před přijetím rozhodnutí o opatření k řešení krize nebo o výkonu pravomoci k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů výbor zajistí, aby osoba nezávislá na jakémkoli veřejném orgánu, včetně výboru a vnitrostátního orgánu příslušného k řešení krize, a na dotčeném subjektu provedla poctivé, obezřetné a realistické ocenění aktiv a závazků subjektu uvedeného v článku 2.

2. S výhradou odstavce 15, pokud jsou splněny veškeré požadavky stanovené v odstavcích 1 a 4 až 9, považuje se toto ocenění za konečné.

3. Pokud nezávislé ocenění podle odstavce 1 tohoto článku není možné, může výbor provést prozatímní ocenění aktiv a závazků subjektu uvedeného v článku 2 v souladu s odstavcem 10 tohoto článku.

4. Cílem ocenění je posoudit hodnotu aktiv a závazků subjektu uvedeného v článku 2, jenž splňuje podmínky zahájení řešení krize podle článků 16 a 18.

5. Účelem ocenění je:

a) poskytnout informace ke zjištění, zda jsou splněny podmínky zahájení řešení krize nebo podmínky pro odpis nebo konverzi kapitálových nástrojů;

b) jsou-li podmínky zahájení řešení krize splněny, poskytnout informace k rozhodnutí o vhodném opatření k řešení krize, které má být ve vztahu k subjektu uvedenému v článku 2 přijato;

c) je-li vykonána pravomoc k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů, poskytnout informace k rozhodnutí o rozsahu zrušení nebo nařazení nástrojů účasti a rozsahu odpisu nebo konverze příslušných kapitálových nástrojů;

d) je-li použit nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů, poskytnout informace k rozhodnutí o rozsahu odpisu nebo konverze způsobilých závazků;

- e) je-li použit nástroj překlenovací instituce nebo nástroj oddělení aktiv, poskytnout informace k rozhodnutí o aktivech, právech, závazcích nebo nástrojích účasti, které mají být převedeny, a rozhodnutí o hodnotě jakéhokoli protiplnění, které má být vyplaceno instituci v režimu řešení krize nebo případně vlastníkům nástrojů účasti;
- f) je-li použit nástroj převodu činnosti, poskytnout informace k rozhodnutí o aktivech, právech, závazcích nebo nástrojích účasti, které mají být převedeny, a tomu, aby výbor porozuměl, co představuje obchodní podmínky pro účely čl. 24 odst. 2 písm. b);
- g) ve všech případech zajistit, aby v okamžiku použití nástrojů k řešení krize nebo výkonu pravomoci k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů byly plně uznány veškeré ztráty spojené s aktivy subjektu uvedeného v článku 2.

6. Aniž je případně dotčen rámec Unie pro státní podporu, musí ocenění vycházet z omezitelných předpokladů, včetně poměrů neplnění a závažnosti ztrát. Ocenění nesmí předpokládat žádné potenciální budoucí poskytnutí mimořádné veřejné finanční podpory, nouzové poskytnutí likvidity centrální bankou ani jakékoli poskytnutí likvidity centrální bankou subjektu uvedenému v článku 2 za nestandardních podmínek, pokud jde o zajištění, obsah a úrokové sazby, počínaje okamžikem, kdy je přijato opatření k řešení krize nebo je vykonána pravomoc k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů. Ocenění dále zohlední skutečnost, že pokud je použit jakýkoli nástroj k řešení krize:

- a) výbor může v souladu s čl. 22 odst. 6 od instituce v režimu řešení krize získat zpět veškeré přiměřené, řádně vynaložené výdaje;
- b) fond může účtovat úroky nebo poplatky ve vztahu k úvěrům nebo zárukám poskytnutým instituci v režimu řešení krize v souladu s článkem 76.

7. Ocenění doplní následující informace uvedené v účetních knihách a evidenci subjektu uvedeného v článku 2:

- a) aktuální rozvaha a zpráva o finanční pozici subjektu uvedeného v článku 2;
- b) analýza a odhad účetní hodnoty aktiv;
- c) seznam dlužných rozvahových a podrozvahových závazků uvedených v knihách a záznamech subjektu uvedeného v článku 2 s uvedením příslušných úvěrů a priority pohledávek podle článku 17.

8. Ve vhodných případech mohou být informace uvedené v odst. 7 písm. b) tohoto článku k rozhodnutím uvedeným v odst. 5 písm. e) a f) tohoto článku doplněny analýzou a oceněním tržní hodnoty aktiv a závazků subjektu uvedeného v článku 2 na základě tržní hodnoty.

9. V ocenění se uvede rozdělení věřitelů do tříd podle priority pohledávek uvedené v článku 17 a odhad zacházení, jakého by se podle očekávání každé třídy akcionářů a věřitelů dostalo, kdyby byl subjekt uvedený v článku 2 likvidován v běžném úpadečném řízení. Tímto oceněním není dotčeno uplatňování zásady, že žádný věřitel se nesmí dostat do méně výhodného postavení, podle čl. 15 odst. 1 písm. g).

10. Pokud v důsledku naléhavosti okolností daného případu není možné dodržet požadavky stanovené v odstavcích 7 a 9, nebo se použije odstavec 3, provede se prozatímní ocenění. Toto prozatímní ocenění musí splňovat požadavky odstavce 4, a pokud je to za daných okolností přiměřeně proveditelné, i požadavky odstavců 1, 7 a 9.

Prozatímní ocenění uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce zahrnuje náležitě odůvodněnou rezervu na dodatečné ztráty.

11. Ocenění, které nesplňuje veškeré požadavky stanovené v odstavcích 1 a 4 až 9, se považuje za prozatímní, dokud nezávislá osoba uvedená v odstavci 1 neprovede ocenění, které je plně v souladu s veškerými požadavky podle uvedených odstavců. Uvedené konečné následné ocenění se provede, jakmile je to uskutečnitelné. Může být provedeno buď odděleně od ocenění podle odstavců 16, 17 a 18, nebo současně s ním a touž nezávislou osobou, avšak jde o dvě různá ocenění.

Účelem konečného následného ocenění je:

- a) zajistit, aby veškeré ztráty spojené s aktivy subjektu uvedeného v článku 2 byly plně uznány v účetních knihách daného subjektu;
- b) poskytnout informace k rozhodnutí o zvýšení hodnoty pohledávek věřitelů nebo o zvýšení hodnoty hrazeného protiplnění v souladu s odstavcem 12 tohoto článku.

12. Je-li odhad čisté hodnoty aktiv subjektu uvedeného v článku 2 podle konečného následného ocenění vyšší než odhad čisté hodnoty aktiv daného subjektu podle prozatímního ocenění, výbor může od vnitrostátního orgánu příslušného k řešení krize požadovat, aby:

- a) vykonal svou pravomoc zvýšit hodnotu pohledávek věřitelů nebo vlastníků příslušných kapitálových nástrojů, které byly odepsány v rámci nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů;
- b) uložil překlenovací instituci nebo společnosti pro správu aktiv, aby ve vztahu k aktivům, právům nebo závazkům uhradily další protiplnění instituci v režimu řešení krize nebo případně ve vztahu k nástrojům účasti jejich vlastníkům.

13. Bez ohledu na odstavec 1 se prozatímní ocenění provedené v souladu s odstavci 10 a 11 považuje za platný základ pro rozhodování výboru o opatřeních k řešení krize, včetně vydání pokynu vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize k převzetí kontroly nad institucí v selhání, nebo o výkonu pravomoci k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů.

14. Výbor zavede a udržuje mechanismy zajišťující, že se posouzení pro použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů podle článku 27 a ocenění uvedené v odstavcích 1 až 15 tohoto článku zakládají na informacích o aktivech a závazcích instituce v režimu řešení krize, jež jsou tak aktuální a komplexní, jak je přiměřeně možné.

15. Ocenění je nedílnou součástí rozhodnutí o použití nástroje k řešení krize nebo o výkonu pravomoci k řešení krize nebo rozhodnutí o výkonu pravomoci k odpisu nebo konverzi kapitálových nástrojů. Samotné ocenění nepodléhá soudnímu přezkumu, ale může být přezkoumáno soudem společně s rozhodnutím výboru.

16. Aby se vyhodnotilo, zda by se akcionářům a věřitelům dostalo lepšího zacházení, pokud by instituce v režimu řešení krize vstoupila do běžného úpadkového řízení, zajistí výbor, aby po provedení jednoho nebo více opatření k řešení krize bylo co nejdříve provedeno ocenění nezávislou osobou uvedenou v odstavci 1. Toto ocenění se odlišuje od ocenění prováděného podle odstavců 1 až 15.

17. Ocenění uvedené v odstavci 16 určí:

- a) zacházení, jehož by se dostalo akcionářům a věřitelům, nebo příslušným systémům pojištění vkladů, pokud by instituce v režimu řešení krize, ve vztahu k níž bylo provedeno jedno nebo více opatření k řešení krize, vstoupila do běžného úpadkového řízení v okamžiku přijetí rozhodnutí o opatření k řešení krize;
- b) skutečné zacházení, kterého se akcionářům a věřitelům dostalo v rámci řešení krize instituce v režimu řešení krize; a
- c) zda existuje rozdíl mezi zacházením podle písmene a) tohoto odstavce a zacházením podle písmene b) tohoto odstavce.

18. Ocenění uvedené v odstavci 16:

- a) předpokládá, že by instituce v režimu řešení krize, ve vztahu k níž bylo provedeno jedno nebo více opatření k řešení krize, vstoupila do běžného úpadkového řízení v okamžiku přijetí rozhodnutí o opatřeních k řešení krize;
- b) předpokládá, že nebyla provedena opatření k řešení krize;
- c) odhlédne od jakéhokoli poskytnutí mimořádné veřejné finanční podpory instituci v režimu řešení krize.

Článek 21

Odpis a konverze kapitálových nástrojů

1. Výbor vykoná pravomoc k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů v rámci postupu podle článku 18 ve vztahu k subjektům a skupinám uvedeným v čl. 7 odst. 2 a k subjektům a skupinám uvedeným v čl. 7 odst. 4 písm. b) a odst. 5, pokud jsou splněny podmínky pro uplatnění zmíněných ustanovení, pouze jestliže na svém výkonném zasedání po obdržení sdělení podle druhého pododstavce tohoto odstavce nebo z vlastního podnětu dospěje k závěru, že je splněna jedna nebo více těchto podmínek:

- a) bylo zjištěno, že podmínky zahájení řešení krize stanovené v člancích 16 a 18 byly splněny předtím, než byla přijata jakákoli opatření k řešení krize;
- b) subjekt již nebude životaschopný, pokud se příslušné kapitálové nástroje neodepíší nebo nekonvertují na vlastní kapitál;
- c) v případě příslušných kapitálových nástrojů vydaných dceřiným podnikem, jestliže jsou tyto kapitálové nástroje uznány pro účely splnění požadavků na kapitál na individuálním i na konsolidovaném základě, nebude již skupina životaschopná, pokud nebude ve vztahu k uvedeným nástrojům vykonána pravomoc k odpisu či konverzi;
- d) v případě příslušných kapitálových nástrojů vydaných na úrovni mateřského podniku, jestliže jsou tyto kapitálové nástroje uznány pro účely splnění požadavků na kapitál na individuálním základě na úrovni mateřského podniku nebo na konsolidovaném základě, nebude již skupina životaschopná, pokud nebude ve vztahu k uvedeným nástrojům vykonána pravomoc k odpisu či konverzi;
- e) subjekt nebo skupina vyžadují mimořádnou veřejnou finanční podporu s výjimkou případů, kdy nastane některá z okolností uvedených v čl. 18 odst. 4 písm. d) bodě iii).

Posouzení splnění podmínek uvedených v prvním pododstavci písm. a), c) a d) tohoto odstavce provede ECB po konzultaci s výborem. Výbor rovněž může toto posouzení provést na svém výkonném zasedání.

2. Posouzení životaschopnosti subjektu či skupiny může výbor na svém výkonném zasedání provést teprve poté, co ECB informoval o svém úmyslu, a pouze pokud ECB do tří kalendářních dnů od obdržení této informace neprovede dané posouzení sama. ECB poskytne bezodkladně výboru všechny relevantní informace, o které výbor za účelem svého posouzení požádá.

3. Pro účely odstavce 1 tohoto článku se má za to, že subjekt uvedený v článku 2 nebo skupina již nejsou životaschopné pouze v případě, že jsou splněny obě tyto podmínky:

- a) subjekt nebo skupina jsou v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné;
- b) s ohledem na časové možnosti a další relevantní okolnosti neexistuje přiměřená vyhlídka na to, že by selhání daného subjektu nebo skupiny v přiměřené lhůtě zabránila samostatně nebo společně s opatřeními k řešení krize opatření jiná než opatření k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů, včetně alternativních opatření soukromého sektoru nebo orgánů dohledu (včetně opatření včasného zásahu).

4. Pro účely odst. 3 písm. a) tohoto článku se má za to, že subjekt je v selhání nebo je jeho selhání pravděpodobné, nastane-li jedna nebo více okolností uvedených v čl. 18 odst. 4.

5. Pro účely odst. 3 písm. a) se má za to, že skupina je v selhání nebo je její selhání pravděpodobné, pokud porušuje konsolidované obezřetnostní požadavky způsobem, který by odůvodnil opatření ze strany ECB nebo vnitrostátního příslušného orgánu, nebo existují objektivní skutečnosti podporující závěr, že skupina uvedené požadavky poruší v blízké budoucnosti, a to mimo jiné z toho důvodu, že jí vznikly nebo pravděpodobně vzniknou ztráty, které vyčerpají celý její kapitál nebo jeho významnou část.

6. Příslušný kapitálový nástroj vydaný dceřiným podnikem se neodepíše podle čl. 59 odst. 3 písm. c) směrnice 2014/59/EU ve větším rozsahu ani nekonvertuje za horších podmínek, než by tomu bylo v případě odpisu nebo konverze kapitálových nástrojů na úrovni mateřského podniku, které mají stejné pořadí.

7. Jsou-li splněny jedna nebo více podmínek uvedených v odstavci 1 tohoto článku, určí výbor jednající v rámci postupu podle článku 18, zda mají být pravomoci k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů vykonány samostatně nebo postupem podle článku 18 společně s opatřeními k řešení krize.

8. Pokud výbor jednající v rámci postupu podle článku 18 tohoto nařízení zjistí, že jedna nebo více podmínek uvedených v odstavci 1 tohoto článku jsou splněny, ale že podmínky zahájení řešení krize v souladu s čl. 18 odst. 1 tohoto nařízení splněny nejsou, vydá vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize bezodkladně pokyn k výkonu pravomocí k odpisu nebo konverzi v souladu s články 59 a 60 směrnice 2014/59/EU.

Výbor zajistí, aby předtím, než vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize pravomoc k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů vykonají, bylo provedeno v souladu s čl. 20 odst. 1 až 15 ocenění aktiv a závazků subjektu uvedeného v článku 2 nebo skupiny. Toto ocenění vytvoří základ pro výpočet odpisu, který se má použít na příslušné kapitálové nástroje v zájmu absorpce ztrát, a pro úroveň konverze, která se má uplatnit na příslušné kapitálové nástroje v zájmu rekapitalizace subjektu uvedeného v článku 2 nebo skupiny.

9. Jsou-li jedna nebo více podmínek uvedených v odstavci 1 tohoto článku splněny a podmínky stanovené v čl. 18 odst. 1 jsou splněny rovněž, použije se postup stanovený v čl. 18 odst. 6, 7 a 8.

10. Výbor zajistí, aby vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize bezodkladně vykonaly pravomoci k odpisu či konverzi v souladu s pořadím pohledávek podle článku 17 a způsobem, který vede k těmto výsledkům:

- a) položky kmenového kapitálu tier 1 se snižují jako první úměrně ke ztrátám a až do své plné výše;
- b) jistina nástrojů vedlejšího kapitálu tier 1 se odepíše nebo konvertuje na nástroje kmenového kapitálu tier 1 nebo obojí, a to v rozsahu požadovaném pro dosažení účelu řešení krize uvedeného v článku 14 nebo až do plné výše příslušných kapitálových nástrojů, podle toho, která hodnota je nižší;
- c) jistina nástrojů kapitálu tier 2 se odepíše nebo konvertuje na nástroje kmenového kapitálu tier 1 nebo obojí, a to v rozsahu požadovaném pro dosažení účelu řešení krize uvedeného v článku 14 nebo až do plné výše příslušných kapitálových nástrojů, podle toho, která hodnota je nižší.

11. Vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize plní pokyny výboru a vykonávají odpis nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů v souladu s článkem 29.

Článek 22

Obecné zásady pro nástroje k řešení krize

1. Rozhodne-li se výbor použít nástroj k řešení krize na subjekt nebo skupinu uvedené v čl. 7 odst. 2 nebo na subjekt nebo skupinu uvedené v čl. 7 odst. 4 písm. b) a odst. 5, pokud jsou splněny podmínky pro uplatnění zmíněných ustanovení, a tyto opatření k řešení krize by mělo za následek ztráty, které by nesli věřitelé, nebo konverzi jejich pohledávek, vydá vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize pokyn k výkonu pravomocí k odpisu a konverzi příslušných kapitálových nástrojů podle článku 21 bezprostředně před použitím nástroje k řešení krize nebo současně s jeho použitím.

2. Nástroje k řešení krize uvedené v čl. 18 odst. 6 písm. b) jsou:

- a) nástroj převodu činnosti;
- b) nástroj překlenovací instituce;
- c) nástroj oddělení aktiv;
- d) nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů.

3. Při přijímání programu řešení krize uvedeného v čl. 18 odst. 6 výbor zohlední:

- a) aktiva a závazky instituce v režimu řešení krize na základě ocenění podle článku 20;
- b) likviditu instituce v režimu řešení krize;

- c) prodejnost franšízové hodnoty instituce v režimu řešení krize vzhledem ke konkurenčním a hospodářským podmínkám na trhu;
- d) čas, který je k dispozici.

4. Nástroje k řešení krize se použijí v souladu se zásadami řešení krize uvedenými v článku 15 k dosažení účelu řešení krize uvedeného v článku 14. Lze je použít jednotlivě nebo je jakkoli kombinovat, s výjimkou nástroje oddělení aktiv, který lze použít pouze současně s jiným nástrojem k řešení krize.

5. Pokud jsou nástroje k řešení krize uvedené v odst. 2 písm. a) nebo b) tohoto článku použity pouze k částečnému převodu aktiv, práv nebo závazků instituce v režimu řešení krize, zbytková část subjektu uvedeného v článku 2, z něhož byly aktiva, práva nebo závazky převedeny, se likviduje v běžném úpadkovém řízení.

6. Výbor může získat zpět veškeré přiměřené výdaje řádně vynaložené v souvislosti s použitím nástrojů či pravomocí k řešení krize, a to jedním nebo více z těchto způsobů:

- a) jakožto odpočet od jakéhokoli protiplnění, které příjemce hradí instituci v režimu řešení krize nebo případně vlastníkům nástrojů účasti;
- b) od instituce v režimu řešení krize, jakožto přednostní věřitel; nebo
- c) z výnosů dosažených v důsledku ukončení provozu překlenovací instituce nebo společnosti pro správu aktiv, jakožto přednostní věřitel.

Veškeré výnosy, které vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize získají v souvislosti s použitím fondu, se vyplácejí výboru.

Článek 23

Program řešení krize

Program řešení krize přijatý výborem podle článku 18 stanoví v souladu s jakýmkoli rozhodnutím o státní podpoře nebo o podpoře z fondu podrobnosti nástrojů k řešení krize, které se mají použít na instituci v režimu řešení krize, alespoň pokud jde o opatření uvedená v čl. 24 odst. 2, čl. 25 odst. 2, čl. 26 odst. 2 a čl. 27 odst. 1, která mají v souladu s příslušnými ustanoveními směrnice 2014/59/EU, jak je provedena ve vnitrostátním právu, uplatnit vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize, a určí konkrétní částky a účely, na které se fond použije.

Program řešení krize uvádí opatření k řešení krize, jež by měl přijmout výbor ve vztahu k mateřskému podniku v Unii nebo ke konkrétním subjektům skupiny usazeným v zúčastněných členských státech, s cílem splnit účel a zásady řešení krize uvedené v člácích 14 a 15.

Při přijímání programu řešení krize zohledňují výbor, Rada a Komise plán řešení krize uvedený v článku 8 a postupují podle něj, pokud s ohledem na okolnosti daného případu výbor neshledá, že účelu řešení krize bude účinněji dosaženo prostřednictvím opatření, která v plánu řešení krize stanovena nejsou.

V průběhu řešení krize může výbor vzhledem k okolnostem případu program řešení krize podle potřeby změnit a aktualizovat. Na změny a aktualizace se vztahuje postup stanovený v článku 18.

Program řešení krize navíc případně stanoví, že vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize jmenují zvláštního správce instituce v režimu řešení krize podle článku 35 směrnice 2014/59/EU. Výbor může stanovit jmenování stejného zvláštního správce pro všechny subjekty, které patří do skupiny, pokud je to nutné, aby se usnadnila řešení napravující finanční zdraví dotčených subjektů.

Článek 24

Nástroj převodu činnosti

1. V rámci programu řešení krize se nástroj převodu činnosti kupujícímu, jenž není překlenovací institucí, skládá z převodu:
 - a) nástrojů účasti vydaných institucí v režimu řešení krize nebo
 - b) veškerých nebo jakýchkoli aktiv, práv nebo závazků instituce v režimu řešení krize. 2.
2. Ve vztahu k nástroji převodu činnosti program řešení krize stanoví:
 - a) nástroje, aktiva, práva a závazky, jež mají být převedeny vnitrostátním orgánem příslušným k řešení krize, v souladu s čl. 38 odst. 1 a 7 až 11 směrnice 2014/59/EU;
 - b) obchodní podmínky, které zohledňují okolnosti, náklady a výdaje vzniklé v procesu řešení krize, kterými se řídí převod uskutečňovaný vnitrostátním orgánem příslušným k řešení krize v souladu s čl. 38 odst. 2, 3 a 4 směrnice 2014/59/EU;
 - c) zda může být pravomoc k převodu vykonána vnitrostátním orgánem příslušným k řešení krize v souladu s čl. 38 odst. 5 a 6 směrnice 2014/59/EU více než jednou;
 - d) opatření pro uvedení na trh, jež přijímá vnitrostátní orgán příslušný k řešení krize ve vztahu k uvedenému subjektu nebo uvedeným nástrojům, aktivům, právům a závazkům v souladu s čl. 39 odst. 1 a 2 směrnice 2014/59/EU;
 - e) zda by splnění uvedených požadavků pro uvedení na trh ze strany vnitrostátního orgánu příslušného k řešení krize pravděpodobně ohrozilo dosažení účelu řešení krize podle odstavce 3 tohoto článku.
3. Výbor použije nástroj převodu činnosti, aniž by splnil požadavky pro uvedení na trh podle odst. 2 písm. e), pokud shledá, že by splnění uvedených požadavků pravděpodobně ohrozilo jeden nebo více účelů řešení krize, a zejména pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - a) domnívá se, že existuje podstatné ohrožení finanční stability, způsobené nebo zhoršené selháním nebo pravděpodobným selháním instituce v režimu řešení krize, a
 - b) domnívá se, že by splnění uvedených požadavků pravděpodobně oslabilo účinnost nástroje převodu činnosti při řešení tohoto ohrožení nebo dosažení účelu řešení krize uvedeného v čl. 14 odst. 2 písm. b).

Článek 25

Nástroj překlenovací instituce

1. V rámci programu řešení krize se nástroj překlenovací instituce skládá z převodu na překlenovací instituci, jehož předmětem jsou:
 - a) nástroje účasti vydané jednou nebo více institucemi v režimu řešení krize; nebo
 - b) veškerá nebo jakákoli aktiva, práva nebo závazky jedné nebo více institucí v režimu řešení krize.
2. Ve vztahu k nástroji překlenovací instituce program řešení krize stanoví:
 - a) nástroje, aktiva, práva a závazky, jež mají být převedeny na překlenovací instituci vnitrostátním orgánem příslušným k řešení krize v souladu s čl. 40 odst. 1 až 12 směrnice 2014/59/EU;
 - b) opatření přijatá vnitrostátním orgánem příslušným k řešení krize v souladu s čl. 41 odst. 1, 2 a 3 a odst. 5 až 9 směrnice 2014/59/EU, jež se týkají zřízení, provozu a ukončení činnosti překlenovací instituce;
 - c) opatření pro uvedení na trh, jež přijímá vnitrostátní orgán příslušný k řešení krize ve vztahu k překlenovací instituci nebo uvedeným aktivům či závazkům podle čl. 41 odst. 4 směrnice 2014/59/EU.
3. Výbor zajistí, aby celková hodnota závazků převedených na překlenovací instituci vnitrostátním orgánem příslušným k řešení krize nepřekročila celkovou hodnotu práv a aktiv převedených z instituce v režimu řešení krize nebo poskytnutých z jiných zdrojů.

Článek 26

Nástroj oddělení aktiv

1. V rámci programu řešení krize se nástroj oddělení aktiv skládá z převodu aktiv, práv nebo závazků instituce v režimu řešení krize nebo překlennovací instituce na jednu nebo více společností pro správu aktiv.
2. Ve vztahu k nástroji oddělení aktiv program řešení krize stanoví:
 - a) aktiva, práva a závazky, jež mají být převedeny vnitrostátním orgánem příslušným k řešení krize na společnost pro správu aktiv podle čl. 42 odst. 1 až 5 a 8 až 13 směrnice 2014/59/EU;
 - b) protiplnění, za které má vnitrostátní orgán příslušný k řešení krize převést aktiva, práva a závazky na společnost pro správu aktiv v souladu se zásadami stanovenými v článku 20 tohoto nařízení, s čl. 42 odst. 7 směrnice 2014/59/EU a s rámcem Unie pro státní podporu.

První pododstavec písm. b) tohoto odstavce nebrání tomu, aby uvedené protiplnění mělo nominální nebo zápornou hodnotu.

Článek 27

Nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů

1. Nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů lze použít pro kterýkoli z těchto účelů:
 - a) rekapitalizaci subjektu uvedeného v článku 2 tohoto nařízení, jenž splňuje podmínky zahájení řešení krize, v rozsahu dostatečném k obnovení jeho schopnosti splnit podmínky pro povolení (v míře, v jaké se tyto podmínky na daný subjekt vztahují) a pokračovat v činnostech, pro něž má povolení podle směrnice 2013/36/EU nebo směrnice 2014/65/EU, je-li daný subjekt povolen podle uvedených směrnic, a k udržení dostatečné důvěry trhu v tuto instituci nebo subjekt;
 - b) konverzi na kapitál nebo snížení jistiny dluhů nebo dluhových nástrojů, které jsou převáděny:
 - i) na překlennovací instituci s cílem zajistit uvedené překlennovací instituci kapitál nebo
 - ii) v rámci nástroje převodu činnosti nebo nástroje oddělení aktiv.

Ve vztahu k nástroji rekapitalizace z vnitřních zdrojů programu řešení krize stanoví:

- a) celkovou částku, která musí být odepsána ze způsobilých závazků nebo konvertována, v souladu s odstavcem 13 tohoto článku;
 - b) závazky, jež lze podle odstavců 5 až 14 tohoto článku vyloučit;
 - c) cíle a minimální obsah plánu reorganizace podnikatelské činnosti, jenž má být předložen podle odstavce 16 tohoto článku.
2. Nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů lze použít pro účely uvedené v odst. 1 písm. a), pouze pokud existuje přiměřená vyhlídka, že použitím tohoto nástroje společně s dalšími relevantními opatřeními, včetně opatření uskutečněných v souladu s plánem reorganizace podnikatelské činnosti podle odstavce 16, se vedle dosažení příslušných účelů řešení krize obnoví finanční zdraví a dlouhodobá životaschopnost dotčeného subjektu.

Nejsou-li podmínky stanovené v prvním pododstavci tohoto odstavce splněny, použije se kterýkoli z nástrojů k řešení krize uvedených v čl. 22 odst. 2 písm. a), b) a c) a případně nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů uvedený v písmeni d) uvedeného odstavce.

3. Odpis nebo konverzi nelze provést ve vztahu k těmto závazkům, ať se řídí právem členského státu nebo třetí země:
 - a) pojištěným vkladům;
 - b) zajištěným závazkům včetně krytých dluhopisů a závazků v podobě finančních nástrojů používaných pro účely zajištění, které tvoří nedílnou součást krycího portfolia a které jsou podle vnitrostátního práva zajištěny podobným způsobem jako kryté dluhopisy;

- c) veškerým závazkům vzniklým v důsledku toho, že instituce nebo subjekt uvedené v článku 2 tohoto nařízení mají v držení aktiva nebo finanční prostředky klientů, včetně aktiv nebo finančních prostředků klientů držných jménem SKIPCP ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice 2009/65/ES nebo alternativních investičních fondů ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ⁽¹⁾, pokud je tento klient chráněn příslušným insolvenčním právem;
- d) veškerým závazkům vzniklým v důsledku fiduciárního vztahu mezi subjektem uvedeným v článku 2 (jako fiduciárním zmocněncem) a jinou osobou (jako oprávněným), vztahuje-li se na takového oprávněného ochrana podle příslušného insolvenčního nebo občanského práva;
- e) závazkům s původní splatností kratší než sedm dní vůči institucím jiným než subjektům, které jsou součástí stejné skupiny;
- f) závazkům se zbytkovou dobou splatnosti kratší než sedm dní vůči systémům nebo provozovatelům systémů určeným podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ⁽²⁾ nebo jejich účastníkům a vznikajícím z účasti v takovém systému;
- g) závazkům vůči kterémukoli z těchto subjektů:
 - i) zaměstnanci, ve vztahu ke splatné mzdě, důchodovým dávkám nebo jiné pevné odměně, s výjimkou pohyblivé složky odměny, která není regulována kolektivní smlouvou;
 - ii) obchodnímu věřiteli, vzniklým na základě poskytování zboží nebo služeb instituci nebo subjektu uvedeným v článku 2, nezbytných pro každodenní fungování jejich operací, včetně IT služeb, energií a pronájmu, obsluhy a údržby prostor;
 - iii) daňovým orgánům a orgánům sociálního zabezpečení, pokud jsou tyto závazky podle příslušného práva prioritní;
 - iv) systémům pojištění vkladů vzniklým z příspěvků splatných v souladu se směrnicí 2014/49/EU.

První pododstavec písm. g) bod i) tohoto odstavce se nepoužije na pohyblivou složku odměny osob podstupujících podstatné riziko, jak jsou uvedeny v čl. 92 odst. 2 směrnice 2013/36/EU.

4. Oblast působnosti nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů uvedená v odstavci 3 tohoto článku nebrání ve vhodných případech výkonu pravomoci k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů ve vztahu k jakékoli části zajištěného závazku nebo závazku, pro nějž bylo poskytnuto zajištění, přesahující hodnotu aktiv, zástavy nebo zajištění, vůči nimž je zajištěn, nebo k jakékoli výši vkladu, která přesahuje limit pojištění stanovený v článku 6 směrnice 2014/49/EU.

Výbor zajistí, aby všechna zajištěná aktiva související s krycím portfoliem krytých dluhopisů zůstala nedotčena, oddělena a s dostatečným financováním.

Aniž jsou dotčena pravidla pro velkou expozici v nařízení (EU) č. 575/2013 a směrnicí 2013/36/EU, výbor s cílem zajistit způsobilost subjektů a skupin k řešení krize vydá vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize pokyn, aby omezily v souladu s čl. 10 odst. 11 písm. b) tohoto nařízení rozsah, v jakém jiné instituce drží závazky způsobilé pro nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů, s výjimkou závazků v držení subjektů, které jsou součástí stejné skupiny.

5. Za výjimečných okolností lze při použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů vyloučit nebo zčásti vyloučit z výkonu pravomocí k odpisu nebo konverzi některé závazky, jestliže:

- a) bez ohledu na úsilí, které relevantní vnitrostátní orgán příslušný k řešení krize v dobré víře vynaložil, není možné daný závazek rekapitalizovat z vnitřních zdrojů v přiměřené době;
- b) vyloučení je nezbytně nutné a přiměřené k zajištění kontinuity zásadních funkcí a hlavních linií podnikání tak, aby zůstala zachována schopnost instituce v režimu řešení krize pokračovat v klíčových operacích, službách a transakcích;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010 (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry (Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45).

- c) vyloučení je nezbytně nutné a přiměřené pro zabránění rozsáhlému šíření krize, zejména pokud jde o způsobilé vklady fyzických osob a mikropodniků a malých a středních podniků, které by vážně narušilo fungování finančních trhů, včetně infrastruktur finančních trhů, způsobem, jenž by mohl těžce poškodit hospodářství členského státu nebo Unie; nebo
- d) použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů na tyto závazky by vedlo k takovému snížení hodnoty, že by ztráty na straně jiných věřitelů byly vyšší, než kdyby tyto závazky byly z rekapitalizace vyloučeny.

V případě vyloučení nebo částečného vyloučení způsobilého závazku nebo třídy způsobilých závazků podle tohoto odstavce je možné s ohledem na takové vyloučení zvýšit úroveň odpisu nebo konverze jiných způsobilých závazků, pokud úroveň odpisu a konverze uplatněná u jiných způsobilých závazků dodržuje zásadu stanovenou v čl. 15 odst. 1 písm. g).

6. V případě, že dojde k vyloučení nebo částečnému vyloučení způsobilého závazku nebo třídy způsobilých závazků podle odstavce 5 a ztráty, které by byly těmito závazky neseny, nebyly plně přeneseny na jiné věřitele, může fond poskytnout instituci v režimu řešení krize příspěvek na jeden nebo oba z těchto účelů:

- a) na krytí jakýchkoli ztrát, které nebyly absorbovány způsobilými závazky, a na obnovení čisté hodnoty aktiv instituce v režimu řešení krize na nulu v souladu s odst. 13 prvním pododstavcem písm. a);
- b) na nákup nástrojů účasti nebo kapitálových nástrojů v instituci v režimu řešení krize za účelem její rekapitalizace v souladu s odst. 13 prvním pododstavcem písm. b).

7. Fond může příspěvek podle odstavce 6 poskytnout pouze tehdy, pokud:

- a) akcionáři, držitelé příslušných kapitálových nástrojů a jiných způsobilých závazků přispěli odpisem, konverzí nebo jinak k absorpci ztrát a rekapitalizaci v rozsahu nejméně 8 % celkových závazků včetně kapitálu instituce v režimu řešení krize, přičemž se vychází z ocenění v souladu s čl. 20 odst. 1 až 15 provedeného k okamžiku přijetí opatření k řešení krize; a
- b) příspěvek fondu není vyšší než 5 % celkových závazků včetně kapitálu instituce v režimu řešení krize na základě ocenění v souladu s čl. 20 odst. 1 až 15 provedeného k okamžiku přijetí opatření k řešení krize.

8. Příspěvek fondu uvedený v odstavci 7 tohoto článku může být financován:

- a) částkou, kterou má fond k dispozici a která byla získána z příspěvků subjektů uvedených v článku 2 tohoto nařízení v souladu s pravidly stanovenými ve směrnici 2014/59/EU a v čl. 67 odst. 4 a člincích 70 a 71 tohoto nařízení;
- b) nejsou-li částky podle písmene a) tohoto odstavce dostačující, částkami získanými z alternativních finančních prostředků v souladu s články 73 a 74 tohoto nařízení.

9. Za mimořádných okolností může být usilováno o další financování z alternativních zdrojů poté, co:

- a) bylo dosaženo 5 % limitu stanoveného v odst. 7 písm. b) a
- b) byly plně odepsány nebo konvertovány veškeré nezajištěné nepřednostní závazky jiné než způsobilé vklady.

10. Jsou-li splněny podmínky stanovené v odst. 9 písm. a) a b) tohoto článku, lze poskytnout alternativně nebo navíc příspěvek ze zdrojů, které byly získány z příspěvků předem v souladu s článkem 70, ale které nebyly dosud použity.

11. Pro účely tohoto nařízení se nepoužije čl. 44 odst. 8 směrnice 2014/59/EU.

12. Při přijímání rozhodnutí podle odstavce 5 se náležitě zohlední:

- a) zásada, že ztráty by měli nést v první řadě akcionáři a dále pak obecně věřitelé instituce v režimu řešení krize v pořadí podle jejich priority;
- b) schopnost absorbovat ztráty, která by instituci v režimu řešení krize zůstala v případě, že by daný závazek nebo třída závazků byly vyloučeny; a
- c) potřeba udržet přiměřené zdroje k financování řešení krize.

13. Výbor na základě ocenění v souladu s požadavky podle čl. 20 odst. 1 až 15 posoudí celkovou částku:
- a) případných způsobilých závazků, která musí být odepsána, aby byla čistá hodnota aktiv instituce v režimu řešení krize rovna nule; a
 - b) případných způsobilých závazků, která musí být konvertována na akcie nebo na jiné druhy kapitálových nástrojů, aby byl obnoven poměr kmenového kapitálu tier 1 buď:
 - i) instituce v režimu řešení krize; nebo
 - ii) překlenovací instituce.

Posouzením uvedeným v prvním pododstavci tohoto odstavce se stanoví částka, v níž musí být způsobilé závazky odepsány nebo konvertovány, aby se obnovil poměr kmenového kapitálu tier 1 instituce v režimu řešení krize nebo případně překlenovací instituce s ohledem na jakékoli vložení kapitálu fondem podle čl. 76 odst. 1 písm. d) a aby byla udržena dostatečná důvěra trhu v instituci v režimu řešení krize nebo překlenovací instituci, a ta mohla díky tomu alespoň po dobu jednoho roku nadále splňovat podmínky pro povolení a pokračovat v činnostech, pro něž má povolení podle směrnice 2013/36/EU nebo směrnice 2014/65/EU.

Pokud má výbor v úmyslu použít nástroj oddělení aktiv podle článku 26 tohoto nařízení, zohlední se při určení částky, o níž je třeba snížit způsobilé závazky, případně obezřetný odhad kapitálových potřeb společnosti pro správu aktiv.

14. Vyloučení podle odstavce 5 lze uplatnit buď tak, že se určitý závazek z odpisu zcela vyloučí, nebo že se omezí rozsah, v jakém se u něj odpis použije.

15. Pravomoc k odpisu a konverzi musí být v souladu s požadavky týkajícími se priority pohledávek stanovenými v článku 17.

16. Vnitrostátní orgán příslušný k řešení krize musí výboru neprodleně předložit plán reorganizace podnikatelské činnosti, který obdržel podle čl. 52 odst. 1, 2 a 3 směrnice 2014/59/EU od vedoucího orgánu nebo od osoby či osob jmenovaných v souladu s čl. 72 odst. 1 uvedené směrnice.

Do dvou týdnů ode dne předložení plánu reorganizace podnikatelské činnosti předloží relevantní vnitrostátní orgán příslušný k řešení krize své posouzení tohoto plánu výboru. Do jednoho měsíce ode dne předložení plánu reorganizace podnikatelské činnosti výbor posoudí pravděpodobnost toho, že plán v případě provedení obnoví dlouhodobou životaschopnost subjektu uvedeného v článku 2 tohoto nařízení. Toto posouzení provede ve shodě s vnitrostátním příslušným orgánem, případně s ECB.

Pokud výbor dojde k závěru, že by plán uvedeného cíle dosáhl, povolí vnitrostátnímu orgánu příslušnému k řešení krize, aby uvedený plán schválil v souladu s čl. 52 odst. 7 směrnice 2014/59/EU. Pokud výbor nedojde k závěru, že by plán uvedeného cíle dosáhl, vydá vnitrostátnímu orgánu příslušnému k řešení krize pokyn, aby oznámil výhrady vedoucímu orgánu nebo osobě či osobám jmenovaným podle čl. 72 odst. 1 uvedené směrnice a uložil jim, aby plán upravily způsobem, který tyto výhrady řeší, v souladu s čl. 52 odst. 8 uvedené směrnice. Obojí se provede ve shodě s vnitrostátním příslušným orgánem, případně s ECB.

Vedoucí orgán nebo osoba či osoby jmenované podle čl. 72 odst. 1 směrnice 2014/59/EU předloží upravený plán vnitrostátnímu orgánu příslušnému k řešení krize ke schválení do dvou týdnů ode dne obdržení takového oznámení. Vnitrostátní orgán příslušný k řešení krize předloží upravený plán a své hodnocení tohoto plánu výboru. Výbor upravený plán posoudí a vydá vnitrostátnímu orgánu příslušnému k řešení krize pokyn, aby vedoucímu orgánu nebo osobě či osobám jmenovaným v souladu s čl. 72 odst. 1 směrnice 2014/59/EU do jednoho týdne oznámil, zda došel k závěru, že upravený plán řeší oznámené výhrady, nebo zda jsou nutné další úpravy.

Výbor sdělí skupinový plán reorganizace podnikatelské činnosti orgánu EBA.

Článek 28

Sledování prováděné výborem

1. Výbor pečlivě sleduje, jak vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize provádějí program řešení krize. Pro tyto účely vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize:
 - a) spolupracují s výborem a jsou mu nápomocny při plnění jeho povinností spojených se sledováním;
 - b) poskytují výboru v pravidelných lhůtách jím stanovených přesné, spolehlivé a úplné informace o provádění programu řešení krize, používání nástrojů k řešení krize a výkonu pravomoci k řešení krize, jež si může vyžádat, včetně informací o:
 - i) provozu a finanční situaci instituce v režimu řešení krize, překlenovací instituce a společnosti pro správu aktiv;
 - ii) zacházení, kterého by se dostalo akcionářům a věřitelům, probíhala-li by likvidace instituce v běžném úpadečném řízení;
 - iii) jakýchkoli probíhajících soudních řízení, jež souvisejí s likvidací aktiv instituce v režimu řešení krize, s návrhy na soudní přezkum rozhodnutí o řešení krize a ocenění či se žádostmi o odškodnění, jež podali akcionáři či věřitelé;
 - iv) jmenování, odvolání či nahrazení osob provádějících oceňování, správců, účetních, právníků a dalších odborníků, kteří mohou být zapotřebí, aby napomáhali vnitrostátnímu orgánu příslušnému k řešení krize, a informací o plnění jejich povinností;
 - v) veškerých dalších záležitostech, které jsou důležité z hlediska provádění programu řešení krize, včetně případného porušení záruk stanovených ve směrnici 2014/59/EU, na něž může výbor odkázat;
 - vi) rozsahu a způsobu výkonu pravomocí vnitrostátními orgány příslušnými k řešení krize uvedenými v člancích 63 až 72 směrnice 2014/59/EU;
 - vii) hospodářské životaschopnosti, proveditelnosti a provádění plánu reorganizace podnikatelské činnosti stanoveného v čl. 27 odst. 16 tohoto nařízení.

Vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize předkládají výboru závěrečnou zprávu o provedení programu řešení krize.

2. Výbor může na základě poskytnutých informací vydat vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize pokyny, jež se mohou týkat jakýchkoli hledisek provádění programu řešení krize, zejména prvků uvedených v článku 23, a výkonu pravomocí k řešení krize.
3. Je-li to nezbytné k dosažení účelu řešení krize, může být program řešení krize upraven. Použije se postup stanovený v článku 18.

Článek 29

Provádění rozhodnutí podle tohoto nařízení

1. Vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize přijmou opatření, jež jsou nezbytná k provedení rozhodnutí uvedených v tomto nařízení, a to zejména prostřednictvím výkonu kontroly nad subjekty a skupinami uvedenými v čl. 7 odst. 2 a nad subjekty a skupinami uvedenými v čl. 7 odst. 4 písm. b) a odst. 5, pokud jsou splněny podmínky pro uplatnění zmíněných ustanovení, přijetím nezbytných opatření v souladu s článkem 35 nebo 72 směrnice 2014/59/EU a zajištěním toho, aby se postupovalo v souladu se zárukami stanovenými v uvedené směrnici. Vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize provedou veškerá rozhodnutí, jež jim výbor určil.

Za tímto účelem vykonávají s výhradou tohoto nařízení své pravomoci podle vnitrostátního práva, kterým se provádí směrnice 2014/59/EU, a v souladu s podmínkami stanovenými vnitrostátním právem. Vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize plně informují výbor o výkonu těchto pravomocí. Veškerá opatření, jež činí, musí být v souladu s rozhodnutími výboru podle tohoto nařízení.

Při provádění těchto rozhodnutí zajistí vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize dodržování příslušných záruk stanovených ve směrnici 2014/59/EU.

2. Pokud vnitrostátní orgán příslušný k řešení krize neprovedl nebo nedodržel rozhodnutí výboru podle tohoto nařízení, či takové rozhodnutí provedl způsobem, který ohrožuje účel řešení krize podle článku 14 nebo účinné provádění programu řešení krize, může výbor instituci v režimu řešení krize nařídit, aby:

- a) v případě opatření podle článku 18 převedla stanovená práva, aktiva nebo závazky instituce v režimu řešení krize na jinou osobu; nebo
- b) v případě opatření podle článku 18 požadovala konverzi jakýchkoli dluhových nástrojů, které obsahují smluvní podmínky umožňující konverzi, za podmínek stanovených v článku 21;
- c) přijala veškerá další opatření nezbytná k tomu, aby bylo dané rozhodnutí dodrženo.

Výbor přijme rozhodnutí uvedené v prvním pododstavci písm. c) tohoto odstavce, pouze pokud dané opatření dostatečně reaguje na ohrožení příslušného účelu řešení krize nebo účinného provádění programu řešení krize.

Jakékoli opatření, které má v úmyslu přijmout, oznámí výbor dotčeným vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize a Komisi před rozhodnutím o jeho uložení. Toto oznámení obsahuje podrobné informace o zamýšlených opatřeních, jejich důvodech a o tom, kdy by měla nabýt účinku.

Oznámení musí být učiněno nejpozději 24 hodin předtím, než mají daná opatření nabýt účinku. Ve výjimečných případech, kdy není možné tuto 24hodinovou lhůtu dodržet, může výbor oznámení učinit méně než 24 hodin předtím, než mají daná opatření nabýt účinku.

3. Instituce v režimu řešení krize plní veškerá rozhodnutí, na která odkazuje odstavec 2. Taková rozhodnutí mají přednost před jakýmkoli dřívějším rozhodnutím přijatým vnitrostátními orgány příslušnými k řešení krize ve stejné záležitosti.

4. Vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize se při přijímání opatření ve vztahu k záležitostem, kterých se týká rozhodnutí přijaté podle odstavce 2, takovým rozhodnutím řídí.

5. Výbor na svých úředních internetových stránkách zveřejní buď kopii programu řešení krize, nebo oznámení, v němž shrne dopad opatření k řešení krize, a zejména účinky na retailové zákazníky. Vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize dodržují příslušné procesní povinnosti stanovené v článku 83 směrnice 2014/59/EU.

KAPITOLA 4

Spolupráce

Článek 30

Povinnosti spolupráce a výměna informací v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí

1. Výbor informuje Komisi o veškerých opatřeních, jež přijal za účelem přípravy řešení krize. Pokud jde o veškeré informace obdržené od výboru, jsou členové i zaměstnanci Rady a Komise vázáni požadavky profesního tajemství stanovenými v článku 88.

2. Při výkonu svých pravomocí podle tohoto nařízení výbor, Rada, Komise, ECB, vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize a vnitrostátní příslušné orgány vzájemně úzce spolupracují, zejména ve fázích plánování řešení krize, včasného zásahu a řešení krize podle článků 8 až 29. Poskytují si vzájemně veškeré informace, jež jsou nezbytné k plnění jejich úkolů.

3. ECB nebo vnitrostátní příslušné orgány zašlou výboru a vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize schválené dohody o vnitroskupinové finanční podpoře a jejich případné změny.

4. ECB může pro účely tohoto nařízení vyzvat předsedu výboru, aby se jako pozorovatel účastnil jednání Rady dohledu ECB zřízené v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1024/2013. Ve vhodných případech může výbor jmenovat dalšího zástupce, který předsedu pro tento účel zastoupí.

5. Výbor jmenuje pro účely tohoto nařízení svého zástupce, který se bude účastnit jednání výboru EBA pro řešení krize, zřízeného článkem 127 směrnice 2014/59/EU.
6. Výbor se snaží úzce spolupracovat s jakýmkoli nástrojem veřejné finanční pomoci včetně Evropského nástroje finanční stability (EFSF) a Evropského mechanismu stability (ESM), zejména za výjimečných okolností uvedených v čl. 27 odst. 9 a pokud tento nástroj poskytl nebo pravděpodobně poskytne přímou či nepřímou finanční pomoc subjektům usazeným v zúčastněném členském státě.
7. Výbor v případě nutnosti uzavře s ECB a vnitrostátními orgány příslušnými k řešení krize a vnitrostátními příslušnými orgány memorandum o porozumění, v němž bude obecným způsobem uvedeno, jak budou spolupracovat podle odstavců 2 a 4 při plnění svých úkolů podle práva Unie. Toto memorandum podléhá pravidelnému přezkumu a s výhradou požadavků profesního tajemství se zveřejňuje.

Článek 31

Spolupráce v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí

1. Výbor plní své úkoly v úzké spolupráci s vnitrostátními orgány příslušnými k řešení krize. Výbor ve spolupráci s těmito orgány schvaluje a zveřejňuje rámec zaměřený na organizaci praktického uplatňování tohoto článku.

Za účelem účinného a důsledného uplatňování tohoto článku výbor:

- a) vydá vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize obecné směry a obecné pokyny k plnění úkolů a přijímání rozhodnutí o řešení krize těmito orgány;
- b) může kdykoliv vykonávat pravomoci uvedené v člácích 34 až 37;
- c) může účelově nebo pravidelně požadovat od vnitrostátních orgánů příslušných k řešení krize informace o plnění úkolů uvedených v čl. 7 odst. 3;
- d) od vnitrostátních orgánů příslušných k řešení krize obdrží návrhy rozhodnutí, k nimž se může vyjádřit a zejména upozornit na ty prvky návrhů, které nejsou v souladu s tímto nařízením nebo s obecnými pokyny výboru.

Pro účely posouzení plánů řešení krize může výbor vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize požádat o poskytnutí veškerých nezbytných informací, které tyto orgány získaly v souladu s článkem 11 a čl. 13 odst. 1 směrnice 2014/59/EU, aniž je dotčena kapitola 5 této hlavy.

2. Ustanovení čl. 13 odst. 4 až 10 a článků 88 až 92 směrnice 2014/59/EU se na vztahy mezi vnitrostátními orgány příslušnými k řešení krize nepoužijí. Společné rozhodnutí ani rozhodnutí přijaté v případě, že nebylo přijato společné rozhodnutí, jak je uvedeno v čl. 45 odst. 9 až 13 směrnice 2014/59/EU, se nepoužije. Místo toho se použijí příslušná ustanovení tohoto nařízení.

Článek 32

Konzultace a spolupráce s nezúčastněnými členskými státy a se třetími zeměmi

1. Pokud jsou součástí skupiny subjekty usazené v zúčastněných členských státech zároveň se subjekty usazenými v nezúčastněných členských státech nebo ve třetích zemích, zastupuje výbor, aniž je tím dotčeno jakékoli schválení Radou nebo Komisí vyžadované podle tohoto nařízení, vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize ze zúčastněných členských států pro účely konzultací a spolupráce s nezúčastněnými členskými státy nebo třetími zeměmi podle článků 7, 8, 12, 13, 16, 18, 55 a 88 až 92 směrnice 2014/59/EU.

Pokud jsou součástí skupiny subjekty usazené v zúčastněných členských státech a dceřiné podniky usazené nebo významné pobočky nacházející se v nezúčastněných členských státech, informuje výbor příslušné orgány nebo případně orgány příslušné k řešení krize z nezúčastněných členských států o plánech, rozhodnutích nebo opatřeních důležitých z hlediska skupiny, které jsou uvedeny v člácích 8, 10, 11, 12 a 13 tohoto nařízení.

2. Výbor, ECB a orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány z nezúčastněných členských států uzavřou memoranda o porozumění, v nichž bude obecným způsobem uvedeno, jak spolu budou spolupracovat při plnění svých úkolů podle směrnice 2014/59/EU.

Aniž je dotčen první pododstavec tohoto odstavce, uzavře výbor memorandum o porozumění s orgánem příslušným k řešení krize z každého nezúčastněného členského státu, který je domovským státem pro alespoň jednu globální systémově významnou instituci, jež je označena jako taková podle článku 131 směrnice 2013/36/EU.

3. Každé memorandum podléhá pravidelnému přezkumu a s výhradou požadavků profesního tajemství se zveřejňuje.
4. Výbor jménem vnitrostátních orgánů příslušných k řešení krize ze zúčastněných členských států uzavře nezávazné ujednání o spolupráci v souladu s rámcovými ujednáními o spolupráci orgánů EBA uvedenými v čl. 97 odst. 2 směrnice 2014/59/EU. Výbor informuje orgán EBA o všech těchto ujednáních o spolupráci.

Článek 33

Uznání a vymáhání postupů třetích zemí k řešení krize

1. Tento článek se použije na postupy třetích zemí k řešení krize, pokud a dokud nevstoupí v platnost mezinárodní dohoda podle čl. 93 odst. 1 směrnice 2014/59/EU s dotyčnou třetí zemí. Použije se i poté, co mezinárodní dohoda podle čl. 93 odst. 1 uvedené směrnice s dotyčnou třetí zemí vstoupí v platnost, v té míře, ve které není uznávání a vymáhání postupů třetích zemí v uvedené dohodě upraveno.
2. Výbor vyhodnotí a vydá doporučení určené vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize, které se týká uznávání a vymáhání postupů orgánů třetích zemí příslušných k řešení krize použitých k řešení krize instituce třetí země nebo mateřského podniku třetí země:
 - a) které mají jeden nebo více unijních dceřiných podniků usazených v jednom nebo více zúčastněných členských státech nebo
 - b) které mají aktiva, práva nebo závazky v jednom nebo více zúčastněných členských státech nebo jejichž aktiva, práva nebo závazky se řídí právem zúčastněných členských států.

Výbor své hodnocení provede po konzultaci s vnitrostátními orgány příslušnými k řešení krize a v případě, že bylo zřízeno evropské kolegium k řešení krize podle článku 89 směrnice 2014/59/EU, s orgány příslušnými k řešení krize z nezúčastněných členských států.

Při tomto hodnocení se náležitě zváží zájmy všech jednotlivých zúčastněných členských států, v nichž instituce nebo mateřský podnik třetí země působí, a zejména možný dopad uznání a vymáhání postupů třetí země k řešení krize na další části skupiny a na finanční stabilitu v těchto členských státech.

3. Výbor doporučí odmítnout uznat nebo vymáhat postupy k řešení krize uvedené v odstavci 1, jestliže se domnívá, že:
 - a) postupy třetí země k řešení krize by měly nepříznivý dopad na finanční stabilitu zúčastněného členského státu;
 - b) věřitelům, včetně zejména vkladatelů nacházejících se nebo příslušných k výplatě v zúčastněném členském státě, by se podle vnitrostátních postupů třetí země k řešení krize nedostalo stejného zacházení jako věřitelům a vkladatelům z třetí země s podobnými zákonnými právy;
 - c) uznání nebo vymáhání postupů třetí země k řešení krize by mělo pro zúčastněný členský stát závažné fiskální důsledky; nebo
 - d) účinky takového uznání nebo vymáhání by byly v rozporu s vnitrostátním právem zúčastněného členského státu.
4. Vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize se řídí doporučením výboru a požadují uznání nebo vymáhání postupu k řešení krize na jejich území, nebo v odůvodněném prohlášení vysvětlí výboru, proč jeho doporučení nemohou splnit.
5. Při uplatňování pravomocí k řešení krize ve vztahu k subjektům třetích zemí využívají vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize případně pravomoci, které jim byly svěřeny na základě čl. 94 odst. 4 směrnice 2014/59/EU.

KAPITOLA 5

Pravomoc provádět šetření

Článek 34

Žádosti o informace

1. Pro účely provádění úkolů uvedených v tomto nařízení může výbor buď prostřednictvím vnitrostátních orgánů příslušných k řešení krize, nebo přímo po informování těchto orgánů a za použití veškerých informací, jimiž disponují ECB nebo vnitrostátní příslušné orgány, požadovat od následujících právnických nebo fyzických osob, aby poskytly veškeré informace nezbytné k provádění úkolů, jež mu byly svěřeny tímto nařízením:

- a) subjekty uvedené v článku 2;
- b) zaměstnanci subjektů uvedených v článku 2;
- c) třetí strany, na které subjekty uvedené v článku 2 převedly funkce nebo činnosti v rámci outsourcingu.

2. Subjekty a osoby uvedené v odstavci 1 musí poskytnout informace, o něž byly podle uvedeného odstavce požádány. Požadavky profesního tajemství nezprošťují tyto subjekty a osoby povinnosti poskytnout požadované informace. Poskytnutí požadovaných informací se nepovažuje za porušení požadavků profesního tajemství.

3. Pokud výbor získává informace přímo od takových subjektů a osob, zpřístupní tyto informace dotčeným vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize.

4. Výbor může získávat, a to i průběžně, jakékoli informace nezbytné pro výkon svých funkcí podle tohoto nařízení, zejména informace týkající se kapitálu, likvidity, aktiv a závazků, pokud jde o jakoukoli instituci podléhající jeho pravomocem k řešení krize.

5. Výbor, ECB, vnitrostátní příslušné orgány a vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize mohou vypracovat memoranda o porozumění upravující postup při výměně informací. Výměna informací mezi výborem, ECB, vnitrostátními příslušnými orgány a vnitrostátními orgány příslušnými k řešení krize se nepovažuje za porušení požadavků profesního tajemství.

6. Vnitrostátní příslušné orgány, případně ECB, a vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize spolupracují s výborem, aby ověřily, zda jsou některé nebo všechny požadované informace již k dispozici. Pokud jsou takové informace k dispozici, poskytnou je vnitrostátní příslušné orgány, případně ECB, nebo vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize výboru.

Článek 35

Obecná šetření

1. V zájmu plnění svých úkolů podle tohoto nařízení a s výhradou dalších podmínek stanovených v příslušných právních předpisech Unie může výbor prostřednictvím vnitrostátních orgánů příslušných k řešení krize, nebo přímo po informování těchto orgánů provádět veškerá nezbytná šetření všech právnických nebo fyzických osob uvedených v čl. 34 odst. 1 usazených nebo nacházejících se v zúčastněném členském státě.

Za tím účelem výbor může:

- a) požadovat předložení dokumentů;
- b) zkoumat účetní knihy a záznamy všech právnických nebo fyzických osob uvedených v čl. 34 odst. 1 a pořizovat z těchto knih a záznamů kopie nebo výpisy;
- c) získávat písemná nebo ústní vysvětlení od všech právnických nebo fyzických osob uvedených v čl. 34 odst. 1 nebo jejich zástupců nebo zaměstnanců;
- d) vyslechnout jakoukoli jinou fyzickou nebo právnickou osobu, která s tím souhlasí, za účelem získání informací souvisejících s předmětem šetření.

2. Právnícké nebo fyzické osoby uvedené v čl. 34 odst. 1 se podrobí šetření zahájeným na základě rozhodnutí výboru.

Jestliže někdo brání provádění šetření, poskytnou vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize ze zúčastněných členských států, v nichž se nacházejí příslušné prostory, v souladu s vnitrostátním právem nezbytnou pomoc, včetně umožnění přístupu výboru do provozních prostor fyzických nebo právníckých osob uvedených v čl. 34 odst. 1, aby mohla být tato práva vykonána.

Článek 36

Kontroly na místě

1. V zájmu plnění úkolů, které jsou uvedeny v tomto nařízení, a s výhradou dalších podmínek stanovených v příslušných právních předpisech Unie může výbor v souladu s článkem 37 a po předběžném vyrozumění vnitrostátních orgánů příslušných k řešení krize a dotčených relevantních vnitrostátních příslušných orgánů a případně ve spolupráci s nimi provádět veškeré nezbytné kontroly v provozních prostorách fyzických nebo právníckých osob uvedených v čl. 34 odst. 1. Vyžaduje-li to řádné provedení a účinnost kontroly, může výbor provést kontrolu na místě bez předchozího ohlášení uvedeným právníckým osobám.
2. Úředníci výboru a další osoby pověřené výborem k provádění kontrol na místě smějí vstupovat do všech provozních prostor a na pozemky právníckých osob, kterých se rozhodnutí výboru podle čl. 35 odst. 2 ohledně šetření týká, a mají veškeré pravomoci uvedené v čl. 35 odst. 1.
3. Právnícké osoby uvedené v čl. 34 odst. 1 podléhají kontrolám na místě na základě rozhodnutí výboru.
4. Úředníci vnitrostátních orgánů příslušných k řešení krize z členských států, na jejichž území má kontrola probíhat, a další doprovázející osoby pověřené nebo jmenované uvedenými vnitrostátními orgány poskytují za dohledu a koordinace ze strany výboru aktivní pomoc jeho úředníkům a dalším osobám pověřeným výborem. Za tímto účelem mají pravomoci uvedené v odstavci 2. Úředníci vnitrostátních orgánů příslušných k řešení krize z dotčených zúčastněných členských států a další doprovázející osoby pověřené nebo jmenované uvedenými vnitrostátními orgány mají rovněž právo účastnit se kontrol na místě.
5. Pokud úředníci výboru a další doprovázející osoby pověřené nebo jmenované výborem zjistí, že určitá osoba odmítá kontrolu nařízenou podle odstavce 1, poskytnou jim vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize z dotčených zúčastněných členských států nezbytnou pomoc v souladu s vnitrostátním právem. Tato pomoc zahrnuje v rozsahu nezbytném pro provedení kontroly zapečetění provozních prostor a účetních knih nebo záznamů. Nemají-li dotčené vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize uvedenou pravomoc, uplatní svou pravomoc vyžádat si nezbytnou pomoc od jiných vnitrostátních orgánů.

Článek 37

Povolení justičního orgánu

1. Jestliže kontrola na místě podle čl. 36 odst. 1 a 2 nebo poskytnutí pomoci podle čl. 36 odst. 5 vyžaduje podle vnitrostátních předpisů povolení justičního orgánu, musí být o takové povolení požádáno.
2. Pokud je podána žádost o povolení podle odstavce 1 tohoto článku, ověří vnitrostátní justiční orgán, zda je rozhodnutí výboru pravé a zda navrhovaná donucovací opatření nejsou vzhledem k předmětu kontroly svévolná ani nepřiměřená. Při ověření přiměřenosti těchto donucovacích opatření může vnitrostátní justiční orgán požádat výbor o podrobné vysvětlení, zejména ve vztahu k důvodům, na jejichž základě má výbor podezření, že došlo k porušení rozhodnutí uvedených v článku 29, závažnosti tohoto podezření ohledně porušení a povahy účasti osoby, již se donucovací opatření týkají. Vnitrostátní justiční orgán však nesmí přezkoumávat nezbytnost kontroly ani požadovat, aby mu byly poskytnuty informace ze spisu výboru. Zákonnost rozhodnutí výboru přezkoumává pouze Soudní dvůr.

KAPITOLA 6

Sankce

Článek 38

Pokuty

1. Pokud výbor zjistí, že subjekt uvedený v článku 2 porušil úmyslně či z nedbalosti některou z povinností uvedených v odstavci 2 tohoto článku, přijme v souladu s odstavcem 3 tohoto článku rozhodnutí o uložení pokuty.

Jakékoli porušení povinnosti, jehož se takový subjekt dopustil, se považuje za úmyslné, existují-li objektivní skutečnosti, jež prokazují, že takový subjekt nebo jeho vedoucí orgán či vrcholné vedení jednaly ve snaze tuto povinnost porušit.

2. Pokuty se ukládají subjektům uvedeným v článku 2 za tato porušení povinností:

- a) pokud nepředloží požadované informace v souladu s článkem 34;
- b) pokud se nepodrobí obecnému šetření podle článku 35 či kontrole na místě v souladu s článkem 36;
- c) pokud nesplní rozhodnutí výboru podle článku 29, které je jim určeno.

3. Základní výše pokut uvedených v odstavci 1 tohoto článku se vyjadřuje jako procentní podíl celkového ročního čistého obratu podniku za předchozí hospodářský rok, který zahrnuje hrubé výnosy skládající se z výnosů z úroků a podobných výnosů, výnosů z akcií, podílů a jiných cenných papírů s proměnlivým či pevným výnosem a výnosů z poplatků a provizí v souladu s článkem 316 nařízení (EU) č. 575/2013, nebo v případě členských států, jejichž měnou není euro, odpovídající hodnotu v národní měně k 19. srpnu 2014, pohybuje se v tomto rozmezí:

- a) za porušení povinnosti uvedená v odst. 2 písm. a) a b) činí základní hodnota pokuty nejméně 0,05 % a nejvýše 0,15 %;
- b) za porušení povinnosti uvedené v odst. 2 písm. c) činí základní hodnota pokuty nejméně 0,25 % a nejvýše 0,5 %.

Při rozhodování o tom, zda by se základní výše pokuty měla pohybovat u dolní hranice, uprostřed, či u horní hranice rozmezí uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce, přihlédne výbor k ročnímu obratu dotyčného subjektu za předchozí hospodářský rok. V případě subjektů s ročním obratem pod 1 000 000 000 EUR se základní výše pokuty stanovuje u dolní hranice stanovených rozmezí, v případě subjektů s ročním obratem mezi 1 000 000 000 a 5 000 000 000 EUR se základní výše pokuty stanovuje uprostřed stanovených rozmezí a v případě subjektů s ročním obratem nad 5 000 000 000 EUR se základní výše pokuty stanovuje u horní hranice stanovených rozmezí.

4. Základní výše pokuty uvedená v odstavci 3 se v případě potřeby upraví s přihlédnutím k přitěžujícím nebo polehčujícím okolnostem uvedeným v odstavcích 5 a 6 v souladu s příslušnými koeficienty uvedenými v odstavci 9.

Příslušné polehčující koeficienty se na základní výši pokuty použijí jeden po druhém. Je-li použitelný více než jeden polehčující koeficient, odečte se od základní výše pokuty postupně každý rozdíl mezi touto základní výší a částkou, která je výsledkem uplatnění jednotlivých polehčujících koeficientů.

Příslušné přitěžující koeficienty se na základní výši pokuty použijí jeden po druhém. Je-li použitelný více než jeden přitěžující koeficient, přičte se k základní výši pokuty postupně každý rozdíl mezi touto základní výší a částkou, která je výsledkem uplatnění jednotlivých přitěžujících koeficientů.

5. S ohledem na pokuty uvedené v odstavci 1 se uplatní tyto přitěžující okolnosti:

- a) k porušení povinnosti došlo úmyslně;
- b) k porušení povinnosti došlo opakovaně;

- c) k porušování povinnosti docházelo po dobu delší než tři měsíce;
- d) porušení povinnosti odhalilo systémové nedostatky v organizaci subjektu, zejména pokud jde o jeho postupy, systémy řízení a interní kontrolu;
- e) po zjištění porušení povinnosti nedošlo k nápravě;
- f) vrcholné vedení subjektu nespolupracovalo s výborem při jeho šetření.

6. S ohledem na pokuty uvedené v odstavci 1 se uplatní tyto polehčující okolnosti:

- a) k porušování povinnosti docházelo po dobu kratší než deset pracovních dní;
- b) vrcholné vedení subjektu může prokázat, že přijalo veškerá nezbytná opatření k tomu, aby zabránilo porušování povinnosti;
- c) subjekt upozornil výbor na porušení povinnosti rychle, účinně a v plném rozsahu;
- d) subjekt dobrovolně přijal opatření k zajištění toho, aby k obdobnému porušování povinnosti v budoucnosti již nemohlo dojít.

7. Bez ohledu na odstavce 2 až 6 nepřesáhnou uložené pokuty 1 % ročního obrátu příslušného subjektu uvedeného v odstavci 1 za předchozí hospodářský rok.

Pokud měl subjekt přímý či nepřímý finanční prospěch z daného porušení povinností a pokud lze zjistit výši zisku plynoucí z porušení nebo výši ztráty, které se porušením bylo možné vyhnout, musí se odchýlně od prvního pododstavce tohoto odstavce pokuta rovnat alespoň výši tohoto finančního prospěchu.

Jestliže se subjekt uvedený v odstavci 1 jediným jednáním nebo opominutím dopustil více než jednoho porušení povinnosti uvedeného v odstavci 2, uplatní se pouze nejvyšší z pokut vypočtených podle tohoto článku, které se vztahují k jednomu z těchto porušení povinností.

8. V případech, na něž se nevztahuje odstavec 2, může výbor doporučit vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize, aby přijaly opatření, která zajistí uložení příslušných pokut v souladu s články 110 až 114 směrnice 2014/59/EU a s příslušným vnitrostátním právem.

9. Výbor použije k výpočtu pokut tyto vyrovnávací koeficienty spojené s přitěžujícími okolnostmi:

- a) pokud se jedná o opakované porušování povinnosti, za každý další případ jejich porušení se použije dodatečný koeficient ve výši 1,1;
- b) pokud docházelo k porušování povinnosti po dobu delší než tři měsíce, použije se koeficient ve výši 1,5;
- c) pokud byly na základě porušování povinnosti zjištěny systémové nedostatky v organizaci subjektu, zejména v jeho postupech, systémech řízení či interní kontrole, použije se koeficient ve výši 2,2;
- d) pokud došlo k porušení povinnosti úmyslně, použije se koeficient ve výši 2;
- e) pokud po zjištění porušení povinností nedošlo k nápravě, použije se koeficient ve výši 1,7;
- f) pokud vrcholné vedení subjektu nespolupracuje s výborem při jeho šetření, použije se koeficient ve výši 1,5.

Výbor použije k výpočtu pokut tyto vyrovnávací koeficienty spojené s polehčujícími okolnostmi:

- a) pokud k porušení povinnosti docházelo po dobu kratší než deset pracovních dní, použije se koeficient ve výši 0,9;
- b) pokud může vrcholné vedení subjektu prokázat, že přijalo veškerá nezbytná opatření k tomu, aby zabránilo porušování povinnosti, použije se koeficient ve výši 0,7;
- c) pokud subjekt upozornil rychle, účinně a v plném rozsahu na porušení povinnosti výbor, použije se koeficient ve výši 0,4;
- d) pokud subjekt přijal dobrovolně opatření k zajištění toho, aby k obdobnému porušování povinnosti v budoucnu již nemohlo dojít, použije se koeficient ve výši 0,6.

Článek 39

Penále

1. Výbor rozhodnutím uloží penále subjektu uvedenému v článku 2, aby přinutil:
 - a) tento subjekt ke splnění rozhodnutí přijatého na základě článku 34;
 - b) osobu uvedenou v čl. 34 odst. 1 k poskytnutí úplných informací, o něž byla požádána na základě rozhodnutí podle uvedeného článku;
 - c) osobu uvedenou v čl. 35 odst. 1, aby se podrobila šetření, a zejména aby poskytla příslušné záznamy, údaje, postupy a jakékoli další požadované materiály a aby doplnila a opravila další informace poskytnuté v rámci šetření, které bylo zahájeno na základě rozhodnutí přijatého podle uvedeného článku;
 - d) osobu uvedenou v čl. 36 odst. 1, aby se podrobila kontrole na místě, jež byla nařízena rozhodnutím přijatým podle uvedeného článku.
2. Penále musí být účinné a přiměřené. Penále se ukládá denní sazbou až do okamžiku, kdy dotčený subjekt uvedený v článku 2 či osoba splní příslušná rozhodnutí uvedená v odst. 1 písm. a) až d) tohoto článku.
3. Bez ohledu na odstavec 2 nepřesáhne částka penále 0,1 % průměrného denního obratu za předchozí hospodářský rok. Penále se vypočítá ode dne uvedeného v rozhodnutí o uložení penále.
4. Penále lze uložit na dobu nejdéle šesti měsíců ode dne oznámení rozhodnutí výboru.

Článek 40

Právo účastníků řízení se vyjádřit

1. Před přijetím jakéhokoli rozhodnutí o pokutě nebo penále podle článku 38 nebo 39 poskytne výbor fyzickým nebo právnickým osobám účastnicím se řízení příležitost vyjádřit se k jeho zjištěním. Výbor založí svá rozhodnutí pouze na zjištěních, ke kterým měly fyzické nebo právnické osoby účastníci se řízení příležitost se vyjádřit.
2. V průběhu řízení musí být plně dodržována práva fyzických nebo právnických osob na obhajobu. Tyto osoby mají právo nahlížet do spisu výboru s výhradou oprávněného zájmu jiných osob na ochraně svých obchodních tajemství. Právo nahlížet do spisu se nevztahuje na důvěrné informace a interní přípravné dokumenty výboru.

Článek 41

Zveřejňování, povaha a alokace pokut a penále a výkon rozhodnutí

1. Výbor zveřejní rozhodnutí o uložení sankcí podle čl. 38 odst. 1 a čl. 39 odst. 1, pokud takové zveřejnění nemůže ohrozit řešení krize daného subjektu. Zveřejnění musí být anonymní za kterékoli z těchto okolností:
 - a) pokud zveřejněné informace obsahují osobní údaje a poté, co je po povinném předběžném posouzení takové zveřejnění shledáno neúměrným;
 - b) pokud by zveřejnění ohrozilo stabilitu finančních trhů nebo probíhající trestní vyšetřování;
 - c) pokud by zveřejnění, pokud to lze zjistit, způsobilo zúčastněným fyzickým nebo právnickým osobám nepřiměřenou škodu.

Alternativně může být v těchto případech zveřejnění příslušných údajů o přiměřenou dobu odloženo, pokud lze předpokládat, že důvody pro anonymní zveřejnění po jejím uplynutí pominou.

Výbor informuje orgán EBA o veškerých pokutách a penále, které uložil podle článků 38 a 39, a poskytne mu informace o stavu odvolacího řízení a jeho výsledku.

2. Pokuty a penále uložené podle článků 38 a 39 jsou správní povahy.
3. Rozhodnutí o uložení pokuty a penále podle článků 38 a 39 jsou vykonatelná.

Výkon rozhodnutí se řídí příslušnými procesními pravidly platnými v zúčastněném členském státě, na jehož území se provádí. Doložku vykonatelnosti připojí po přezkoumání rozhodnutí, omezeném jen na ověření jeho pravosti, vnitrostátní orgán, který k tomu určí vláda každého zúčastněného členského státu; jeho určení dá na vědomí výboru a Soudnímu dvoru.

Jsou-li na žádost dotčené strany splněny tyto formální náležitosti, může tato strana v souladu s vnitrostátním právem požádat o výkon rozhodnutí přímo příslušný subjekt.

Výkon rozhodnutí může být zastaven pouze na základě rozhodnutí Soudního dvora. Rozhodování o stížnostech na pro-
tiprávní výkon rozhodnutí však spadá do pravomoci soudů dotčeného zúčastněného členského státu.

4. Pokuty a penále se platí ve prospěch fondu.

ČÁST III

INSTITUCIONÁLNÍ RÁMEC

HLAVA I

VÝBOR

Článek 42

Právní status

1. Zřizuje se výbor. Výbor je agenturou Unie, která má zvláštní strukturu, jež odpovídá jeho úkolům. Výbor má právní subjektivitu.
2. Výbor požívá v každém z členských států nejširší právní působilost, jakou jejich vnitrostátní právo přiznává právníkům osobám. Může zejména nabývat nebo zcizovat movitý i nemovitý majetek a vystupovat před soudem.
3. Výbor zastupuje jeho předseda.

Článek 43

Složení

1. Výbor je složen z:
 - a) předsedy, který je jmenován v souladu s článkem 56;
 - b) čtyř dalších stálých členů, kteří jsou jmenováni v souladu s článkem 56;
 - c) jednoho člena jmenovaného každým ze zúčastněných členských států, který zastupuje jeho vnitrostátní orgán příslušný k řešení krize.
2. Každý člen včetně předsedy má jeden hlas.
3. Komise a ECB určí každá svého zástupce, který je oprávněn se účastnit výkonných zasedání a plenárních zasedání jako stálý pozorovatel.

Zástupci Komise a ECB mají právo se účastnit diskuse a mají přístup ke všem dokumentům.

4. Je-li v určitém zúčastněném členském státě více než jeden vnitrostátní orgán příslušný k řešení krize, může se zasedání účastnit druhý zástupce jako pozorovatel bez hlasovacích práv.
5. Správní a řídicí strukturu výboru tvoří:
 - a) plenární zasedání výboru, které plní úkoly uvedené v článku 50;
 - b) výkonné zasedání výboru, které plní úkoly uvedené v článku 54;
 - c) předseda, který plní úkoly uvedené v článku 56;
 - d) sekretariát, který zajišťuje nezbytnou administrativní a technickou podporu pro plnění všech úkolů, jež jsou výboru svěřeny.

Článek 44

Soulad s právem Unie

Výbor jedná v souladu s právem Unie, zejména v souladu s rozhodnutími Rady a Komise podle tohoto nařízení.

Článek 45

Odpovědnost

1. Výbor v souladu odstavci 2 až 8 odpovídá za provádění tohoto nařízení Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.
2. Výbor předkládá Evropskému parlamentu, vnitrostátním parlamentům zúčastněných členských států v souladu s článkem 46, Radě, Komisi a Evropskému účetnímu dvoru výroční zprávu o plnění úkolů, jež mu byly na základě tohoto nařízení svěřeny. S výhradou požadavků profesního tajemství se tato zpráva zveřejní na internetových stránkách výboru.
3. Předseda tuto zprávu předloží na veřejném zasedání Evropskému parlamentu a Radě.
4. Na žádost Evropského parlamentu se předseda zúčastní slyšení příslušného výboru Evropského parlamentu ohledně plnění úkolů výboru v oblasti řešení krize. Slyšení se koná nejméně jednou ročně.
5. Na žádost Rady se může předseda vyjádřit v Radě k otázkám, jež se týkají plnění úkolů výboru v oblasti řešení krize.
6. Výbor odpoví ústně nebo písemně na otázky, které mu položí Evropský parlament nebo Rada, v souladu se svými postupy a v každém případě do pěti týdnů od jejich obdržení.
7. Předseda vede na žádost neveřejná důvěrná ústní jednání s předsedou a místopředsedy příslušného výboru Evropského parlamentu, jsou-li taková jednání nezbytná pro výkon pravomocí Evropského parlamentu podle Smlouvy o fungování EU. Evropský parlament a výbor uzavřou dohodu o podrobných pravidlech organizace těchto jednání za účelem zajištění plné důvěrnosti v souladu s požadavky profesního tajemství, které výboru ukládá toto nařízení a v případech, kdy výbor jedná jako vnitrostátní orgán příslušný k řešení krize, příslušné právní předpisy Unie.
8. Výbor za podmínek stanovených ve Smlouvě o fungování EU a v nařízeních uvedených v jejím článku 226 spolupracuje při všech šetřeních prováděných Evropským parlamentem. Do šesti měsíců po jmenování předsedy uzavřou výbor a Evropský parlament vhodná ujednání o praktických podmínkách uplatňování demokratické odpovědnosti a dohledu nad plněním úkolů, které výboru svěřuje toto nařízení, které zřetelem k pravomocím Evropského parlamentu podle článku 226 Smlouvy o fungování EU se tato ujednání týkají mimo jiné přístupu k informacím, včetně pravidel pro

nakládání s utajovanými či jinými důvěrnými informacemi a jejich ochranu, spolupráce při slyšeních podle odstavce 4 tohoto článku, důvěrných ústních jednání, zpráv, zodpovídání otázek, spolupráce při šetření a informací o postupu při výběru předsedy, místopředsedy a čtyř členů uvedených v čl. 43 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení.

Článek 46

Vnitrostátní parlamenty

1. Vzhledem ke zvláštní povaze úkolů svěřených výboru tímto nařízením mohou vnitrostátní parlamenty zúčastněných členských států vlastními postupy požádat výbor, aby písemně odpověděl na všechny připomínky nebo otázky, které mu v souvislosti s jeho úkoly podle tohoto nařízení podají, a výbor má povinnost písemně na tyto otázky odpovědět.
2. Výbor souběžně s předložením zprávy podle čl. 45 odst. 2 tuto zprávu předkládá také přímo vnitrostátním parlamentům zúčastněných členských států. Vnitrostátní parlamenty se na výbor mohou obrátit s odůvodněnými připomínkami k této zprávě. Výbor odpoví v souladu se svými postupy ústně nebo písemně na jakékoli připomínky nebo otázky, které mu vnitrostátní parlamenty zúčastněných členských států položí.
3. Vnitrostátní parlament zúčastněného členského státu může pozvat předsedu, aby se zúčastnil výměny názorů týkající se řešení krize subjektů uvedených v článku 2 v daném členském státě spolu se zástupcem vnitrostátního orgánu příslušného k řešení krize. Předseda je povinen takovému pozvání vyhovět.
4. Tímto nařízením není dotčena odpovědnost vnitrostátních orgánů příslušných k řešení krize vnitrostátním parlamentům podle vnitrostátního práva za plnění úkolů, jež nebyly svěřeny výboru, Radě nebo Komisi tímto nařízením, a za provádění činností v souladu s čl. 7 odst. 3.

Článek 47

Nezávislost

1. Při plnění úkolů, které jsou jim svěřeny tímto nařízením, jednají výbor a vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize nezávisle a sledují obecný zájem.
 2. Předseda, místopředseda a členové uvedení v čl. 43 odst. 1 písm. b) plní své úkoly v souladu s rozhodnutími výboru, Rady a Komise. Jednají nezávisle a objektivně v zájmu Unie jako celku a nevyžadují ani nepřijímají pokyny od orgánů či subjektů Unie, od vlád členských států ani od jiných veřejných či soukromých subjektů.
- Při jednání a rozhodování ve výboru vyjadřují své osobní názory a hlasují nezávisle.
3. Členské státy, orgány či subjekty Unie ani žádný jiný veřejný či soukromý subjekt se nesmějí snažit ovlivňovat předsedu, místopředsedu nebo členy výboru.
 4. Po ukončení funkčního období jsou předseda, místopředseda a členové uvedení v čl. 43 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení v souladu se služebním řádem úředníků uvedeným v čl. 87 odst. 6 tohoto nařízení, který byl stanoven nařízením Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ⁽¹⁾ (dále jen „služební řád“), nadále vázáni povinnostmi čestného a zdrženlivého jednání při přijímání některých funkcí nebo výhod.

Článek 48

Sídlo

Sídlem výboru je Brusel v Belgii.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ze dne 29. února 1968, kterým se stanoví služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství a kterým se zavádějí zvláštní opatření dočasně použitelná na úředníky Komise (Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1).

HLAVA II

PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ VÝBORU

Článek 49

Účast na plenárních zasedáních

Plenárních zasedání se účastní všichni členové výboru uvedení v čl. 43 odst. 1.

Článek 50

Úkoly

1. Na svém plenárním zasedání výbor:
 - a) přijme každoročně do 30. listopadu roční pracovní program výboru na následující rok na základě návrhu předloženého předsedou a předá jej pro informaci Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a ECB;
 - b) přijímá a kontroluje roční rozpočet výboru v souladu s čl. 61 odst. 2, schvaluje účetní závěrku výboru a uděluje předsedovi absolutorium v souladu s čl. 63 odst. 4 a 8;
 - c) s výhradou postupu uvedeného v odstavci 2 rozhoduje o použití fondu, pokud podpora z fondu potřebná u daného konkrétního opatření k řešení krize překračuje limit 5 000 000 000 EUR, u něhož je váha podpory likvidity 0,5;
 - d) jakmile čistá souhrnná částka použitých prostředků z fondu za posledních dvanáct po sobě jdoucích měsíců dosáhne limitu 5 000 000 000 EUR, vyhodnotí používání nástrojů k řešení krize, zejména použití prostředků z fondu, a poskytne vodítko, kterým se má výkonné zasedání řídit v dalších rozhodnutích týkajících se řešení krize, zejména tam, kde je to vhodné, ve věci rozlišování mezi podporou likvidity a jinými formami podpory;
 - e) rozhoduje o tom, zda je třeba získat mimořádné následné příspěvky v souladu s článkem 71, o dobrovolných půjčkách mezi mechanismy financování v souladu s článkem 72, o alternativních finančních prostředcích v souladu s články 73 a 74 a o vzájemném využívání vnitrostátních mechanismů financování podle článku 78, které zahrnuje podporu z fondu překračující limit uvedený v písmeni c) tohoto odstavce;
 - f) rozhoduje o investicích v souladu s článkem 75;
 - g) přijímá výroční zprávu o činnosti výboru podle článku 45, v níž je podrobně vysvětleno plnění rozpočtu;
 - h) přijímá finanční pravidla podle článku 64, jimiž se bude výbor řídit;
 - i) přijímá strategii pro boj proti podvodům, jež je přiměřená riziku podvodů, přičemž se zohlední náklady a přínosy opatření, jež mají být přijata;
 - j) přijímá pravidla pro předcházení střetům zájmů a řešení těchto střetů u svých členů;
 - k) přijímá svůj jednací řád a jednací řád výboru na jeho výkonném zasedání;
 - l) v souladu s odstavcem 3 tohoto článku vykonává ve vztahu k zaměstnancům výboru pravomoci, které služební řád svěřuje orgánu oprávněnému ke jmenování a které pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropské unie stanovený nařízením Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 (dále jen „pracovní řád“) svěřuje orgánu oprávněnému uzavírat pracovní smlouvy (dále jen „pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování“);
 - m) přijímá vhodná prováděcí pravidla ke služebnímu řádu a pracovnímu řádu v souladu s článkem 110 služebního řádu;
 - n) na základě služebního řádu a pracovního řádu jmenuje účetního, který je při plnění svých povinností funkčně nezávislý;

- o) přijímá vhodná následná opatření na základě zjištění a doporučení plynoucích z interních či externích auditních zpráv a hodnocení, jakož i z vyšetřování Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF);
 - p) přijímá veškerá rozhodnutí týkající se zřízení a případně příslušných změn vnitřních struktur výboru;
 - q) schvaluje rámec uvedený v čl. 31 odst. 1 pro organizaci praktického průběhu spolupráce s vnitrostátními orgány příslušnými k řešení krize.
2. Při rozhodování jedná plenární zasedání výboru v souladu s cíli uvedenými v člancích 6 a 14.

Pro účely odst. 1 písm. c) tohoto článku se program řešení krize vypracovaný výkonným zasedáním považuje za přijatý, pokud do tří hodin od předložení návrhu výkonným zasedáním plenárnímu zasedání alespoň jeden člen plenárního zasedání nesvolá plenární zasedání. Pokud ho svolá, přijme rozhodnutí o daném programu řešení krize plenární zasedání.

3. Na svém plenárním zasedání přijímá výbor podle článku 110 služebního řádu rozhodnutí na základě čl. 2 odst. 1 služebního řádu a na základě článku 6 pracovního řádu, kterým přenesl příslušné pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování na předsedu a kterým stanoví podmínky, za nichž může být toto přenesení pravomocí pozastaveno. Předseda je oprávněn tyto pravomoci přenést na další osoby.

Za výjimečných okolností může výbor na svém plenárním zasedání rozhodnutím dočasně pozastavit přenesení pravomocí orgánu oprávněného ke jmenování na předsedu a jakékoli další přenesení pravomocí předsedou na jiné osoby a může tyto pravomoci vykonávat sám nebo je může přenést na jednoho ze svých členů nebo na jiného zaměstnance než na předsedu.

Článek 51

Plenární zasedání výboru

1. Plenární zasedání výboru svolává předseda a předsedá mu v souladu s čl. 56 odst. 2 písm. a).
2. Každoročně se konají alespoň dvě řádná plenární zasedání výboru. Kromě toho se výbor schází z podnětu předsedy nebo na žádost nejméně jedné třetiny svých členů. Zástupce Komise může požádat předsedu, aby svolal plenární zasedání výboru. Pokud předseda plenární zasedání v patřičné době nesvolá, podá písemné odůvodnění.
3. V jednotlivých relevantních případech může výbor kromě osob uvedených v čl. 43 odst. 3 přizvat k účasti na plenárním zasedání pozorovatele, včetně zástupce orgánu EBA.
4. Sekretariát plenárního zasedání zajišťuje výbor.

Článek 52

Obecná ustanovení o postupu rozhodování

1. Na svém plenárním zasedání přijímá výbor rozhodnutí prostou většinou hlasů svých členů, není-li v tomto nařízení stanoveno jinak. Každý člen s hlasovacím právem má jeden hlas. V případě rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedy.
2. Odchylně od odstavce 1 se rozhodnutí podle čl. 50 odst. 1 písm. c) a d) a o vzájemném využívání vnitrostátních mechanismů financování podle článku 78, s omezením na použití finančních prostředků, které jsou k dispozici ve fondu, přijímají prostou většinou hlasů členů výboru představujících nejméně 30 % příspěvků. Každý člen s hlasovacím právem má jeden hlas. V případě rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedy.

3. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku se rozhodnutí podle čl. 50 odst. 1, která zahrnují získání následných příspěvků v souladu s článkem 71, rozhodnutí o dobrovolných půjčkách mezi mechanismy financování v souladu s článkem 72, o alternativních finančních prostředcích v souladu s články 73 a 74 a o vzájemném využívání vnitrostátních mechanismů financování podle článku 78, která překračují finanční prostředky, které jsou k dispozici ve fondu, přijímají dvoutřetinovou většinou hlasů členů výboru představujících nejméně 50 % příspěvků během osmiletého přechodného období do doby, než bude fond plně sdílen, a dvoutřetinovou většinou hlasů členů výboru představujících nejméně 30 % příspěvků poté. Každý člen s hlasovacím právem má jeden hlas. V případě rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedy.

4. Výbor přijme a zveřejní svůj jednací řád. Jednací řád stanoví podrobněji postup při hlasování, zejména podmínky, za jakých může jeden člen jednat jménem jiného člena, a případně rovněž pravidla upravující usnášedischopnost.

HLAVA III

VÝKONNÁ ZASEDÁNÍ VÝBORU

Článek 53

Účast na výkonných zasedáních

1. Při svých výkonných zasedáních se výbor skládá z předsedy a čtyř členů uvedených v čl. 43 odst. 1 písm. b). Výbor se schází na výkonném zasedání, kdykoli je to nutné.

Zasedání výboru ve složení pro výkonné zasedání svolává předseda z vlastního podnětu nebo na žádost kteréhokoli člena a též mu předsedá.

V relevantních případech může výbor ve složení pro výkonné zasedání přizvat i jiné pozorovatele než ty, kteří jsou uvedeni v čl. 43 odst. 3, včetně zástupce orgánu EBA, a přizve k účasti na svých zasedáních vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize z nezúčastněných členských států, pokud jedná o skupině, která má v těchto nezúčastněných členských státech dceřiné podniky nebo významné pobočky. Tato účast se týká jednotlivých případů.

2. V souladu s odstavci 3 a 4 se výkonných zasedání výboru účastní členové výboru uvedení v čl. 43 odst. 1 písm. c).

3. Při jednání o subjektu uvedeném v článku 2 či skupině subjektů, jež je usazena pouze v jednom zúčastněném členském státě, se jednání a rozhodování účastní rovněž člen jmenovaný uvedeným členským státem a použijí se pravidla stanovená v čl. 55 odst. 1.

4. Při jednání o přeshraniční skupině se rozhodování účastní také člen jmenovaný členským státem, v němž se nachází orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny, jakož i členové jmenovaní členskými státy, v nichž je usazen dceřiný podnik či subjekt podléhající dohledu na konsolidovaném základě, a použijí se pravidla stanovená v čl. 55 odst. 2.

5. Členové výboru uvedení v čl. 43 odst. 1 písm. a) a b) zajistí, aby rozhodnutí a opatření k řešení krize, zejména pokud jde o použití fondu, byla v různých složeních výkonných zasedání výboru ve vzájemném souladu, vhodná a přiměřená.

Článek 54

Úkoly

1. Na svém výkonném zasedání výbor:

a) připravuje veškerá rozhodnutí, která mají být přijata na plenárním zasedání výboru;

b) přijímá veškerá rozhodnutí k uplatnění tohoto nařízení, pokud není v tomto nařízení stanoveno jinak.

2. Při výkonu svých pravomocí podle odstavce 1 tohoto článku výbor:
 - a) vypracovává, posuzuje a schvaluje plány řešení krize pro subjekty a skupiny uvedené v čl. 7 odst. 2 a pro subjekty a skupiny uvedené v čl. 7 odst. 4 písm. b) a odst. 5, pokud jsou splněny podmínky pro uplatnění zmíněných ustanovení, v souladu s články 8, 10 a 11;
 - b) uplatňuje zjednodušené povinnosti v případě některých subjektů a skupin uvedených v čl. 7 odst. 2 a subjektů a skupin uvedených v čl. 7 odst. 4 písm. b) a odst. 5, pokud jsou splněny podmínky pro uplatnění zmíněných ustanovení, v souladu s článkem 11;
 - c) stanovuje minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky, který musí trvale splňovat subjekty a skupiny uvedené v čl. 7 odst. 2 a subjekty a skupiny uvedené v čl. 7 odst. 4 písm. b) a odst. 5, pokud jsou splněny podmínky pro uplatnění zmíněných ustanovení, v souladu s článkem 12;
 - d) předává program řešení krize v souladu s článkem 18 společně s veškerými příslušnými informacemi Komisi, a to co nejdříve, aby mohla včas posoudit a rozhodnout nebo případně navrhnout Radě rozhodnutí podle čl. 18 odst. 7;
 - e) rozhoduje o části II rozpočtu fondu příslušející výboru v souladu s článkem 60.
3. Je-li to třeba z důvodu naléhavosti, může výbor na svém výkonném zasedání přijmout určitá prozatímní rozhodnutí jménem výboru ve složení pro plenární zasedání, zejména ve věcech administrativního řízení včetně rozpočtových záležitostí.
4. Výbor ve složení pro výkonné zasedání informuje průběžně výbor ve složení pro plenární zasedání o rozhodnutích, která přijme ve věci řešení krize.

Článek 55

Postup rozhodování

1. Při jednání o jednotlivém subjektu nebo skupině, jenž je usazen pouze v jednom zúčastněném členském státě, nejsou-li všichni členové uvedení v čl. 53 odst. 1 a 3 schopni ve lhůtě stanovené předsedou dosáhnout společné dohody, přijmou rozhodnutí předseda a členové uvedení v čl. 43 odst. 1 písm. b) prostou většinou hlasů.
2. Při jednání o přeshraniční skupině, nejsou-li všichni členové uvedení v čl. 53 odst. 1 a 4 schopni ve lhůtě stanovené předsedou dosáhnout společné dohody, přijmou rozhodnutí předseda a členové uvedení v čl. 43 odst. 1 písm. b) prostou většinou hlasů.
3. V případě rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedy.

HLAVA IV

PŘEDSEDA

Článek 56

Jmenování a úkoly

1. Výboru předsedá stálý předseda.
2. Předseda odpovídá za:
 - a) přípravu práce výboru na jeho plenárních a výkonných zasedáních, za svolávání jednání a předsedání jeho jednáním;
 - b) všechny personální otázky;
 - c) záležitosti spojené s běžnou správou;
 - d) sestavení návrhu rozpočtu výboru v souladu s čl. 61 odst. 1 a plnění rozpočtu výboru v souladu s článkem 63;

- e) řízení výboru;
- f) plnění ročního pracovního programu výboru;
- g) každoroční přípravu návrhu výroční zprávy uvedenou v článku 45 s oddílem o činnostech výboru k řešení krize a oddílem o finančních a správních záležitostech.

Při plnění úkolů uvedených v tomto článku jsou předsedovi nápomocni k tomuto účelu vyčlenění zaměstnanci.

3. Předsedovi je nápomocen místopředseda.

Místopředseda vykonává funkce předsedy, pokud je předseda nepřítomen nebo mu odůvodněné okolnosti brání v jejich výkonu, a to v souladu s tímto nařízením.

4. Předseda, místopředseda a členové uvedení v čl. 43 odst. 1 písm. b) jsou jmenováni na základě zásluh, kvalifikace, znalostí bankovních a finančních záležitostí a zkušeností s finančním dohledem, regulací a řešením krizí bank. Předseda, místopředseda a členové uvedení v čl. 43 odst. 1 písm. b) jsou vybráni v otevřeném výběrovém řízení, při němž jsou respektovány zásady vyváženosti zastoupení mužů a žen, zkušeností a kvalifikace. Evropský parlament a Rada jsou včas a řádně průběžně informovány v každé fázi tohoto řízení.

5. Funkční období předsedy, místopředsedy a členů uvedených v čl. 43 odst. 1 písm. b) je pětileté. S výhradou odstavce 7 tohoto článku nelze toto funkční období prodloužit.

Předseda, místopředseda a členové uvedení v čl. 43 odst. 1 písm. b) nesmějí vykonávat žádné funkce na vnitrostátní, unijní a mezinárodní úrovni.

6. Komise po vyslechnutí výboru na jeho plenárním zasedání předloží Evropskému parlamentu užší seznam kandidátů na funkce předsedy, místopředsedy a členů uvedených v čl. 43 odst. 1 písm. b) a informuje o tomto užším seznamu Radu.

Odchylně od prvního pododstavce při jmenování prvních členů výboru po vstupu tohoto nařízení v platnost předloží Komise užší seznam kandidátů, aniž by vyslechla výbor.

Komise předloží návrh na jmenování předsedy, místopředsedy a členů uvedených v čl. 43 odst. 1 písm. b) Evropskému parlamentu ke schválení. Po schválení tohoto návrhu přijme Rada prováděcí rozhodnutí o jmenování předsedy, místopředsedy a členů uvedených v čl. 43 odst. 1 písm. b). Rada rozhoduje kvalifikovanou většinou.

7. Odchylně od odstavce 5 je funkční období prvního předsedy jmenovaného po vstupu tohoto nařízení v platnost tříleté. Toto funkční období lze jednou prodloužit o dobu pěti let. Předseda, místopředseda a členové uvedení v čl. 43 odst. 1 písm. b) zůstávají ve funkci až do jmenování svých nástupců.

8. Předseda, jehož funkční období bylo prodlouženo, se na konci celkového funkčního období nesmí účastnit dalšího výběrového řízení na totéž místo.

9. Pokud předseda, místopředseda nebo členové uvedení čl. 43 odst. 1 písm. b) přestanou splňovat podmínky pro výkon svých povinností nebo se dopustí závažného pochybení, může Rada na návrh Komise schválený Evropským parlamentem přijmout prováděcí rozhodnutí, jímž je zbavuje funkce. Rada rozhoduje kvalifikovanou většinou.

Pro tyto účely mohou Evropský parlament nebo Rada Komisi oznámit, že považují podmínky pro zbavení předsedy, místopředsedy nebo členů uvedených v čl. 43 odst. 1 písm. b) funkce za splněné, a Komise na toto oznámení odpoví.

HLAVA V

FINANČNÍ USTANOVENÍ

KAPITOLA 1

Obecná ustanovení

Článek 57

Zdroje

1. Výbor odpovídá za vyčlenění potřebných finančních a lidských zdrojů na plnění úkolů, které jsou mu svěřeny tímto nařízením.
2. Financování rozpočtu výboru nebo jeho činností k řešení krize podle tohoto nařízení nesmí za žádných okolností zakládat rozpočtovou odpovědnost členských států.

Článek 58

Rozpočet

1. Výbor má samostatný rozpočet, který není součástí rozpočtu Unie. Pro každý rozpočtový rok odpovídající kalendářnímu roku se vyhotovují odhady všech příjmů a výdajů výboru, které se uvedou v rozpočtu výboru.
2. Rozpočet výboru musí být vyrovnaný co do příjmů a výdajů.
3. Rozpočet obsahuje dvě části: část I pro správu výboru a část II pro fond.

Článek 59

Část I rozpočtu pro správu výboru

1. Příjmy části I rozpočtu tvoří roční příspěvky, které jsou nezbytné ke krytí odhadovaných ročních správních výdajů.
2. Výdaje části I rozpočtu zahrnují alespoň výdaje na zaměstnance, odměny, správu, infrastrukturu, odborné vzdělávání a provoz.
3. Tímto článkem není dotčeno právo vnitrostátních orgánů příslušných k řešení krize vybírat poplatky v souladu s vnitrostátním právem v souvislosti s jejich správními výdaji typů uvedených v odstavcích 1 a 2, včetně výdajů na spolupráci s výborem a na pomoc výboru.

Článek 60

Část II rozpočtu pro fond

1. Příjmy části II rozpočtu tvoří zejména:
 - a) příspěvky hrazené institucemi usazenými v zúčastněných členských státech v souladu s čl. 67 odst. 4 a články 69, 70 a 71;
 - b) úvěry získané od jiných mechanismů financování k řešení krizí z nezúčastněných členských států v souladu s čl. 72 odst. 1;
 - c) úvěry získané od finančních institucí nebo jiných třetích stran v souladu s články 73 a 74;

- d) výnosy z investovaných částek uložených ve fondu v souladu s článkem 75;
 - e) jakákoli část výdajů vzniklých pro účely uvedené v článku 76, která je při postupu k řešení krize získána zpět.
2. Výdaje části II rozpočtu tvoří zejména:
- a) výdaje na účely uvedené v článku 76;
 - b) investice v souladu s článkem 75;
 - c) úroky placené z úvěrů získaných od jiných mechanismů financování k řešení krize z nezúčastněných členských států v souladu s čl. 72 odst. 1;
 - d) úroky placené z úvěrů získaných od finančních institucí nebo jiných třetích stran v souladu s články 73 a 74.

Článek 61

Sestavování a plnění rozpočtu

1. Předseda vypracuje každoročně do 15. února návrh rozpočtu výboru, včetně odhadu příjmů a výdajů výboru na následující rok, spolu s plánem pracovních míst a předloží jej výboru k přijetí.
2. Výbor na svém plenárním zasedání každoročně do 31. března podle potřeby upraví návrh předložený předsedou a přijme konečný rozpočet výboru spolu s plánem pracovních míst.

Článek 62

Interní audit a kontrola

1. V rámci výboru se zřizuje funkce interního auditora, která musí být vykonávána v souladu s příslušnými mezinárodními standardy. Interní auditor jmenovaný výborem mu odpovídá za prověřování řádného fungování systémů pro plnění rozpočtu a rozpočtových procesů výboru.
2. Interní auditor radí výboru v otázkách rizik tím, že vydává nezávislá stanoviska ke kvalitě systémů řízení a kontroly a doporučení ke zlepšení podmínek provádění operací a k podpoře řádného finančního řízení.
3. Odpovědnost za zavedení vnitřních systémů kontroly a postupů, které jsou vhodné pro plnění úkolů interního auditora, nese výbor.

Článek 63

Plnění rozpočtu, předkládání účetní závěrky a absolutorium

1. Předseda jedná jako schvalující osoba a plní rozpočet výboru.
2. Do 1. března následujícího rozpočtového roku zašle účetní výboru předběžnou účetní závěrku spolu se zprávou o rozpočtovém a finančním řízení za rozpočtový rok Účetnímu dvoru k připomínce.

Do 31. března následujícího rozpočtového roku předloží účetní výboru zprávu o rozpočtovém a finančním řízení členům výboru a Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.

3. Do 31. března každého roku předá předseda Evropskému parlamentu, Radě a Komisi předběžnou účetní závěrku výboru za předcházející rozpočtový rok.

4. Po obdržení připomínek Účetního dvora k předběžné účetní závěrce výboru vypracuje předseda na vlastní odpovědnost konečnou účetní závěrku výboru a předloží ji výboru na jeho plenárním zasedání ke schválení.
5. Do 1. července každého roku zašle předseda konečnou účetní závěrku za předcházející rozpočtový rok poté, co ji schválil výbor, Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Účetnímu dvoru.
6. Obdrží-li předseda připomínky od Účetního dvora, zašle do 30. září odpověď.
7. Do 15. listopadu každého roku se konečná účetní závěrka za předcházející rozpočtový rok zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.
8. Výbor na svém plenárním zasedání udělí předsedovi absolutorium za plnění rozpočtu.
9. Na žádost Evropského parlamentu nebo Rady předloží předseda žádajícímu orgánu Unie všechny informace uvedené v účetní závěrce výboru s výhradou požadavků profesního tajemství podle tohoto nařízení.

Článek 64

Finanční pravidla

Výbor po konzultaci s Účetním dvorem a Komisí přijme vnitřní finanční pravidla, jimiž stanoví zejména podrobný postup pro sestavování a plnění svého rozpočtu v souladu s články 61 a 63.

V míře, ve které je to slučitelné se zvláštní povahou výboru, vycházejí tato finanční pravidla z rámcového finančního nařízení přijatého pro subjekty zřízené podle Smlouvy o fungování EU v souladu s článkem 208 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ⁽¹⁾.

Článek 65

Příspěvky na správní výdaje výboru

1. Subjekty uvedené v článku 2 přispívají do části I rozpočtu výboru v souladu s tímto nařízením a akty v přenesené pravomoci o příspěvcích přijatými podle odstavce 5 tohoto článku.
2. Výše příspěvků se stanoví tak, aby příjmy z nich byly v zásadě dostatečné pro zajištění každoročně vyrovnané části I rozpočtu výboru.
3. Příspěvky, které má každý subjekt uvedený v článku 2 uhradit, výbor stanoví a získává v souladu s akty v přenesené pravomoci podle odstavce 5 tohoto článku prostřednictvím rozhodnutí určeného dotčenému subjektu. Výbor používá procesní pravidla, pravidla pro podávání zpráv a další pravidla zajišťující, že příspěvky budou uhrazeny včas a v plné výši.
4. Prostředky získané v souladu s odstavci 1, 2 a 3 se použijí pouze pro účely tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a ruší nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

5. Komise je v souladu s článkem 93 zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci o příspěvcích, jimiž:
- a) určí druh příspěvků a situace, v nichž je třeba příspěvky hradit, způsob výpočtu výše příspěvků a způsob jejich platby;
 - b) upřesní registrační a účetní pravidla, pravidla pro podávání zpráv a další pravidla uvedená v odstavci 3, která jsou nezbytná k zajištění toho, aby příspěvky byly uhrazeny včas a v plné výši;
 - c) stanoví roční příspěvky, které jsou nezbytné ke krytí správních výdajů výboru předtím, než začne plně fungovat.

Článek 66

Opatření proti podvodům

1. Pro účely boje proti podvodům, korupci a jakémukoli jinému protiprávnímu jednání podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ⁽¹⁾ přistoupí výbor do šesti měsíců od zahájení své práce k interinstitucionální dohodě ze dne 25. května 1999 o vnitřním vyšetřování prováděném úřadem OLAF a s použitím vzoru obsaženého v příloze k uvedené interinstitucionální dohodě neprodleně přijme vhodné předpisy, které se budou vztahovat na všechny jeho zaměstnance.
2. Účetní dvůr je oprávněn provádět formou kontroly dokumentů a kontroly na místě audit u příjemců, dodavatelů a subdodavatelů, kteří od výboru obdrželi finanční prostředky.
3. OLAF může provádět šetření včetně kontrol a inspekcí na místě v souladu s ustanoveními a postupy uvedenými v nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ⁽²⁾ a nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 s cílem stanovit, zda v souvislosti se zakázkou financovanou výborem nedošlo k podvodu, korupci nebo jinému protiprávnímu jednání poškozujícímu finanční zájmy Unie.

KAPITOLA 2

Jednotný fond pro řešení krizí

Oddíl 1

Zřízení fondu

Článek 67

Obecná ustanovení

1. Zřizuje se Jednotný fond pro řešení krizí (dále jen „fond“). Je naplňován v souladu s pravidly o převádění finančních prostředků získaných na vnitrostátní úrovni do fondu, která jsou stanovena v dohodě.
2. Výbor používá fond pouze pro účely zajištění účinného používání nástrojů k řešení krize a výkonu pravomocí k řešení krize podle části II hlavy I a v souladu s účelem řešení krize a se zásadami řešení krize uvedenými v článcích 14 a 15. Rozpočet Unie ani vnitrostátní rozpočty členských států nenesou za žádných okolností odpovědnost za výdaje nebo ztráty fondu.
3. Vlastníkem fondu je výbor.
4. Příspěvky podle článků 69, 70 a 71 jsou získávány od subjektů uvedených v článku 2 vnitrostátními orgány příslušnými k řešení krize a jsou převáděny do fondu v souladu s dohodou.

Článek 68

Požadavek ustavit mechanismus financování k řešení krizí

Zúčastněné členské státy ustaví mechanismus financování v souladu s článkem 100 směrnice 2014/59/EU a v souladu s tímto nařízením.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (OLAF) (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

Článek 69

Cílová úroveň

1. Do konce počátečního období v délce osmi let od 1. ledna 2016, případně ode dne, od kterého se tento odstavec použije na základě čl. 99 odst. 6, dosáhnou dostupné finanční prostředky fondu výše nejméně 1 % hodnoty pojištěných vkladů všech úvěrových institucí povolených ve všech zúčastněných členských státech.
2. Během počátečního období podle odstavce 1 se příspěvky do fondu vypočtené v souladu s článkem 70 a získané v souladu s čl. 67 odst. 4 rozdělí v čase co nejrovnoměrněji, dokud není dosaženo cílové úrovně, přitom se však náležitě zohlední fáze hospodářského cyklu a dopad, který mohou mít procyklické příspěvky na finanční situaci přispívajících institucí.
3. Výbor počáteční období podle odstavce 1 prodlouží o maximálně čtyři roky, jestliže fondu vznikly kumulované výdaje překračující 0,5 % celkové hodnoty pojištěných vkladů uvedené v odstavci 1 a jsou splněna kritéria aktu v přenesené pravomoci uvedeného v odst. 5 písm. b).
4. Jsou-li po skončení počátečního období podle odstavce 1 dostupné finanční prostředky nižší než cílová úroveň stanovená v uvedeném odstavci, pravidelné příspěvky vypočtené v souladu s článkem 70 se nadále získávají, dokud není dosaženo cílové úrovně. Klesnou-li dostupné finanční prostředky na méně než dvě třetiny cílové úrovně poté, co jí bylo poprvé dosaženo, stanoví se výše těchto příspěvků tak, aby se cílové úrovně dosáhlo do šesti let.

Při stanovování ročních příspěvků v souvislosti s tímto odstavcem se u pravidelných příspěvků náležitě zohlední fáze hospodářského cyklu a dopad, který mohou mít procyklické příspěvky.

5. Komise je v souladu s článkem 93 zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci s cílem upřesnit:
 - a) kritéria pro časové rozložení příspěvků do fondu vypočtených podle odstavce 2;
 - b) kritéria k určení počtu let, o něž lze v souladu s odstavcem 3 prodloužit počáteční období podle odstavce 1;
 - c) kritéria ke stanovení ročních příspěvků podle odstavce 4.

Článek 70

Příspěvky předem

1. Jednotlivé příspěvky každé instituce se získávají alespoň jednou ročně a vypočítají se jako úměrný podíl celkové hodnoty jejich závazků (bez započtení kapitálu) po odečtení pojištěných vkladů na úhrnných závazcích (bez započtení kapitálu) všech institucí povolených na území všech zúčastněných členských států po odečtení pojištěných vkladů.
2. Výbor každoročně, po konzultaci s ECB nebo s vnitrostátním příslušným orgánem a v úzké spolupráci s vnitrostátními orgány příslušnými k řešení krize, vypočte jednotlivé příspěvky, aby zajistil, že příspěvky, které mají uhradit všechny instituce povolené na území všech zúčastněných členských států, nepřekročí 12,5 % cílové úrovně.

Každoroční výpočet příspěvků jednotlivých institucí je založen na:

- a) paušálním příspěvkem, který je úměrný podílu celkové hodnoty závazků instituce (bez započtení kapitálu) po odečtení pojištěných vkladů na úhrnných závazcích (bez započtení kapitálu) všech institucí povolených na území zúčastněných členských států po odečtení pojištěných vkladů; a
- b) příspěvkem upraveném v poměru k rizikovému profilu, který vychází z kritérií stanovených v čl. 103 odst. 7 směrnice 2014/59/EU, se zřetelem k zásadě proporcionality a aniž by došlo k narušení mezi strukturami bankovního sektoru členských států.

Poměr mezi paušálním příspěvkem a příspěvkem upraveným v poměru k rizikovému profilu musí zohlednit vyvážené rozložení příspěvků mezi různé typy bank.

V každém případě nesmí úhrnná výše jednotlivých příspěvků od všech institucí povolených na území všech zúčastněných členských států, vypočtená podle druhého pododstavce písm. a) a b), překročit ročně 12,5 % cílové úrovně.

3. Dostupné finanční prostředky, které se mají započítat k dosažení cílové úrovně stanovené v článku 69, mohou zahrnovat neodvolatelné platební přísliby, které jsou v plné výši kryty zajištěním ve formě nízkorizikových aktiv nezatížených jakýmkoli právy třetích stran, s možností s nimi volně nakládat a vyčleněných k výlučnému použití výborem k účelům uvedeným v čl. 76 odst. 1. Podíl těchto neodvolatelných platebních příslibů nesmí překročit 30 % celkové výše příspěvků získaných v souladu s tímto článkem.

4. Řádně obdržené příspěvky každého subjektu uvedeného v článku 2 se těmito subjektům nevracejí.

5. Pokud zúčastněné členské státy již zřídily vnitrostátní mechanismus financování k řešení krizí, mohou stanovit, že uvedený mechanismus využívá jemu dostupné finanční prostředky vybrané od institucí v období od 17. června 2010 do dne vstupu směrnice 2014/59/EU v platnost k tomu, aby nahradil institucím příspěvky předem, které mohou být tyto instituce povinny platit do fondu. Tímto vrácením prostředků nejsou dotčeny povinnosti členských států podle směrnice 2014/49/EU.

6. Použijí se akty v přenesené pravomoci, které upřesňují pojem příspěvků upravených v poměru k rizikovému profilu institucí, přijaté Komisí podle čl. 103 odst. 7 směrnice 2014/59/EU.

7. Rada na návrh Komise přijme v rámci aktů v přenesené pravomoci uvedených v odstavci 6 prováděcí akty, jimiž se stanoví podmínky uplatňování odstavců 1, 2 a 3, zejména v souvislosti s:

- a) používáním metodiky pro výpočet jednotlivých příspěvků;
- b) praktickými pravidly pro to, jak se institucím přidělují rizikové faktory uvedené v aktu v přenesené pravomoci.

Článek 71

Mimořádné následné příspěvky

1. Pokud dostupné finanční prostředky nestačí k pokrytí ztrát, nákladů nebo jiných výdajů vzniklých při použití fondu v souvislosti s opatřeními k řešení krize, jsou od institucí povolených na území zúčastněných členských států získány mimořádné následné příspěvky k pokrytí doplňkových částek. Tyto mimořádné příspěvky se vypočítají a rozdělí mezi instituce podle pravidel stanovených v článcích 69 a 70.

Celková výše mimořádných následných příspěvků za rok nesmí překročit trojnásobek roční výše příspěvků stanovených v souladu s článkem 70.

2. Výbor z vlastního podnětu po konzultaci s vnitrostátním orgánem příslušným k řešení krize nebo na jeho návrh může úplně nebo částečně odložit v souladu s akty v přenesené pravomoci podle odstavce 3 úhradu mimořádných následných příspěvků instituce v souladu s odstavcem 1, pokud je to nezbytné v zájmu ochrany její finanční situace. Toto odložení lze udělit nejvýše na dobu šesti měsíců, která však může být na žádost instituce prodloužena. Příspěvky, jejichž uhrazení bylo odloženo podle tohoto odstavce, musí být uhrazeny v pozdějším okamžiku, kdy tato úhrada již finanční situaci dané instituce neohrožuje.

3. Komise je v souladu s článkem 93 zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci s cílem upřesnit okolnosti a podmínky, za nichž lze úplně nebo částečně odložit úhradu následných příspěvků subjekty uvedenými v článku 2 podle odstavce 2 tohoto článku.

Článek 72

Dobrovolné půjčky mezi mechanismy financování k řešení krizí

1. Výbor rozhodne, že požádá o dobrovolnou půjčku pro fond u mechanismů financování k řešení krizí z nezúčastněných členských států v případě, že:
 - a) částky získané v souladu s článkem 70 nestačí k pokrytí ztrát, nákladů nebo jiných výdajů vzniklých při použití fondu v souvislosti s opatřeními k řešení krize;
 - b) mimořádné následné příspěvky stanovené v článku 71 nejsou okamžitě k dispozici; a
 - c) alternativní finanční prostředky stanovené v článku 73 nejsou okamžitě k dispozici za přiměřených podmínek.
2. Uvedené mechanismy financování k řešení krizí rozhodují o takové žádosti v souladu s článkem 106 směrnice 2014/59/EU. Na podmínky půjčky se vztahuje čl. 106 odst. 4, 5 a 6 uvedené směrnice.
3. Výbor může rozhodnout o úvěru jiným mechanismům financování k řešení krizí z nezúčastněných členských států, pokud je o něj požádán v souladu s článkem 106 směrnice 2014/59/EU. Na podmínky úvěru se vztahuje čl. 106 odst. 4, 5 a 6 uvedené směrnice.

Článek 73

Alternativní finanční prostředky

1. Pokud částky získané v souladu s články 70 a 71 nejsou ihned k dispozici nebo nepokrývají výdaje vzniklé při použití fondu v souvislosti s opatřeními k řešení krize, může výbor pro fond sjednávat půjčky nebo jiné formy podpory u těch institucí, finančních institucí nebo jiných třetích stran, které nabízejí lepší finanční podmínky a v nejvhodnější době, v zájmu optimalizace nákladů na financování a ochrany jeho pověsti.
2. Půjčky nebo jiné formy podpory uvedené v odstavci 1 se musí v souladu s články 69, 70 a 71 vrátit zpět v plné výši během období splatnosti půjčky.
3. Všechny výdaje vzniklé v souvislosti s použitím půjček podle odstavce 1 jsou hrazeny z části II rozpočtu výboru, a nikoli z rozpočtu Unie ani zúčastněných členských států.

Článek 74

Přístup k finanční facilitě

Výbor smluvně zajistí pro fond finanční mechanismy, případně včetně veřejného finančního mechanismu, které zajistí, aby byly okamžitě k dispozici dodatečné finanční prostředky k použití v souladu s článkem 76, pokud částky, které byly získány nebo jsou k dispozici v souladu s články 70 a 71, nestačí k tomu, aby fond dostál svým závazkům.

Oddíl 2

Správa fondu

Článek 75

Investice

1. Fond spravuje výbor v souladu s tímto nařízením a s akty v přenesené pravomoci přijatými podle odstavce 4.
2. Objem prostředků získaný od instituce v režimu řešení krize nebo překlenovací instituce, úroky nebo jiné výnosy z investic a veškeré jiné výnosy se připisují pouze ve prospěch fondu.

3. Výbor má obezřetnou a bezpečnou investiční strategii stanovenou v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle odstavce 4 tohoto článku a investuje částky uložené ve fondu do závazků členských států či mezivládních organizací nebo do vysoce likvidních aktiv s vysokou úvěruschopností, s přihlédnutím k aktu v přenesené pravomoci podle článku 460 nařízení (EU) č. 575/2013, jakož i k dalším relevantním ustanovením uvedeného nařízení. Investice musí být dostatečně odvětvově, zeměpisně a proporčně rozloženy. Výnosy z těchto investic se připisují ve prospěch fondu.

4. Komise je v souladu s postupem podle článku 93 zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci, kterými stanoví podrobná pravidla pro správu fondu a obecné zásady a kritéria pro jeho investiční strategii.

Oddíl 3

Používání fondu

Článek 76

Úloha fondu

1. V rámci programu řešení krize může výbor při použití nástrojů k řešení krize na subjekty uvedené v článku 2 používat fond pouze v rozsahu, který je nezbytný k zajištění efektivního použití nástrojů k řešení krize, aby:

- a) se zaručil za aktiva nebo závazky instituce v režimu řešení krize, jejích dceřiných podniků, překlenovací instituce nebo společnosti pro správu aktiv;
- b) poskytl úvěr instituci v režimu řešení krize, jejím dceřiným podnikům, překlenovací instituci nebo společnosti pro správu aktiv;
- c) nakoupil aktiva instituce v režimu řešení krize;
- d) finančně přispěl překlenovací instituci a společnosti pro správu aktiv;
- e) vyplatil odškodnění akcionářům nebo věřitelům, pokud na základě ocenění podle čl. 20 odst. 5 utrpěli větší ztráty, než by utrpěli na základě ocenění podle čl. 20 odst. 16 při likvidaci v běžném úpadkovém řízení;
- f) přispěl instituci v režimu řešení krize namísto odpisu nebo konverze závazků některých věřitelů, je-li použit nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů a je-li rozhodnuto o vyloučení některých věřitelů z působnosti nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů v souladu s čl. 27 odst. 5;
- g) provedl jakoukoli kombinaci opatření uvedených v písmenech a) až f).

2. Fond může být použit k přijetí opatření uvedených v odstavci 1 rovněž vůči kupujícímu v souvislosti s nástrojem převodu činnosti.

3. Fond nesmí být použit přímo k absorpci ztrát subjektu uvedeného v článku 2 ani k rekapitalizaci tohoto subjektu. V případě, že použití fondu pro účely uvedené v odstavci 1 tohoto článku nepřímo vede k tomu, že je část ztrát subjektu uvedeného v článku 2 přenesena na fond, uplatní se zásady pro použití fondu uvedené v článku 27.

4. Výbor nesmí kapitál vložený v souladu s odst. 1 písm. f) držet déle než pět let.

Článek 77

Používání fondu

Používání fondu závisí na dohodě, kterou se zúčastněné členské státy dohodnou, že převedou do fondu příspěvky, které získají na vnitrostátní úrovni v souladu s tímto nařízením a se směrnici 2014/59/EU, a probíhá v souladu se zásadami stanovenými v uvedené dohodě.

Až do okamžiku, kdy je dosažena cílová úroveň podle článku 69, ale nejpozději osm let ode dne použitelnosti tohoto článku proto používá výbor fond v souladu se zásadami založenými na rozdělení fondu na podfondy odpovídající jednotlivým zúčastněným členským státům a také na postupném slučování finančních prostředků získaných na vnitrostátní úrovni, které mají být přidělovány do podfondů fondu, jak je stanoveno v dohodě.

Článek 78

Vzájemné využití vnitrostátních mechanismů financování v případě řešení krize na úrovni skupiny, do něhož jsou zapojeny instituce v nezúčastněných členských státech

V případě řešení krize na úrovni skupiny, do něhož jsou zapojeny instituce usazené v jednom nebo ve více zúčastněných členských státech na jedné straně a instituce usazené v jednom nebo ve více nezúčastněných členských státech na straně druhé, přispívá fond k financování řešení krize na úrovni skupiny v souladu s čl. 107 odst. 2 až 5 směrnice 2014/59/EU.

Článek 79

Použití systémů pojištění vkladů k řešení krize

1. Zúčastněné členské státy zajistí, aby systém pojištění vkladů, k němuž instituce náleží, ručil v případě, že výbor přijme opatření k řešení krize a tímto opatřením je vkladatelům nadále zajištěn přístup k jejich vkladům, za částky uvedené v čl. 109 odst. 1 a 4 směrnice 2014/59/EU.

Príslušný systém pojištění vkladů přebírá práva a závazky pojištěných vkladatelů v úpadkovém řízení ve výši rovnající se jeho platbě.

2. Při určování výše, do které systém pojištění vkladů ručí podle odstavce 1 tohoto článku, musí být splněny podmínky uvedené v článku 20.

3. Před rozhodnutím v souladu s odstavcem 2 tohoto článku o výši, do které systém pojištění vkladů ručí, výbor konzultuje s dotčeným určeným orgánem ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 18 směrnice 2014/49/EU při plném zohlednění naléhavosti dané záležitosti.

4. Jestliže jsou způsobilé vklady v instituci v režimu řešení krize převedeny na jiný subjekt v rámci nástroje převodu činnosti nebo nástroje překlenovací instituce, nemají vkladatelé vůči systému pojištění vkladů žádné nároky podle směrnice 2014/49/EU, pokud jde o jakoukoli část jejich nepřevedených vkladů v instituci v režimu řešení krize, pokud se výše převedených finančních prostředků nejméně rovná souhrnnému limitu pojištění stanovenému v článku 6 uvedené směrnice.

5. Bez ohledu na odstavce 1 až 4, pokud jsou dostupné finanční prostředky ze systémů pojištění vkladů použity v souladu s tímto článkem a následně klesnou na méně než dvě třetiny cílové výše systému pojištění vkladů, stanoví se výše pravidelného příspěvku do systému pojištění vkladů tak, aby se této cílové výše dosáhlo do šesti let.

Ručení systému pojištění vkladů nesmí přesáhnout částku rovnající se 50 % jeho cílové výše podle čl. 10 odst. 2 směrnice 2014/49/EU.

V každém případě účast systému pojištění vkladů podle tohoto nařízení nesmí překročit ztráty, které by mu vznikly v případě likvidace v běžném úpadkovém řízení.

HLAVA VI

JINÁ USTANOVENÍ

Článek 80

Výsady a imunity

Na výbor a jeho zaměstnance se vztahuje Protokol č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie, připojený ke Smlouvě o EU a Smlouvě o fungování EU.

Článek 81

Jazykový režim

1. Na výbor se vztahuje nařízení Rady č. 1 ⁽¹⁾.
2. O vnitřním jazykovém režimu výboru rozhoduje výbor.
3. Výbor může rozhodnout, který z úředních jazyků se použije při zasílání dokumentů orgánům či subjektům Unie.
4. Výbor se může s každým vnitrostátním orgánem příslušným k řešení krize dohodnout na jazyku nebo jazycích, v nichž se vypracují dokumenty, které se zasílají vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize nebo které zasílají tyto orgány.
5. Překladatelské služby požadované pro činnost výboru poskytuje Překladatelské středisko pro instituce Evropské unie.

Článek 82

Zaměstnanci

1. Na zaměstnance výboru se vztahuje služební řád, pracovní řád a pravidla společně přijatá orgány Unie pro účely provádění těchto řádů.

Odchylně od prvního pododstavce se na předsedu, místopředsedu a čtyři členy uvedené v čl. 43 odst. 1 písm. b) vztahují stejné podmínky, pokud jde o požitky a věk odchodu do důchodu, jako na místopředsedu, soudce a tajemníka Soudního dvora, jak je stanoví nařízení Rady č. 422/67/EHS, 5/67/Euratom ⁽²⁾. Nevztahuje se na ně maximální věk odchodu do důchodu. V aspektech, které neupravuje toto nařízení ani nařízení č. 422/67/EHS, 5/67/Euratom, se obdobně použijí služební řád a pracovní řád.

2. Výbor po dohodě s Komisí přijme nezbytná prováděcí opatření v souladu s článkem 110 služebního řádu.
3. Ve vztahu ke svým zaměstnancům vykonává výbor pravomoci, které služební řád svěřuje orgánu oprávněnému ke jmenování, a pravomoci, které pracovní řád svěřuje orgánu oprávněnému uzavírat smlouvy.

Článek 83

Výměna zaměstnanců

1. Výbor může využívat vyslaných národních odborníků nebo jiných pracovníků, kteří ve výboru nejsou zaměstnáni.
2. Výbor na svém plenárním zasedání přijme vhodná rozhodnutí, v nichž stanoví pravidla pro výměnu a vysílání zaměstnanců z vnitrostátních orgánů příslušných k řešení krize do výboru a mezi nimi navzájem.

⁽¹⁾ Nařízení Rady č. 1, kterým se stanoví jazyky, které se použijí v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. 17, 6.10.1958, s. 385).

⁽²⁾ Nařízení Rady č. 422/67/EHS, č. 5/67/Euratom ze dne 25. července 1967 o platových poměrech předsedy a členů Komise, předsedy, soudců, generálních advokátů a vedoucího soudní kanceláře Soudního dvora, předsedy, členů a vedoucího soudní kanceláře Tribunálu a předsedy, členů a vedoucího soudní kanceláře Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (Úř. věst. L 187, 8.8.1967, s. 1).

3. Výbor může zřídit vnitřní týmy příslušné k řešení krize složené z jeho vlastních zaměstnanců a ze zaměstnanců vnitrostátních orgánů příslušných k řešení krize, jakož i případně z pozorovatelů z orgánů příslušných k řešení krize z neúčastněných členských států.

4. V případě, že výbor zřídí vnitřní týmy příslušné k řešení krize podle odstavce 3 tohoto článku, jmenuje jejich koordinátory z řad vlastních zaměstnanců. V souladu s čl. 51 odst. 3 mohou být koordinátoři přizváni jako pozorovatelé k účasti na výkonných zasedáních výboru, jichž se v souladu s čl. 53 odst. 3 a 4 účastní členové jmenovaní příslušnými členskými státy.

Článek 84

Vnitřní výbory

Výbor může zřídit vnitřní výbory, jejichž úkolem je poskytovat mu poradenství při plnění jeho funkcí podle tohoto nařízení.

Článek 85

Odvolací komise

1. Výbor zřídí odvolací komisi, která rozhoduje o odvoláních podaných v souladu s odstavcem 3.

2. Odvolací komise je složena z pěti osob, jež pocházejí ze členských států, těší se vysoké vážnosti a prokázaly v oblasti bankovníctví nebo jiných finančních služeb příslušné znalosti a profesní zkušenosti na dostatečně vysoké úrovni, včetně zkušeností z oblasti řešení krize, s výjimkou současných zaměstnanců výboru a současných zaměstnanců orgánů příslušných k řešení krize nebo jiných orgánů, subjektů, úřadů či agentur členských států nebo Unie, které jsou zapojeny do plnění úkolů svěřených výboru tímto nařízením. Odvolací komise má dostatečné zdroje a odborné znalosti pro poskytování odborných právních rad týkajících se zákonnosti výkonu pravomocí výboru. Členy odvolací komise a dva náhradníky jmenuje výbor na pětileté funkční období, které lze jednou prodloužit, na základě veřejné výzvy k projevení zájmu zveřejněné v *Úředním věstníku Evropské unie*. Nejsou vázáni žádnými pokyny.

3. Jakákoli fyzická nebo právnická osoba, včetně orgánů příslušných k řešení krize, se může odvolat proti rozhodnutí výboru podle čl. 10 odst. 10, článku 11, čl. 12 odst. 1, článků 38 až 41, čl. 65 odst. 3, článku 71 a čl. 90 odst. 3, které je této osobě určeno nebo které se jí přímo a individuálně týká.

Odůvodněné odvolání se podává odvolací komisi písemně do šesti týdnů ode dne oznámení rozhodnutí dotčené osobě, nebo pokud k oznámení nedošlo, ode dne, kdy se dotčená osoba o rozhodnutí dozvěděla.

4. Odvolací komise rozhodne o odvolání do jednoho měsíce ode dne podání odvolání.

Odvolací komise rozhoduje většinou nejméně tří z pěti svých členů.

5. Členové odvolací komise jednají nezávisle a ve veřejném zájmu. Za tímto účelem učiní veřejné prohlášení o závazcích a veřejné prohlášení o zájmech, v nichž uvedou veškeré přímé nebo nepřímé zájmy, které by mohly být na újmu jejich nezávislosti, nebo uvedou, že takové zájmy neexistují.

6. Odvolání podané podle odstavce 3 nemá odkladný účinek.

Odvolací komise však může pozastavit uplatňování rozhodnutí, proti němuž bylo odvolání podáno, pokud to podle jejího názoru okolnosti vyžadují.

7. Je-li odvolání přípustné, odvolací komise prozkoumá, zda je podložené. Vyzve účastníky odvolacího řízení, aby se ve stanovených lhůtách vyjádřili k jejím oznámením nebo ke sdělením ostatních účastníků odvolacího řízení. Účastníci odvolacího řízení mají právo na ústní vyjádření.
8. Odvolací komise může potvrdit rozhodnutí výboru nebo věc výboru vrátit k novému projednání. Výbor je vázán rozhodnutím odvolací komise a přijme pozměněné rozhodnutí týkající se dané věci.
9. Rozhodnutí odvolací komise musí být odůvodněna a oznámena účastníkům odvolacího řízení.
10. Odvolací komise přijme a zveřejní svůj jednací řád.

Článek 86

Žaloby u Soudního dvora

1. Proti rozhodnutí odvolací komise nebo v případech, v nichž odvolání k odvolací komisi není možné, proti rozhodnutí výboru lze podat žalobu u Soudního dvora podle článku 263 Smlouvy o fungování EU.
2. V souladu s článkem 263 Smlouvy o fungování EU mohou členské státy, orgány Unie a jakákoli fyzická nebo právnická osoba podat proti rozhodnutí výboru žalobu u Soudního dvora.
3. V případě, že má výbor povinnost jednat a nevydá rozhodnutí, lze u Soudního dvora podat žalobu pro nečinnost podle článku 265 Smlouvy o fungování EU.
4. Výbor přijme opatření nezbytná k zajištění souladu s rozsudkem Soudního dvora.

Článek 87

Odpovědnost výboru

1. Smluvní odpovědnost výboru se řídí právem rozhodným pro příslušnou smlouvu.
2. Soudní dvůr má pravomoc rozhodovat na základě jakékoli rozhodčí doložky obsažené ve smlouvě uzavřené výborem.
3. V případě mimosmluvní odpovědnosti nahradí výbor v souladu s obecnými zásadami společnými právním předpisům členských států o odpovědnosti veřejných orgánů veškerou škodu, kterou způsobil nebo kterou způsobili jeho zaměstnanci při plnění svých povinností, zejména pokud jde o jejich funkce řešení krize, včetně jednání a opomenutí na podporu zahraničních postupů k řešení krize.
4. Výbor vyplatí vnitrostátnímu orgánu příslušnému k řešení krize náhradu škody, kterou mu nařídil uhradit vnitrostátní soud nebo již se tento orgán po dohodě s výborem zaváže uhradit v mimosoudním vyrovnání, pokud tuto škodu uvedený vnitrostátní orgán příslušný k řešení krize způsobil svým jednáním nebo opomenutím podle tohoto nařízení v průběhu řešení krize subjektů a skupin uvedených v čl. 7 odst. 2 a subjektů a skupin uvedených v čl. 7 odst. 4 písm. b) a odst. 5, pokud jsou splněny podmínky pro uplatnění zmíněných ustanovení, nebo podle čl. 7 odst. 3 druhého pododstavce. Tato povinnost nevzniká, pokud toto jednání nebo opomenutí představuje porušení tohoto nařízení, jiného ustanovení práva Unie či rozhodnutí výboru, Rady nebo Komise a došlo k němu úmyslně či vzniklo zjevnou a závažnou chybu v posouzení.
5. Soudní dvůr má pravomoc rozhodovat všechny spory v souvislosti s odstavci 3 a 4. Nároky z mimosmluvní odpovědnosti se promlčují za pět let ode dne, kdy nastala skutečnost, na níž se zakládají.

6. Osobní odpovědnost zaměstnanců vůči výboru upravuje služební řád nebo pracovní řád vztahující se na tyto zaměstnance.

Článek 88

Profesní tajemství a výměna informací

1. Členové výboru, místopředseda, členové výboru uvedení v čl. 43 odst. 1 písm. b), zaměstnanci výboru a zaměstnanci účastníci se výměny se zúčastněnými členskými státy nebo těmito státy vyslaní, kteří plní povinnosti související s řešením krize, jsou i po ukončení svých povinností vázáni požadavky profesního tajemství podle článku 339 Smlouvy o fungování EU a příslušných ustanovení práva Unie. Zejména nesmějí důvěrné informace, které získají během své profesní činnosti nebo od příslušného orgánu nebo orgánu příslušného k řešení krize v souvislosti se svými úkoly podle tohoto nařízení, poskytnout žádné osobě ani orgánu, s výjimkou informací podaných v rámci plnění jejich úkolů podle tohoto nařízení či v souhrnné nebo kolektivní formě, z níž nelze identifikovat subjekty uvedené v článku 2, nebo s výslovným a předchozím souhlasem orgánu nebo subjektu, který dané informace poskytl.

Informace, na které se vztahují požadavky profesního tajemství, nesmějí být poskytnuty žádnému veřejnému ani soukromému subjektu s výjimkou případů, kdy je jejich poskytnutí nutné pro účely soudního řízení.

Tyto požadavky se vztahují rovněž na potenciální kupující, kteří byli osloveni za účelem přípravy řešení krize subjektu podle čl. 13 odst. 3.

2. Výbor zajistí, aby osoby, jež přímo či nepřímo, trvale či příležitostně poskytují jakékoli služby související s výkonem jeho povinností, včetně úředníků výboru nebo jiných osob pověřených výborem nebo jmenovaných vnitrostátními orgány příslušnými k řešení krize, aby prováděly kontroly na místě, byly vázány požadavky profesního tajemství rovnocennými požadavkům uvedeným v odstavci 1.

3. Požadavky profesního tajemství uvedené v odstavci 1 se rovněž vztahují na pozorovatele, kteří se účastní zasedání výboru, a na pozorovatele z neúčastněných členských států, kteří jsou členy vnitřních týmů příslušných k řešení krize v souladu s čl. 83 odst. 3.

4. Výbor přijme nezbytná opatření, aby zajistil bezpečné nakládání s důvěrnými informacemi a jejich zpracovávání.

5. Před poskytnutím jakýchkoli informací výbor zajistí, aby neobsahovaly důvěrné informace, zejména tak, že bude posouzen dopad, který by poskytnutí těchto informací mohlo mít na veřejný zájem, pokud jde o finanční, měnovou nebo hospodářskou politiku, na obchodní zájmy fyzických a právnických osob a na účel kontrol, na šetření či vyšetřování a na audity. Postup kontroly dopadů poskytování informací zahrne konkrétní posouzení dopadů jakéhokoli sdělení obsahu a podrobností plánů řešení krize podle článků 8 a 9, výsledku jakéhokoli posouzení provedeného podle článku 10 nebo programu řešení krize podle článku 18.

6. Tento článek nebrání výboru, Radě, Komisi, ECB, vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize nebo vnitrostátním příslušným orgánům, včetně jejich zaměstnanců a odborníků, aby sdílely informace mezi sebou a s příslušnými ministerstvy, centrálními bankami, systémy pojištění vkladů, systémy pro odškodnění investorů, orgány odpovědnými za běžná úpadeková řízení, orgány příslušnými k řešení krize a příslušnými orgány z neúčastněných členských států, s orgánem EBA nebo s výhradou článku 33 s orgány třetích zemí, které plní úkoly rovnocenné úkolům orgánu příslušného k řešení krize, nebo, pokud jsou dodrženy přísné požadavky na důvěrnost, s potenciálním kupujícím pro účely plánování nebo provádění opatření k řešení krize.

Článek 89

Ochrana údajů

Tímto nařízením nejsou dotčeny povinnosti členských států týkající se zpracování osobních údajů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ⁽¹⁾ ani povinnosti výboru, Rady a Komise týkající se zpracování osobních údajů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽²⁾ při plnění jejich povinností.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

Článek 90

Přístup k dokumentům

1. Na dokumenty, které má výbor v držení, se vztahuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001⁽¹⁾.
2. Do šesti měsíců ode dne prvního zasedání přijme výbor praktická prováděcí opatření k nařízení (ES) č. 1049/2001.
3. Rozhodnutí přijímaná výborem podle článku 8 nařízení (ES) č. 1049/2001 mohou být případně předmětem stížnosti evropskému veřejnému ochránci práv nebo řízení před Soudním dvorem následujícím po odvolání k odvolací komisi podle článku 85 tohoto nařízení v souladu s podmínkami stanovenými v článcích 228 a 263 Smlouvy o fungování EU.
4. Osoby, kterých se rozhodnutí výboru týká, mají právo nahlížet do spisu výboru s výhradou oprávněného zájmu jiných osob na ochraně svých obchodních tajemství. Právo nahlížet do spisu se nevztahuje na důvěrné informace nebo interní přípravné dokumenty výboru.

Článek 91

Bezpečnostní pravidla týkající se ochrany utajovaných informací a citlivých informací nepodléhajících utajení

Výbor uplatňuje bezpečnostní zásady obsažené v bezpečnostních pravidlech Komise pro ochranu utajovaných informací Evropské unie (EUCI) a citlivých informací nepodléhajících utajení, která jsou vymezena v příloze rozhodnutí Komise 2001/844/ES, ESUO, Euratom⁽²⁾. Uplatňování bezpečnostních zásad zahrnuje uplatňování ustanovení o výměně takových informací, jejich zpracování a archivaci.

Článek 92

Účetní dvůr

1. Účetní dvůr vypracuje zvláštní zprávu za každé dvanáctiměsíční období počínající 1. dubnem každého roku.
2. Každá z těchto zpráv zhodnotí, zda:
 - a) byl brán dostatečný ohled na hospodárnost, efektivnost a účinnost, s jakou byly prostředky z fondu vynakládány, zejména na potřebu používat fond co nejméně;
 - b) bylo posuzování podpory z fondu efektivní a důsledné.
3. Každá zpráva podle odstavce 1 je vypracována do šesti měsíců od konce období, ke kterému se zpráva vztahuje.
4. Po prozkoumání konečné účetní závěrky vypracované výborem v souladu s článkem 63 připraví Účetní dvůr zprávu o svých zjištěních do 1. prosince po skončení každého rozpočtového roku. Účetní dvůr zejména upozorní na všechny podmíněné závazky (ať již výboru, Rady, Komise či jiné) vyplývající z toho, jak výbor, Rada a Komise plnily své úkoly podle tohoto nařízení.
5. Evropský parlament a Rada mohou požádat, aby se Účetní dvůr zabýval jakýmkoli dalšími relevantními otázkami spadajícími do jejich pravomocí podle čl. 287 odst. 4 Smlouvy o fungování EU.
6. Zprávy uvedené v odstavcích 1 a 4 se zasílají výboru, Evropskému parlamentu, Radě a Komisi a neprodleně se zveřejňují.
7. Do dvou měsíců ode dne zveřejnění každé zprávy podle odstavce 1 poskytne Komise podrobnou písemnou odpověď, kterou zveřejní.

Do dvou měsíců ode dne zveřejnění každé zprávy podle odstavce 4 poskytnou výbor, Rada a Komise jednotlivě podrobnou písemnou odpověď, kterou zveřejní.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise 2001/844/ES, ESUO, Euratom ze dne 29. února 2001, kterým se mění její jednací řád (Úř. věst. L 317, 3.12.2001, s. 1).

8. Účetní dvůr má pravomoc získat od výboru, Rady a Komise veškeré informace důležité k plnění úkolů svěřených mu podle tohoto článku. Výbor, Rada a Komise poskytnou veškeré požadované důležité informace ve lhůtách, které může Účetní dvůr stanovit.

ČÁST IV

VÝKONNÉ PRÁVOMOCI A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 93

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 19 odst. 8, čl. 65 odst. 5, čl. 69 odst. 5, čl. 71 odst. 3 a čl. 75 odst. 4 je svěřena Komisi na dobu neurčitou od příslušných dat uvedených v článku 99.
3. Komise zajistí soulad mezi akty v přenesené pravomoci přijatými na základě tohoto nařízení a akty v přenesené pravomoci přijatými na základě směrnice 2014/59/EU.
4. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 19 odst. 8, čl. 65 odst. 5, čl. 69 odst. 5, čl. 71 odst. 3 a čl. 75 odst. 4 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm uvedené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 19 odst. 8, čl. 65 odst. 5, čl. 69 odst. 5, čl. 71 odst. 3 a čl. 75 odst. 4 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.
7. Komise nepřijme akty v přenesené pravomoci v případě, že lhůta Evropského parlamentu pro přezkum je kvůli parlamentním prázdninám zkrácena na méně než pět měsíců včetně prodloužení.

Článek 94

Přezkum

1. Komise zveřejní do 31. prosince 2018 a poté každé tři roky zprávu o uplatňování tohoto nařízení, přičemž klade zvláštní důraz na sledování potenciálního dopadu na řádné fungování vnitřního trhu. Tato zpráva zhodnotí:
 - a) fungování jednotného mechanismu pro řešení krizí, jeho nákladovou efektivnost, jakož i dopad činností zaměřených na řešení krize na zájmy Unie jako celku a na soudržnost a integritu vnitřního trhu finančních služeb, včetně možného dopadu na struktury vnitrostátních bankovních systémů v Unii ve srovnání s jinými bankovními systémy, jakož i účinnost režimů spolupráce a sdílení informací v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí, mezi jednotným mechanismem pro řešení krizí a jednotným mechanismem dohledu a mezi jednotným mechanismem pro řešení krizí a vnitrostátními orgány příslušnými k řešení krize, příslušnými orgány a orgány příslušnými k řešení krize z neúčastnících členských států, a zejména posoudí, zda:
 - i) je třeba, aby úkoly přidělené tímto nařízením výboru, Radě a Komisi vykonávala výlučně nezávislá instituce Unie, a pokud ano, zda jsou nutné změny příslušných ustanovení, a to i na úrovni primárního práva;
 - ii) je spolupráce mezi jednotným mechanismem pro řešení krizí, jednotným mechanismem dohledu, Evropskou radou pro systémová rizika, orgánem EBA, Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy, Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění a dalšími orgány, které jsou součástí ESFS, přiměřená;

- iii) je investiční portfolio podle článku 75 tvořeno zdravými a diverzifikovanými aktivy;
 - iv) je přerušena vazba mezi státním dluhem a bankovním rizikem;
 - v) jsou systémy správy a řízení, včetně rozdělení úkolů ve výboru a složení při postupech hlasování jak při výkonných, tak při plenárních zasedáních výboru a jeho vztahů s Radou a Komisí, přiměřené;
 - vi) je referenční bod pro stanovení cílové úrovně fondu přiměřený, a zejména zda jsou vhodnějším základem pojištěné vklady nebo celkové závazky a zda by pro fond měl být stanoven minimální objem v absolutním vyjádření, aby nedocházelo ke kolísání přílivu finančních prostředků do fondu a byla zajištěna průběžná stabilita a dostatečnost financování fondu;
 - vii) je nutné změnit cílovou úroveň stanovenou pro fond a výši příspěvků, aby byly zajištěny rovné podmínky v celé Unii;
- b) účinnost režimu nezávislosti a odpovědnosti;
- c) vzájemné působení mezi výborem a orgánem EBA;
- d) vzájemné působení mezi výborem a vnitrostátními orgány příslušnými k řešení krize z nezúčastněných členských států, dopady jednotného mechanismu pro řešení krizí na tyto členské státy a vzájemné působení mezi výborem a relevantními orgány třetích zemí vymezenými v čl. 2 odst. 1 bodě 90 směrnice 2014/59/EU;
- e) nutnost přijetí kroků s cílem harmonizovat úpadková řízení u institucí v selhání.
2. Zpráva se předkládá Evropskému parlamentu a Radě. Komise k ní případně přiloží návrhy.
3. Komise se vyzývá, aby při přezkumu směrnice 2014/59/EU rovněž provedla případně přezkum tohoto nařízení.

Článek 95

Změna nařízení (EU) č. 1093/2010

Nařízení (EU) č. 1093/2010 se mění takto:

1) V článku 4 se bod 2 nahrazuje tímto:

„2) „příslušnými orgány“ se rozumějí:

- i) příslušné orgány vymezené v čl. 4 odst. 1 bodě 40 nařízení (EU) č. 575/2013, včetně Evropské centrální banky s ohledem na záležitosti týkající se úkolů svěřených jí nařízením (EU) č. 1024/2013 a ve směrnici 2007/64/ES, a příslušné orgány uvedené ve směrnici 2009/110/ES,
- ii) pokud jde o směrnice 2002/65/ES a 2005/60/ES, orgány příslušné pro zajištění plnění požadavků uvedených směrnic úvěrovými a finančními institucemi,
- iii) pokud jde o systémy pojištění vkladů, orgány, které spravují tyto systémy podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU (*), nebo pokud je činnost takového systému řízena soukromou společností, veřejný orgán vykonávající dohled nad těmito systémy podle uvedené směrnice, a
- iv) pokud jde o směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU (**) a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 (***) orgány příslušné k řešení krize podle článku 3 směrnice 2014/59/EU, Jednotný výbor pro řešení krizí zřízený nařízením (EU) č. 806/2014 a Rada a Komise, když činí opatření podle článku 18 nařízení (EU) č. 806/2014, s výjimkou případů, kdy vykonávají pravomoci na základě vlastního uvážení nebo činí politická rozhodnutí.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ze dne 16. dubna 2014 o systémech pojištění vkladů (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s 149).

(**) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

(***) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení problémů a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1).“

2) V článku 25 se vkládá nový odstavec, který zní:

„1a. Orgán pro bankovnínictví může organizovat a provádět srovnávací hodnocení výměny informací a společných činností výboru uvedeného v nařízení (EU) č. 806/2014 a vnitrostátních orgánů příslušných k řešení krize z členských států, které se neúčastní jednotného mechanismu pro řešení krizí, při řešení krize přeshraničních skupin, aby posílil účinnost a jednotnost výsledků řešení krize. K tomuto účelu vypracuje orgán pro bankovnínictví metody, které mu umožní objektivní posouzení a srovnávání.“

3) V čl. 40 odst. 6 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pro účely postupu podle směrnice 2014/59/EU působí předseda Jednotného výboru pro řešení krizí u rady orgánů dohledu jako pozorovatel.“

Článek 96

Nahrazení vnitrostátních mechanismů financování k řešení krize

Ode dne použitelnosti uvedeného v čl. 99 odst. 2 a 6 tohoto nařízení se fond považuje za mechanismus financování k řešení krizí zúčastněných členských států podle článků 99 až 109 směrnice 2014/59/EU.

Článek 97

Dohoda o sídle a provozní podmínky

1. Nezbytná opatření týkající se prostor, které mají být výboru zajištěny v členském státě, v němž je jeho sídlo, a zázemí, které má tento členský stát poskytnout, a také konkrétní pravidla vztahující se na předsedu, členy výboru na jeho plenárním zasedání, zaměstnance výboru a jejich rodinné příslušníky v tomto členském státě stanoví dohoda o sídle uzavřená mezi výborem a tímto členským státem po získání souhlasu výboru na jeho plenárním zasedání a nejpozději 20. srpna 2016.

2. Členský stát, v němž je sídlo výboru, poskytuje nejlepší možné podmínky, aby bylo zajištěno řádné fungování výboru, včetně vícejazyčné evropsky zaměřené školní výuky a vhodných dopravních spojení.

Článek 98

Začátek činnosti výboru

1. Výbor zahájí svou činnost v plném rozsahu do 1. ledna 2015.

2. Komise odpovídá za zřízení a počáteční fungování výboru do doby, než bude mít výbor provozní kapacitu k plnění vlastního rozpočtu. Za tímto účelem:

- a) může Komise jako prozatímního předsedu určit úředníka Komise, který bude plnit úkoly svěřené předsedovi, dokud předseda nepřevzme funkci po svém jmenování Radou v souladu s článkem 56;
- b) odchýlně od čl. 50 odst. 1 písm. l) a do přijetí rozhodnutí podle čl. 50 odst. 3 vykonává prozatímní předseda pravomocí orgánu oprávněného ke jmenování;
- c) může Komise výboru nabídnout pomoc, zejména vysláním úředníků Komise, kteří vykonávají činnosti výboru pod vedením prozatímního předsedy nebo předsedy.

3. Prozatímní předseda může schvalovat všechny platby hrazené z prostředků, které jsou zapsány v rozpočtu výboru, a může uzavírat smlouvy, včetně smluv se zaměstnanci.

Článek 99

Vstup v platnost

- 1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
- 2. S výjimkami uvedenými v odstavcích 3, 4 a 5 se toto nařízení použije ode dne 1. ledna 2016.

3. Odchylně od odstavce 2 tohoto článku se ustanovení týkající se pravomocí výboru shromažďovat informace a spolupracovat s vnitrostátními orgány příslušnými k řešení krize na vypracování plánů řešení krize podle článků 8 a 9 a všech ostatních s tím souvisejících ustanovení použijí ode dne 1. ledna 2015.

4. Odchylně od odstavce 2 tohoto článku se články 1 až 4, 6, 30, 42 až 48, 49, čl. 50 odst. 1 písm. a), b) a g) až p), čl. 50 odst. 3, článek 51, čl. 52 odst. 1 a 4, čl. 53 odst. 1 a 2, články 56 až 59, 61 až 66, 80 až 84, 87 až 95 a 97 a 98 použijí ode dne 19. srpna 2014.

5. Odchylně od odstavce 2 tohoto článku se čl. 69 odst. 5, čl. 70 odst. 6 a 7 a čl. 71 odst. 3, které svěřují Radě pravomoc přijímat prováděcí akty a Komisi pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci, použijí ode dne 1. listopadu 2014.

6. Od 1. ledna 2015 výbor předkládá Evropskému parlamentu, Radě a Komisi měsíční zprávu schválenou na svém plenárním zasedání o tom, zda byly splněny podmínky pro převod příspěvků do fondu.

Od 1. prosince 2015, pokud tyto zprávy ukáží, že podmínky pro převod příspěvků do fondu splněny nebyly, se použitelnost ustanovení uvedených v odstavci 2 odloží vždy o jeden měsíc. Výbor pokaždé předloží na konci uvedeného měsíce další zprávu.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 15. července 2014.

Za Evropský parlament

předseda

M. SCHULZ

Za Radu

předseda

S. GOZI

OPRAVY

Oprava nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 610/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex), Úmluva k provedení Schengenské dohody, nařízení Rady (ES) č. 1683/95 a (ES) č. 539/2001 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 a (ES) č. 810/2009

(Úřední věstník Evropské unie L 182 ze dne 29. června 2013)

Strana 8, čl. 1 bod 21:

místo: „21) Přílohy III, IV, VI, VII a VIII nařízení (ES) č. 562/2006 se mění v souladu s přílohou I tohoto nařízení.“,

má být: „21) Přílohy III až VIII nařízení (ES) č. 562/2006 se mění v souladu s přílohou I tohoto nařízení.“

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS